V211,31'N67
D
N67.6.5
64932

RR No 318 (1959(5))
2

வெளியீடு—16-7-1968]
Issued—16—7—1968]

தமிழக சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

புதன்கிழமை, 1967 நவம்பர் 29

Wednesday, 29th November 1967

தொகுதி VI—எண். 5

Volume VI—No. 5

©
தமிழக அரசு
1968

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1968

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9
egislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

[...0 காசுகள்]
(Paise]

D
11, 31 N67
N67. 6. 5

Y211,31 N67
115-6-5

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்.

1 வினுக்கள்-விடைகள் 431-468

2 தகவல் கோருதல் 468-469

3 அறிவிப்பு—

தமிழ்நாடு நில அபிவிருத்திக் குழுவிற்குத் தேர்தல் .. 459

4 ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்—

(i) மேட்டூர் அணையிலிருந்து நீர் விடாமை 469-472

(ii) கீழக்கரையில் நியாயவிலைக் கடை வைக்க தனி நபருக்கு அனுமதியளித்தது குறித்து ஆட்சேபம். 472-473

5 கவன ஈர்ப்பு—

நகர்ப்புற நிலவரி வசூலிப்பால் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள். 473-475

6 அமைச்சர்களின் விளக்க உரைகள்—

(i) கீழ்பவானி அணையிலிருந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடுதல். 475-476

(ii) சர்க்கரை பகிர்ந்தளித்தல் 476-477

7 சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சரின் அறிக்கை—

தமிழ்நாடு மோட்டார் எரிபொருள் (ஸ்பிரிட்) வரிவிதிப்பு (திருத்த) மசோதா 1967, விவாதத்தின்போது அமைச்சர் அளித்த பதிலுக்குத் திருத்தம் 478

8 அறிக்கைகள் அளித்தல்—

(i) பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் 1964-65 கணக்குகள் மீதான அறிக்கை. 478

(ii) சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவின் 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் அறிக்கை. 478

(iii) அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் அறிக்கை. 478-409

9 அரசினர் தீர்மானங்கள்—

அலுவல் வரிசையில் மாற்றம் 479

10 அரசினர் தனித் தீர்மானம்—

வேளாண்மை நிலங்கள் குறித்த சொத்துவரி பற்றிய நிகழ்வுகளை முறைப்படுத்துதல். 479-485

11 தனியார் அலுவல்கள்—தனித் தீர்மானங்கள்—

(i) கல்லூரிகளில் ஆங்கில மொழிப் பயிற்சி 485-522

(ii) உணவு உற்பத்தி 522

12 பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட எடுக[illegible] 522-523

64982

தமிழக சட்டப் பேரவை

புதன்கிழமை, 1967 நவம்பர் 29.

சென்னை செய்ன்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பேரவைக் கூட்டத்தின் முதல் அலுவல் "வினாக்கள்-விடைகள்" உறுப்பினர் கேட்கும் வினாக்களுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் விடை அளிப்பார்கள்.

இரண்டு குறுகிய கால வினாக்களும், 490-லிருந்து 492 வரை உள்ள வினாக்களும் தள்ளிவைக்கப்படுகின்றன.

செஞ்சி தாலுக்காவில் நூற்பாலை

* 493 வினா.—திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்:
திரு. வெ. முனுசாமி: } மதிப்பிற்குரிய கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென்னார்க்காடு மாவட்டம், செஞ்சி தாலுக்காவில் நூற்பாலை ஒன்று நிறுவ அனுமதி வழங்கப்பட்டு நீண்ட நாளாகியும், இதுவரைக்கும் செயல்படாததற்குக் காரணங்கள் யாவை?

(இ) துரித வேலை நடப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) நூற்பு தொழிலிலுள்ள மந்த நிலை காரணமாக லைசென்ஸ் பெற்ற நபர் மேற்படி ஆலையை நிறுவ முடியவில்லை.

(இ) 25,000 கதிர்களுக்குட்பட்ட பஞ்சு நூற்பாலைகளை நிறுவ லைசென்ஸ் தேவையில்லை என்று மத்திய அரசாங்கம் தொழில் வளர்ச்சி சட்டத்தின் கீழ் அறிக்கை பிறப்பித்துள்ளது. இதன் காரணமாக லைசென்ஸ் பெற்றும் இன்னும் ஆலை நிறுவாத நபர்களின் மேல் இலாகா மூலம் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை.

திரு. வெ. முனுசாமி: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சத்திய நாராயணா நூற்பு ஆலை ஏற்படும் என்று சொல்லி செஞ்சி பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு ஆசை காட்டி நிலங்களைக் கிரயம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். நிலங்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கோ அல்லது அதை விற்று மேலும் லாபம் பெற இருக்கின்ற நபர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவோ அரசு முன்வருமா?

[1967 நவம்பர் 29

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே செஞ்சி பகுதியிலே 12,000 கதிர்கள் கொண்ட நூற்பாலை கோயம்புத்தூர் திரு. ரங்கசாமி என்பவர் ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டது. அதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. நூற்பாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முடிவு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அதற்குள் 25,000 கதிர்கள் கொண்ட நூற்பு ஆலையாக இருந்தால் அதற்காக லைசென்ஸ் தேவையில்லை என்று மத்திய அரசு கூறியிருக்கிற காரணத்தினால், இந்த ஆலை வைத்தே தீரவேண்டுமென்றோ அல்லது லைசென்ஸ்படி ஏன் வைக்கவில்லை யென்றோ கேட்க வழியில்லை. நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும்.

திரு. மு. க. து. நடராசன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நூற்பு ஆலைக்கு செஞ்சி, திண்டிவனம் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து பங்குதாரர்களைச் சேர்த்ததாகத் தெரிகிறது. இப்போது அந்த ஆலையை ஏற்படுத்தாத காரணத்தினால் பங்குதாரர்களுக்கு பங்குத் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்க இருக்கிறதா? இல்லையென்றால், தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து பங்குதாரர்களுக்கு திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லைசென்ஸ் வழங்கியும் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிற நூற்பு ஆலை வேறு எங்காகிலும் இருக்கிறதா? எத்தனை உள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, 1964-ம் ஆண்டில் 14 லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் இரண்டு ஆலைகள் ஓரளவு தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஆலைகளுக்கு எந்தவிதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மற்ற ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை சிறு சிறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

நூல் ரகங்களின் விலை

*494 **வினா.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் :** மதிப்பிற்குரிய கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

நமது ராஜ்யத்தில் நூல் மில்களில் 1965 முதல் 1967 மார்ச்சு மாதம் வரையில் மாதவாரியாக என்னென்ன ரகங்கள், என்ன விலைக்கு விற்கப்பட்டு வந்தன, மில்வாரியாக?

1967 நவம்பர் 29]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நூற்பு ஆலைகளில் நூற்கும் நூல் விலை, வினியோகம் அரசாங்கக் கட்டுப்பாடில்லாத தால் இதற்கான புள்ளி விவரங்கள் அரசின் கைவசமில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் மோசமான அளவிற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கைத்தறி ஜவுளி விலை உயர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு குறைந்த விலையிலே நூல் கிடைக்கவில்லை. கூட்டுறவு மில்களில் உற்பத்தி செய்கிற நூலைக் குறைந்த விலைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்ற உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் நூல் கிடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் 12 கூட்டுறவு ஆலைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளிலே கிடைக்கின்ற நூல்கள் தமிழ்நாடு நெசவாளர் சங்கத்தின் மூலமாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கட்டு ஒன்றுக்கு 25 காசு வரையில் ஒரு ரூபாய் வரை குறைந்த விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. விநாயகம் : இந்தக் கைத்தறி விஷயமாக இன்று ஆட்சியிலே வீற்றிருக்கிற கட்சி, ஆட்சிக்கு வராத காலத்திலே, அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் எல்லா புதிய திட்டங்களையும் போட்டு கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய கஷ்டங்களை எல்லாம் தீர்க்க முடியும் என்று பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். அதிலே நம்பிக்கைக் கொண்ட பலர் அந்தக் கட்சியை ஆதரித்தார்கள். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அவர்களின் நிலையை உயர்த்தவோ அல்லது அவர்களின் வாழ்க்கை உயர்வதற்கோ எந்த விதமான திட்டமோ இதுவரை போட்டதாகத் தென்படவில்லையே. இது விஷயமாக ஒரு பாலிசி, பொதுவான திட்டம் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு வசதி செய்து தரவோ, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றவோ அல்லது அவர்களுக்கு சிக்கல் இருந்தால், அதைத் தீர்க்கவோ ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? எனக்குத் தெரியும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள்தான் எழுந்திருப்பார்கள் இதற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவர்களுடைய கேள்வியிலேயே பதில் அடங்கியிருக்கிறது. இதுவரையில் செய்யப்படவில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கைத்தறி நெசவாளர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை பேரும் கைத்தறி ஆடை அணிந்து கொண்டுவருவதைப் பாராட்டி ஒரு தீர்மானம் போட்டது அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

[1967 நவம்பர் 29

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கேள்வி நூற்பு ஆலையைப் பற்றியது. அதை வேறு வழிக்குத் திருப்பியவர் உறுப்பினர் திரு. விநாயகம் அவர்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: மாதா மாதம், வருஷா வருஷம் நூல் விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இந்த நிலையில் ஓரளவிற்குச் சிறிய சலுகைகளை அவர்களுக்குச் சாட்டுவதைக் காட்டிலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்தப்படக் கூடிய அளவிற்கு இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரிடம் அனுமதி பெற்று கைத்தறித் தொழிலைப் பாதுகாப்பதற்கு, கைத்தறித் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க இதுவரையில் மத்திய சர்க்காரை அனுமதி கேட்டதுண்டா? அல்லது இதற்குப் பிறகாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை கைத்தறி நெசவாளர்கள் 30 அயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 6 அயிரம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. ஒரு அயிரம் பட்டு கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அந்த வகையிலே அவர்களுக்குக் குறைந்த அளவிலே என்னென்ன வசதிகள் கிடைக்கச் செய்ய முடியுமோ அதை அரசு கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது. சொஸைடிகள் மூலம் கடன் கிடைப்பதற்கு ரிசர்வ் பாங்கை அணுகி சொஸைடிகளின் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறது. இது நீண்ட காலமாக இருந்துவருகிற ஒரு பிரச்சினை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சட்ட திட்டங்களால் கவனிக்க முடியுமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு இந்த அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையினால் தயாரிக்கப்படுகிற நூல், ஒரே தரமான நூல் ஒரே விலைக்கு விற்கப்படுகிறதா? வெவ்வேறு விலைக்கு விற்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. என். வரதராஜன்: கைத்தறிக்கென்று சில ரகங்களை ஒதுக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை மாநில சர்க்கார் கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறதே. இந்தப் பிரச்சினையை மத்திய சர்க்கார் தீர்க்காது இருப்பதினால் இதுசம்பந்தமாக மாநில சர்க்கார் போராட வேண்டுமென்று நினைக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கைத்தறிக்கு கரை போட்ட வேட்டிகளையும் கலர் சேலைகளையும் ஒதுக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானம் 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து தொடர்ந்து போட்டு ஏகமனதாக நிறைவேற்றி இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு

1967 நவம்பர் 29]

அனுப்பிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் மத்திய அரசிடத்திலே முடிவு இருக்கிற காரணத்தினால் மத்திய அரசு இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

திரு. வெ. முனுசாமி: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நூல்களைத் தயாரிக்கும் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் அங்கு இருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு மலிவான விலையில் நூல்களைத் தரும்பொருட்டு, கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் சேல்ஸ் டெப்போக்களைத் திறந்து நூல்களை விற்க அனுமதிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்பொழுது செய்திருக்கிற ஏற்பாட்டின்படி கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் தயாரிக்கின்ற நூல்களில் 75 சதவிகிதம் அவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு கொடுத்துவிட வேண்டுமென்றும், மீதி 25 சதவிகிதம் நூல்களை அவர்கள் ஓபன் மார்க்கெட்டில் விற்கலாம் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: புதிய அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு கைத்தறி நெசவாளர்களின் குறைகளைப் போக்க இது வரையில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது? இனி மேல் என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலிலேயே கூறியிருக்கிறேன். நூற்பு ஆலைகளில் தயாரிக்கப்படும் நூல் விலையைப்பற்றிய கேள்வி இது. தனிக் கேள்வி போட்டால், அதைப்பற்றிய விவரம் சொல்ல முடியும்.

* 495 வினா.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: மதிப்பிற்குரிய கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா--

(அ) கூட்டுறவு பஞ்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் நூலை கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) பொதுவாக, கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பலதரப்பட்ட நூல் மார்க்கெட் விலையைக் காட்டிலும் கட்டு ஒன்றுக்கே 25 பைசா முதல் ஒரு ரூபாய் வரை குறைந்த விலையில் தலைமை கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு விற்கப்படுகின்றது.

பரவனாற்றில் வெள்ளத் தடுப்புக் கரை

* 496 வினா.—திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென் ஆர்க்காடு ஜில்லா, சிதம்பரம் தாலுக்காவில் பின்னலூர்-வடலூர் ரோட்டின் குறுக்கே ஓடும் பரவனாற்றில் வரும் வெள்ளத்தினால் பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் பாழாவதைத் தடுக்க ஆற்றின் தென் கரையில் ரோட்டிலிருந்து சுமார் 1 மைல் தூரம் ஒரு தடுப்பு அணை B குளக்குடி கிராம எல்லையில் கட்டும் திட்டம் ஏதேனும் பரிசிலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது வேலை மேற்கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம், சிதம்பரம் வட்டத்தில் B குளக்குடி முதலான கிராம எல்லைகளில் பரவனாற்றின் வலது கரையில் வெள்ளத்தடுப்புக்கரை ஒன்றைக் கட்டும் செயற்குறிப்பொன்று தற்போது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(இ) இச் செயற்குறிப்பிற்கான திட்டமும், மதிப்பீடும் முடிவு செய்யப்படும் நிலையிலுள்ள ஏற்புடைய அதிகாரியின் ஒப்புதலுக்குப்பின் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான பணி உடனடியாக மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. விநாயகம் : தோராயமாக இதனுடைய செலவு எவ்வளவு வரும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ரூ. 80,000 ஆகும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

தூத்துக்குடித் துறைமுகத் திட்டப் பகுதிக்கு குடிநீர்

* 497 வினா—மு. ச. சிவசாமி : மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டப் பகுதிக்கு தாம்பிரபரணி ஆற்றிலிருந்து, குழாய் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தின் கீழ் இக்குழாய் போடப்பட்டிருக்கும் வழியிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் விநியோகிக்கும் திட்டம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எந்தெந்த கிராமங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன ?

(உ) அது சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள் எந்த அளவில் இருக்கின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டப் பகுதிக்கு தாம்பிரபரணி ஆற்றிலிருந்து குழாய் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுவரும் திட்டத்தின் கீழ் இக்குழாய் போடப்பட்டிருக்கும் வழியிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் விநியோகிக்கும் திட்டம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) வழியில் கீழ்க்காணும் கிராமங்களுக்கு நீர் வழங்குவது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது :—

(1) ஏரல்.
(2) வாழவல்லான்.
(3) கொற்கை.
(4) உமரிக்காடு.
(5) முக்காணி.
(6) மஞ்சநீர்க்காயல்.
(7) பழையகாயல்.
(8) முள்ளக்காடு.
(9) அத்திமரப்பட்டி.
(10) முத்தையபுரம்.

(உ) வழியிலுள்ள கிராமங்களுக்கு நீர் வழங்குவதை விரிவு படுத்துவதை ஆராய தலைமைப் பொறியாளர் (பொதுச் சுகாதாரம் பொறியியல் நகராட்சிப் பணிகள்) அளித்த ரூ. 9,000-க்கான மதிப்பீடு குறித்து அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. நா. காசிராமன் : இந்தத் திட்டத்திற்காக உள்ள மொத்த மதிப்பீட்டுச் செலவு எவ்வளவு ? இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஒரு நாளைக்கு எத்தனை காலன் தண்ணீர் இறைக்கப்படும் என்று சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தாம்பிரபரணி ஆற்றிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு 30 லட்சம் காலன் தண்ணீர் நாள் ஒன்றுக்கு தேவைப்படும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கான செலவு ரூ. 76.50 லட்சம் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. வருகிற வழியில் உள்ள கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்குவதற்கான திட்டத்திற்கான ஆய்வு இன்னும் முடிவு பெறாத காரணத்தினால், முடிவுற்ற பிறகுதான் இந்தத் திட்டத்திற்கான செலவு மதிப்பிடப்படும்.

Sub-way near Central Station

* 498 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(a) the total cost of construction of subway near the Madras Central Station; and

(b) when would it be thrown open for public use?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) சென்னை மாநகரில் சென்ட்ரல் இரயில்வே நிலையத்தின் அண்மையில் சுரங்கப்பாதை கட்டுவதற்கான செலவு மதிப்பீடு ரூ. 4.40 லட்சம் ஆகும்.

(இ) இச்சுரங்கப்பாதை 14—4—1967 அன்று பொதுமக்களின் உபயோகத்திற்காகத் திறந்து விடப்பட்டது.

திரு. கே. விநாயகம் : இப்பேர்ப்பட்ட சுரங்கப் பாதை சென்னை நகரத்தில் பல வேண்டியிருக்கின்றன. குறிப்பாக, பீச் ஓரத்தில் பைகிராப்ட்ஸ் ரோடிலிருந்து பீச் லாண்டில் போவதற்கு ஒரு சுரங்கப்பாதை போட வேண்டும் என்று ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னமேயே ஒரு திட்டம் போடப்பட்டிருந்ததே? அதைக் கை விட்டுவிட்டார்களா? அல்லது அதைத் தொடர்ந்து இந்த சர்க்கார் எடுத்து நடத்துமா? அதற்குப் பணத்தை சேகரித்து தருகிறேன் என்று நான் ஒரு உத்திரவாதம் தந்திருக்கிறேன். அந்தக் குறிப்பு ஏதாவது அமைச்சர் அவர்களிடம் இப்பொழுது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த உத்தரவாதம் பற்றி குறிப்பு இல்லை. பைகிராப்ட்ஸ் சாலை மாத்திரமல்ல. மேலும் சென்னையிலே நான்கு இடங்களில் இப்படிப்பட்ட சுரங்கச் சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்கின்ற திட்டம் இருக்கிறது :—

(1) பூங்கா இரயில் நிலையத்தின் அண்மையில் பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலையில் மேம்பாலம் ஒன்றைக் கட்டுதல்;

(2) ஆயிரம் விளக்கு அருகே மலைச்சாலையில் (மவுண்ட் ரோடு) மேம்பாலம் ஒன்றைக் கட்டுதல்,

(3) எழும்பூர் இரயில்வே நிலையத்திற்கு எதிரே காந்தி இர்வின் சாலையில் மேம்பாலம் ஒன்றைக் கட்டுதல் :

(4) பைகிராப்ட்ஸ் சாலைக்கெதிரே தென் கடற்கரைச் சாலையில் சுரங்கப்பாதை ஒன்றை அமைத்தல்;

ஆகிய நான்கு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கன்னையம்மாபேட்டை சாலை-இருப்புப் பாதைக் கடவு, துரைசாமி ஐயர் சாலை-இருப்புப் பாதைக் கடவு ஆகிய திட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

பைகிராப்ட்ஸ் சுரங்கப் பாதைக்கான நிதியை திரட்டித் தருவதாக உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்கனவே ஒப்புதல் அளித்திருப் பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை எப்பொழுது வசூலித்துத் தந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ள அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. கே. விநாயகம் : பைகிராப்ட்ஸ் ரோடில் அமைக்கப் போகிற சுரங்கப் பாதைக்காக நான் பணம் தேடித் தந்தால், அதற்கு முன்வாயிலில் ஒரு கோபுரம் மாதிரி கட்டி அதில் விளம்பரம் செய்கின்ற உரிமையை எனக்குத் தரவேண்டும் என்ற குறிப்பும் தந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கைம்மாறு கோராமல் தரப் படுவதற்குத்தான் அன்பளிப்பு நிதி என்று பெயர்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இம்மாதிரி சுரங்கப் பாதைகளை ஜனநெருக்கம் அதிகமாயுள்ள கோவையிலும், மதுரையிலும் அமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதற்கான ஆய்வுகளெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

Dr. H. V. HANDE : Sir, are the Government aware of the fact that the sub-way that was built near the Reserve Bank a few years ago has given rise to a number of problems like cracks in the building of the Reserve Bank and the sub-way itself being submerged by water during the rainy season and if so, what steps the Government are going to take to set right the defective construction of the building of the Reserve Bank and the water-logging there?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப் பிட்ட குறைபாடுகள் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. அந்தப் புகார்கள் குறித்து பொறியாளர் கள் ஆய்வு செய்வதுபற்றி வற்புறுத்தப்பட்டு, அதற்கான நடவடிக் கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இதுபோன்ற சுரங்கப் பாதைகள் சென்னை நகரத்தில் மட்டுமே அல்லாது, அதற்கு அடுத்தாற்போல் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய நகரங்களில் கட்டு வதற்கான ஏற்பாடு ஏதாவது உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : போக்குவரத்து நெரிசல் மிகுந்த இடங்களில் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட பாதைகள் அவசியம் தான். அதே நேரத்தில் பொருளாதார வசதியும் கவனிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : திருச்சி-திருவெறும்பூர் ரயில்வே கேட் பக்கத்தில் சுரங்கப்பாதை அமைக்கப்படுவதற்கான திட்டம் அரசாங்கத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையா? அது இந்த ஆண்டு அமலுக்கு வருமா? அதற்கு ஏதாவது பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான்காவது திட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட பாதைகளை அமைப்பதற்கான யோசனைகள் இருக் கின்றன. ஆனால், நான்காவது திட்டம் இன்னும் சரியான முறையில் செயல்படாத காரணத்தினால், இவைகளெல்லாம் தேங்கி யிருக்கின்றன.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : பட்டணத்தில் இப்படிப்பட்ட சுரங்கப் பாதைகள் அமைக்கலாம். அவை முக்கியமானது என்றாலும், சர்க்காருடைய நெடுந்தூர சாலைகளில் ரயில்வே கேட்கள் இருக் கின்றன. அந்த கேட்களெல்லாம் ஒரு மணி நேரம் இரண்டு மணி நேரம் பூட்டி வைக்கப்படுவதால் காலதாமதம் ஆகிறது. அப்பேர்ப்

[1967 நவம்பர் 29

பட்ட இடங்களில் குறுகிய அளவில் ஒற்றைப் பாதைகள் தேவையாக இருப்பதனால், முனிசிபாலிடி, பஞ்சாயத்து யூனியன் பொருளாதாரத் துறையையும் வைத்துக்கொண்டு அரசின் உதவியும் வைத்துக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட பாதைகளை அமைக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மொத்தமாக ஒரு மணி நேரம் ரயில்வே கேட்களை பூட்டுவதற்கு அனுமதி இல்லை. நான் முதலிலேயே சொன்னேன். இப்பேர்ப்பட்ட பாதைகள் போக்குவரத்து நெரிசல் மிகுந்த இடங்களில் தேவை என்று குறிப்பிட்டேன்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சார், பெரிய டவுன்களிலே இப்படிப்பட்ட சுரங்கப் பாதைகள் நிறுவ பல லட்சம் ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அதே நேரத்திலே கிராமங்களிலே நடைபாதைகூடச் சரியாக இல்லை. ஆகவே, முன்னதாக அப்படிப்பட்ட நடைபாதைகளை முடித்துவிட்டு, பிற்பாடு இப்படிப்பட்ட சுரங்கப் பாதைகளை அமைக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கிராமங்களில் நடைபாதை இல்லை என்பதை இந்த அரசு உணருகிறது. அதுசம்பந்தமாக உறுப்பினர்கள் எழுதுவதையும் சர்க்கார் பரிசீலிக்கிறது. நான் முன்பு குறிப்பிட்டபடி, போக்குவரத்து நெரிசல் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் இந்தச் சுரங்கப் பாதைகள் இன்றியமையாதவைகளாக இருக்கின்றன.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாநகரத்தில் ராமேச்வரம்—சுப்பிரமணியபுரம் ரெயில்வே பாலம் கட்டவேண்டும் என்று நீண்டகாலமாக கோரிக்கை இருந்து வருவது அமைச்சருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். மாநிலத்திலேயே அங்கேதான் அதிகமான நெருக்கடி இருந்து, மதுரையில் அது ஒரு 'பாட்டில்நெக்' ஆக இருக்கிறது. அதனால் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பாலம் கட்டுவதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நீண்ட காலமாக அது ஆய்வில் இருக்கிறது என்றாலும், நான் ஏற்கனவே கூறியது போல, நான்காவது திட்டத்தின் தயக்கம்தான் இதற்குக் காரணம்.

திரு. கே. விநாயகம் : சார், சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மக்கள் தொகை பெருகுவதோடு மட்டுமின்றி, வண்டிகள், மோட்டார்கள், ஸ்கூட்டர்கள், சைகிள்கள், இன்னும் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டுகள் அதிகமாகப் பெருகியிருப்பதால், மக்களை நிறுத்தி வண்டிகளை விடவேண்டியிருக்கிறது, பிறகு வண்டிகளை நிறுத்தி மக்களை விடவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, 'அட்

1967 நவம்பர் 29]

லீஸ்ட்' 'ஓவர் ப்ரிட்ஜ்' ஆவது கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ? அந்த வகையில் பீச்சுக்கும் பைக்ராஃப்ட்ஸ் ரோடுக்கும் ஒரு ஓவர்ப்ரிட்ஜ் கட்ட முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அநேகமாக செலவு இரண்டுக்கும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. உறுப்பினருடைய யோசனைப்படி செய்தால் ஒரு வேலைக்கு இருவேலைதான் ஆகும்.

Price of diesel oil

* 499 Q.—THIRU N. KASIRAMAN : Will the Hon. Minister for Public Works be pleased to state the rate per litre at which the high speed diesel oil is being purchased by the Madras State Transport Department for its buses?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது குறித்து பேரவை முன் விவர அறிக்கை * ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறைக்கு தேவையான கடுவேக டீசல் எண்ணெய் மொத்த விற்பனை அடிப்படையில் இந்திய எண்ணெய்க் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் எண்ணெய் விசை ஏற்றக் குழாய்கள் நிறுவ வசதியற்ற அல்லது மிகக் குறைந்த அளவு எண்ணெய் பயன்படுத்தப்படும் சில இடங்களில் மட்டும் சில்லறை அடிப்படையில் வாங்கப்படுகிறது. இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இந்திய எண்ணெய்க் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து கடுவேக டீசல் எண்ணெய் வாங்கப்படும். மொத்த விற்பனை விலை விதங்களும் சில்லறை விற்பனை விதங்களும் அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மிளகாய் போன்ற பொருள்களின் உற்பத்தி

* 500 வினா.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் பூண்டு, வெங்காயம், மிளகாய் வற்றல், மிளகு, புளி முதலிய உணவுப்பொருள் வருடத்தில் எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகிறது?

(இ) வெளிநாடுகளுக்கும் இதர ராஜ்யங்களுக்கும் ஏற்றுமதி எவ்வளவு ?

(உ) அதேபோல் வெளியிலிருந்து இறக்குமதி உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) முதல் (உ) வரை பற்றிக் கிடைத்துள்ள தகவல் அடங்கிய விவர அறிக்கை † ஒன்று சபைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

---

* 93–96-ம் பக்கங்களில் 1-வது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.
† 97–100-ம் பக்கங்களில் 2-வது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இந்த விவர அறிக்கைபடி பார்த்தால், உற்பத்தி அதிகமாகவும், ஏற்றுமதி குறைவாகவும் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும், விலைவாசிகள் மேலும், மேலும் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே போகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடிக்க சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்குமா? இதற்குப் பிரதான காரணம், பதுக்கல்காரர்கள் பதுக்கி வைத்துக்கொண்டு மார்க்கெட்டில் அதிக விலைக்கு விற்றுக் கொள்ளையடிக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா ? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி உற்பத்தியைப் பொறுத்தது. பதுக்கல், கொள்ளையடிப்பது இதெல்லாம் அதில் எப்படி வருகிறது என்கிற விவரம் தெரியவில்லை.

மதுராந்தகம் வட்டத்திலுள்ள காடுகள்

*501 வினா.—திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : மதிப்பிற்குரிய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுராந்தகம் வட்டத்தில் சர்க்கார் வசமுள்ள காடுகளின் நிலப்பரப்பளவு என்ன ?

(இ) இக்காடுகளில் சவுக்கு, நீலகிரித் தைலச் செடி ஆகியவை உற்பத்தி செய்திருக்கும் நிலப்பரப்பளவு என்ன ?

(உ) இன்னும் அழிக்கப்படாமல் காடுகளாகவே இருக்கின்ற நிலப்பரப்பளவு என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) மதுராந்தகம் வட்டத்தில் ஒதுக்கக் காடுகளும், ஒதுக்கம் செய்யப்படா நிலங்களுமாக 8,869.95 ஏக்கர் சர்க்கார் வசமுள்ளது.

(இ) இக்காடுகளில் 21 ஏக்கர் சவுக்கு, 1111 ஏக்கர் நீலகிரித் தைலச் செடியும், 1,590 ஏக்கர் முந்திரி மற்றும் இதர வகைச் செடிகளும் பயிரிடப்பட்டன.

(உ) 6,147-95 ஏக்கர் காடுகளாக இருக்கிறது.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : அழிக்கப்படாத காடுகளில் இனிமேலும் நீலகிரித் தைலச் செடிகள் வைக்கப்படுமா? அல்லது விவசாயிகள் கேட்டால், 5, 10 வருஷக் குத்தகைக்குக் கொடுப்பது என்ற அடிப்படையில் அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு விடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 1967-68-ம் ஆண்டில் 180 ஏக்கர் பரப்பளவில் கற்பூரச் செடி வளர்க்க திட்டம் உள்ளது. மற்றபடி கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட இரண்டாவது பகுதிக் கேள்விக்கு அறவே காடாக இல்லாமல் கரம்பாக இருந்தால், அப்படிப்பட்ட நிலங்களை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கலாமா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

அப்படிப் பரிசீலனை செய்த பிறகு, காட்டிலாகா அதிகாரிகள், மாவட்டக் கலெக்டர் இவர்களைக் கலந்தாலோசித்து, அவர்களுடைய ஒப்புதலையும் பெற்று ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. க. மு. ராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, காடுகள் என்ற பெயரில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ஒரு மரங்கூட இல்லாத, காரையும், சூரையும் முளைக்கின்ற நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, விவசாயத்தைப் பெருக்க வழிவகை உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நான் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். அந்த அந்தப் பகுதிகளில் காட்டிலாகா வசம் உள்ள காடாக இல்லாமல், கரம்பாக மட்டும் இருந்து, முள் செடிகள் மட்டும் இருந்தால், அப்படிப்பட்ட நிலங்களை விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும், உணவு உற்பத்திக்கு உதவியாகச் செய்யவேண்டும் என்பதும்தான் நோக்கம். அப்படிப்பட்ட நிலங்களை அறவே நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் ஐந்தாண்டு காலத்திற்குக் குறைந்த குத்தகைக்கு விடுவது என்பது முடிவு. அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் மறுபடியும் காட்டிலாகாவினால், காடாக மாற்ற என்று தேவைப்பட்டால், அதைப்பற்றி அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கும்போது, அந்த விவசாயிகளுக்குப் போதுமான வகையில் ஒரு ஆண்டு நோட்டீஸ் கொடுத்து, சர்க்கார் நிலத்தைத் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை, சூழ்நிலை ஏற்படும். தமிழகத்தில் மொத்தமாக மூன்றில் ஒன்று காட்டு நிலமாக இருக்க வேண்டும், போதுமான மழை விவசாயத்திற்குக் கிடைக்க. ஆனால், நம்முடைய தமிழகத்தில் 16 சதவிகிதம் காடுகள்தான் இருக்கின்றன. அதிலும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 4 சதவிகிதம்தான் இருக்கிறது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : நீலகிரித் தைல மரங்கள் தஞ்சை மாவட்டம் முதல் எல்லா இடங்களிலும் வளர்க்கப்படுகின்றன. அதன் அடிப்படை திட்டம் நீலகிரித் தைலம் தயாரிக்க வேண்டும் என்கிற உத்தேசமா அல்லது காடுகளை வளர்க்க மட்டும் வளர்க்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா மதுராந்தகம் வட்டத்தில் உள்ள காடுகள் பற்றியது. மதுராந்தகக் காட்டு நிலைமையைப் பொறுத்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மதுராந்தகத்திற்குச் சொல்வதே மற்றப் பகுதிகளுக்கும் பொருந்தும். நீலகிரித் தைலம் தயாரிக்க வேண்டும் என்பது அல்ல நோக்கம். அது உயர்ந்த மட்டத்தில் செய்யப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் விறகுக்குத்தான் பயன்படுகிறது.

[1967 நவம்பர் 29

வீடில்லாதவர்களுக்கு வீட்டு மனை

*502 வினா—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் மதிப்பிற்குரிய தாழ்த்தப்பட்டோர் நல, செய்தித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வீடில்லாத எல்லா குடும்பங்களுக்கும் வீட்டுமனை கொடுக்கும் திட்டமுண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எப்போதிலிருந்து அமுலில் வரும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டத்தை சமயவேறுபாடோ, பிறவேறுபாடுகளோ இன்றி எல்லா ஏழை மக்களுக்கும், அம்மக்களின் பொருளாதார நிலையை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு நீட்டிப்பதற்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கும் இத்திட்டத்தை இதற்கெனப் பத்து இடங்களில் முதற்கண் தொடங்குவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதனை நிறைவேற்றுவதற்கான வரைவு விதிகளும், இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் இடங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதும் அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளன.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், விடு மிகமிக அத்தியா
முற்பகல் 9-30 வசியமானது. இதற்காக பத்து இடம் என்று குறிப்பிட வேண்டியதில்லை. மாநிலம் பூராவும் வீடில்லாதவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுப்பதுதான் மிகமிக முக்கியமானது, அவசியமானது. ஆகவே, யார் தரிசு நிலத்தில் கட்டியிருக்கிறார்களோ அதைப் பட்டா செய்து வீடு இல்லாது இருக்கிறவர்களுக்குத் தரிசு நிலத்திலே வீடு கட்டிக்கொள்ள, மனை ஒதுக்க வேண்டிய தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: 1966-67 இந்த ஆண்டிற்குள்ளாக பத்து இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்டாண்டுக்கு அதிகமாகலாம். 25 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி தகுந்த இடங்களையும், அதற்குரிய வரைவுகளையும் கேட்டு மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீடு இல்லாதவர்கள் விண்ணப்பத்திலிருந்து, அவர்களது துணைவியர், குழந்தைகள் மூலமாகவும் வீடு இல்லையென்றாலும், வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,200 ரூபாய்க்கு வருமானம் குறைந்திருந்தாலும், வீடு இல்லாத, நிலமேயில்லாத ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டித் தருவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே 1966-67 ஆண்டுக்குத்தான் இந்த பத்து இடங்கள் என்று சொன்னேன். அது தொடர்ந்து எப்பொழுதும் நீடித்துக்கொண்டே போகும்.

1967 நவம்பர் 29]

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்: தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பது என்ற முறையிலே சென்ற கால அரசு அவர்களுக்குத் தனியாக, கிராமப் பகுதி மக்களிடமிருந்து பிரித்து வெகு தூரத்தில் கட்டிக்கொடுத்து மக்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாமலே ஒதுக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி கிராமத்திற்குள்ளேயே சகல பகுதி மக்களும் வாழுமிடத்தில் அவர்களுக்கு இடத்தை வாங்கிக் கொடுப்பது என்ற உத்தேசமுண்டா? தனியாக இல்லாமல் கிராமப் பகுதிக்குள்ளேயே இருப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவரவர்களே, இந்த எல்லா இன மக்களும் ஒன்றாகயிருந்து பழக வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலேயே அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள மனைகள் ஒதுக்கி இதுவரை ஏறத்தாழ 27,000 மனைக்கட்டுகள் தரப்பட்டு அவற்றைக் கட்ட முடியாமல் மேல் ஜாதிக்காரர்கள் தடுப்பதாகப் புகார்கள் வந்துள்ளன. எல்லா சமூக மக்களும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே அரிசன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டுமிடத்தில் 10 சதவிகிதம் மற்ற இனத்தார்களுக்கும் கட்டித் தருவதாக ஒரு திட்டமிருந்தது. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலே வாழ்வதற்கு மேல் ஜாதிக்காரர்கள் விரும்பாத காரணத்தால் அந்த பத்து சதவிகிதம் கட்டித்தரப்பட முடியாமல் அந்த திட்டம் நின்றிருக்கிறது. இருந்தாலும் மற்ற சமூகத்தினர்களோடு ஒன்றாகயிருந்து வாழ்வதற்குச் சர்க்கார் ஒப்புதல் தந்தாலும் அதைப் பயன்படுத்தாமல், ஒதுக்கிவைத்த இடங்களிலே கட்ட மறுக்கிறார்கள். எனவே, அரிசனங்கள் அந்தத் துன்பங்களுக்கெல்லாம் அஞ்சி, தனியிடத்திலே ஒதுக்கிக் கட்டித்தாருங்கள் என்று விண்ணப்பிக்கின்றனர். எனவே, என்னுகின்ற நல்ல சமதர்மத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் இருக்கின்றன.

திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பத்து இடங்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த பத்து இடங்கள் எவை என்பதை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: எல்லா மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கும் அந்த இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புமாறு தாக்கீது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தகுதியான இடங்கள் இதுவரையில் தரப்படவில்லை.

DR. H. V. HANDE: Sir, will this Government seriously consider the question of building a large number of houses on the house-sites allotted to the Harijans as they can never build houses in these times of financial stringency? Also, will the Government take practical steps to build a large number of one or two storeyed buildings with provision for one or two room tenements during their present tenure of office?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சர்க்கார், மிக அக்கறையோடு அவைகளைக் கண்காணித்து திருச்சி போன்ற நகரங்களிலும், சென்னையிலும் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போல 6 அடுக்கு, 4 அடுக்கு மாளிகைகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்று நடைமுறையில் அந்தப் பகுதியிலே அவர்கள் வசிப்பதற்கு விரும்பவில்லை. படிக்கட்டு களில் செல்வதற்கு சங்கடப்படுகிறார்கள். அதிலும் அவர்களுக்கு என்று செய்யும் வியாபாரங்கள், மற்றக் காரியங்களுக்கெல்லாம் வசதியாகத் தரையிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார் கள். தவிர, 2 அடுக்கு, 3 அடுக்கு ஆகியவற்றை அவர்கள் விரும்ப வில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் அனைவருக்குமே கட்ட வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். கடந்த முறையிருந்த சர்க்கார் ஆயிரம் ரூபாய் அளவிலே கட்டுவது என்ற முறை இருந்தது. ஆனால் ஆயிரம் ரூபாய் அளவிலே கட்டும் வீடுகள் கட்டி முடிக்கும் முன் இடிந்து விழுந்துவிட்டன. அந்தத் திட்டமும் கைவிடப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, மூவாயிரம் ரூபாயிலே கட்டுகின்ற திட்டத்திற்காக, மத்திய சர்க்காரிடம் மானியத்தைக் கோரி யிருக்கிறது. அந்த மானியம் கிடைத்தால் மூவாயிரம் ரூபாயில் கட்டுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு க. மு. ராசகோபால் : தலைவரவர்களே, எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்று பாரதியார் வாயாரப் பாடியதாகப் புகழ்கிறார்களே, அந்த மன்னர்களுக்கு வீடு கட்டித்தர தேவை யில்லை. அவர்களுக்கு ஐந்து சென்ட் நிலம் சொந்தமாக வழங்க தமிழக சர்க்கார் உடனடியாக முன்வருமா? பல இடங் களில் தரிசு நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தாசில்தாரைக் கேட்டும், இன்னும் குடியிருக்க இடம் இல்லாத நிலையில் உள்ளார்கள். எனவே, எந்தப் புறம்போக்காக இருந் தாலும் நத்தம் புறம்போக்காகக் கொண்டுவந்து வீடு கட்டுவதற் கான மனை கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : போன மாதத்திலே கனம் உறுப்பினர் முன்னிலையில் அவருடைய தொகுதியில் பலருக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கப்பட்டன. அதுபோல தொடர்ந்து நடத்தப்படும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, at present only a sum of Rs. 1,000 is granted for the construction of houses for the Harijans. But during the last session of the House, the Hon. Minister for Harijan Welfare was kind enough to state that this amount would be increased to Rs. 2,000. Will the Hon. Minister be pleased to state whether a final decision has been taken in this matter?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவ ரவர்களே, இரண்டாயிரத்திலிருந்து மூவாயிரம் ரூபாய் வரை திட்டம் தீட்டப் படுகிறது. அதற்கு மத்திய சர்க்கார் மானியத்தை எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சற்று முன்னால் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. நா. கிருட்டிணன் : தலைவரவர்களே, இத்தகைய வீடு வழங்கும் துறையில் அரிசனக் காலனிகளில் வாழும் மக்களுக்கு வீடு ஒதுக்கித் தருவதில்லை. குறிப்பாக எனது தொகுதியில் புடலூர் அரிசன மக்களை கிராமத்து மக்கள் அடங்கி ஆளும் மனத் தோடு அந்த அனுமதி வழங்க பஞ்சாயத்திலும் தீர்மானம் போட்டு வருகிறார்கள். இவற்றை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்பேர்ப்பட்ட சக்திகள் இருக்கும் இடத்தில் மாண்புமிகு உறுப் பினர் போன்றவர்கள் அதிலே தலையிட்டு பஞ்சாயத்தார் களாயிருந்தாலும், ஊர்ப் பொதுமக்களாக யிருந்தாலும் அனை வரும் ஒன்றாக வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே, அந்த அடிப் படையிலே சமரசம் செய்து வைத்தால் திட்டம் நிறைவேற்றப் படும். இருந்தாலும் அப்படிப்பட்டவைகளைப்பற்றி நேரடியான புகார்கள் வந்தால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் படும்.

திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார் : ஐயா, தஞ்சை மாவட்டத்திலே நஞ்சைப் புறம்போக்குகளை அரிசன மக்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. அதனால் அவ்வாறு ஒதுக்கும் நிலத்தை மேடாக்கிக் கொள்ள அரசாங்கம் ஏதாவது அதிகப்படி உதவி செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நஞ்சை நிலங்களிலே தனியாகப் பணத்தைச் செலவழித்து மேடாக்கி அதில் வீடுகள் கட்டித் தரப்படுகின்றன. கூடுமான வரையிலும் சர்க்கார் புறம்போக்கு புஞ்சையிலும் ஒதுக்குமாறு புதிய திட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : தனியார் பூமியில் அரிசன மக்கள் குடியிருக்கிறார்கள். தனியார் பூமி என்ற காரணத்தினால் அவர் களைக் காலி செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த இடத்தைக் காலி செய்யச் சொல்லும்பொழுது குழந்தைகள் படித்ததெல்லாம் வீணாகப் போகிறது. எனவே, அந்தப் பூமியைச் சொந்தமாக வாங்கித்தர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்படி எத்தனையோ இடங்களிலே உதவி செய்து வருகிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் தனியாக இதைப்பற்றி சொல்லுகிறார்களேயானால் தகுந்த நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்கும்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட் டத்திலே பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் சர்க்கார் அரிசன மக்களுக்காக நஞ்சை நிலம் வாங்கிப் போட்டிருந்தது.

அந்த இடங்களில் எல்லாம் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அதைக் கொடுத்து தற்போது குடியிருக்கக்கூடிய இடத்தை அவர்களுக்கு வழங்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்தக் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

திரு. எஸ். முருகையன் : சார், மாநிலம் பூராவும் அரிசனங்களுக்கு ஏற்கனவே பல ஊர்களில் வீடு கட்டிக் கொடுத்து இடிந்து விழுந்துவிட்டன. இப்பொழுது அந்த அரிசன மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடனைத் தொந்திரவு செய்து வசூலிப்பதாகப் பரவலாக சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தைத் தள்ளுபடி செய்து அந்த வீடுகளை மராமத்து செய்து குடியிருக்க வசதி செய்து தரப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அந்த வீடுகள் எத்தனை என்றும், அவைகளுக்கு உரியவர்கள் மேற்கொண்டும் சொந்தத்திலே பணம் கட்டக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்களா இல்லையா என்றும் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

திரு. கே. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி ஜில்லாவில் உதகை, குன்னூர் போன்ற நகரங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் ஏழை அரிசன மக்கள் சர்க்காருக்கு சொந்தமான, காலியாக இருந்த இடங்களில் குடிசைகளோ, வீடுகளோ கட்டி அதிக காலமாக வசித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது அந்த இடங்களிலிருந்து காலி செய்யச் சொல்லி ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அதிகமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு மிகவும் தொந்திரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மனைகளில் வீடுகள் கட்டி இருப்பவர்களுக்கு சலுகை காட்டி அந்த வீட்டு மனைகளை அவர்களுக்கே வழங்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்பேர்ப்பட்ட புகார்களைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் எனக்கு எழுத்தின் மூலம் தருவார்களானால் நான் அதற்கு உடனே நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இந்த வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை கைவிட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்ட வீடுகள் எல்லாம் இன்றைக்கு வீட்டின் மேல் கூரைகூட இல்லாத நிலையிலே காட்சி அளிக்கின்றன. அந்தக் காட்சியைப் பார்க்கும்போது அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்கின்ற நிலையில் தான் இருக்கிறது. அதற்கான வழிவகைகள் செய்து அவற்றை புதுப்பிப்பதற்கான மாற்று திட்டங்கள் ஏதாவது அரசாங்கத்திடம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ஏழை மக்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இருப்பதன் நோக்கமே, அவர்களால் மொத்தமாக ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பணம் போட்டு வீடுகள் கட்ட முடியாது என்ற அடிப்படையில் சர்க்கார் முன்வந்து அவர்களுக்கு நிலமும் கொடுத்து, வீட்டையும் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவற்றைப் பழுது பார்த்துக் கொள்வதற்குக்கூட அவர்களால் முடியவில்லையென்றால் அவற்றை பழுது பார்ப்பது, இடிந்து போனால் அவற்றை மறுபடியும் கட்டிக் கொடுப்பது இவ்வளவையும் சர்க்காரே செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று கருதுவது, இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, வேறு எந்த ராஜ்யத்திலாவது நடக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களில் நத்தம் என்று சொல்லப்படுகிற, குடியிருப்புக்கு பயன்படத்தக்க இடங்கள், பல ஊர்களில் காலியாக இருக்கின்றன. மேலும் பல இடங்களில் வீடு இல்லாதவர்கள் அந்த இடங்களில் குடிசை போட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தாலும் அவை உரிமை ஆக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. அத்தகைய நத்தங்களில் குடிசை போட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கே அவை உரிமை ஆக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, 1966-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் சர்க்கார் புறம்போக்குகள் நெடுஞ்சாலைகளுக்காகவோ அல்லது சர்க்காருடைய வேறு பல திட்டங்களுக்காகவோ ஒதுக்கப்பட்ட இடமாக இருந்து, 1960-ம் ஆண்டுக்கு முன்பே வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு இருப்பார்களானால் அந்த இடங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே தீர்மானம் இருக்கிறது. அதை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதற்கு இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அந்த வகையில் 1960-வது ஆண்டுக்கு முன்னரே சர்க்கார் புறம்போக்கில், சர்க்காருக்கு தேவைப்பட்ட இடங்களில், வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு இருப்பார்களானால் அவர்களுக்கு கட்டாயமாக அந்த இடங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படும்.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்திலே நமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை மனதில் கொண்டு ஏழை அரிசனங்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்கப்படும் வீடுகள் எல்லாமே தீயினால் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு, அதற்குத் தகுந்த திட்டங்கள் போட்டு, அதற்கான மதிப்பீடுகளையும் உயர்த்தி, தகுந்த அளவு நிதியையும் ஒதுக்கி நல்ல வீடுகளாக, தீயினால் பாதிக்கப் படாத வீடுகளாக கட்டிக் கொடுப்பது நல்லது அல்லவா? அதைச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா ?

[1967 நவம்பர் 29

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்தக் கருத்து மனதில் கொள்ளப்படும்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்ற 6 மாதங்களுககுள்ளாகவே தமிழகம் பூராவும் ஒரு படி அரிசி திட்டத்தை வெற்றிபெற செய்திருக்கிறது. அத்தகைய பெருமையை பெற்றிருக்கிற இந்த அரசு சேரி மக்களுடைய நீண்ட காலக்குறை, 20 வருஷங்களாக தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறதென்பதை கவனித்து இந்தத் திட்டத்தையும் உடனடியாக, குறிப்பாக 6 மாதங்களுக்குள்ளாகவே நிறைவேற்றி சேரி மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் ஒதுக்கித்தர முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : ஆறு மாதங்களுக்கு உள்ளாக நாம் எல்லோருக்குமே வீடு கட்டித் தர முடியாது. ஆனால் எவ்வளவு விரைவில் அதிகப்படியான மக்களுக்கு கட்டித் தரமுடியுமோ அதற்குத் தேவையான துரித மான நடவடிக்கைகளை இந்த சர்க்கார் எடுக்குமென்று உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. விநாயகம் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இங்கு போடப்படுகிற கேள்விகளையும் அவற்றிற்குத் தரப்படுகிற பதில்களையும் பார்க்கும்போது ஏதோ அரிசனங்கள்தான் வீடு இல்லாதவர்கள் போலவும் அவர்களுக்குத்தான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிற தோரணையிலும் போகிறது. அரிசனங்கள் அல்லாதவர்களிலும் பல லட்சக்கணக்கான ஏழைகள், பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வீடு இல்லாதவர்களாக இருப்பது அம்மையார் அவர்களுக்கு தெரிந்து இருக்கும். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் ஏதாவது நிலங்களை ஜாரி செய்து தருவதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அரிசனங்கள் அல்லாதவர்களிலும் வீடு இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்னொரு வீட்டிலேயே கொஞ்சம் குடி இருந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிற அளவுக்கு மனப்பான்மை நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆனால் அரிசனங்கள் விஷயத்தில் இன்னும் அந்த நிலை ஏற்படவில்லை.

சுகாதாரத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு

***503 வினா.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் :** மதிப்பிற்குரிய தாழ்த்தப்பட்டோர் நல, செய்தித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை சுகாதார தொழிலாளர்கள் எல்லோருக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் தற்போது எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது?

1967 நவம்பர் 29]

(இ) இத்திட்டத்தின்படி எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் எவ்வளவு நாளில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க உத்தேசிக்கப் பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) அரிசன நலத்துறையால் இதற்கென வகுக்கப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ், உள்ளாட்சி மன்றங்களால் வேலைக்கமர்த்திக் கொள்ளப்படும் துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்காக 5,842 வீடுகளைக் கட்ட 1961–62 முதல் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டது.

(இ) துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்குரிய வீடுகளைக் கட்டி முடிப்பதற்கான இலக்குத் தேதி ஏதுவும் நிச்சயிக்கப்படவில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : எல்லா மக்களும் எந்த விதமான நோய்நொடிக்கும் ஆளாகக் கூடாது என்பதற்காக வேண்டி பாதுகாப்பாக இருக்கக்கூடியவர்கள் சுகாதார தொழிலா ளர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வீடு கிடையாது. ஆகவே, இந்த சுகாதார தொழிலில் எத்தனை பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அத்தனை பேர்களுக்கும் உடனடி யாக வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கான திட்டம் தீட்டப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : துப்புரவு பணியாளர்கள் ஊராட்சி மன்றங்களில்தான் அதிகமாக இருக் கிறார்கள். எனவேதான் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு 750 ரூபாய் மானியமாகவும் 750 ரூபாய் கடனாகவும் தந்து அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஆணை பிறப்பித்து உள்ளது. ஆனால் 1961–62-ல் இருந்து 1964–65 வரையிலும்தான் வீடுகள் கட்ட முடிந்ததே தவிர 1965–66, 1966–67 ஆகிய இந்த ஆண்டுகளில் திட்டமிடப்பட்ட அந்த வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. அதற்காக அவர்கள் கூறும் காரணம், போதுமான நிலங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, எனவே மானியமாக சர்க்கார் கொடுத்தாலும் கடனை திருப்பித் தருகிற அளவுக்கு தரவேண்டிய பணத்துக்கு ஊராட்சி மன்றங்களில் அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்காத காரணத்தால் அந்த வீடுகள் கட்டி முடியவில்லை என்று கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் வீடுகள் கட்டாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே ஊராட்சி மன்றங்கள் முன்வருவார் களானால் சர்க்கார் தரும் மானியத்தை எப்போதும் தரத் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. ஏ. முனியாண்டி : கோவில்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்கள் எங்காவது இருக்குமானால் அவை தாழ்த்தப்பட்டவர் களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கோவில் நிர்வாகத்தினர் கோவிலுக்கு சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்களை ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்க முன்வருவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: சார், முனிசிபல் நகரங்களில் சிறு சிறு குடிசைகள் கட்டி துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய சொந்த இடங்கள் அல்ல. அந்த இடங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அங்கிருந்து அவர்களைக் கிளப்புவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் குடிசைகள் கட்டி இருக்கும் இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அவர்கள் கட்டிக்கொண்டு இருப்பது சர்க்காருக்கு சொந்தமான புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவர் அவர்களே, தற்போது ஆயிரக்கணக்கான இந்துக்களும், ஆயிரக்கணக்கான அரிசனங்களும் புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலங்களுக்குப் பட்டா வேண்டுமென்று கோரி பல வருஷங்களாக எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 'ஆகட்டும் பார்க்கலாம், ஆகட்டும் பார்க்கலாம்' என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அத்தகைய நிலங்களுக்கு உடனடியாக பட்டா வழங்க சர்க்கார் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வி துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதைக் குறித்ததாக இருக்கிறது. எங்கெங்கு வாய்ப்பு உள்ளதோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் ஏற்கெனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். தனியாருக்குச் சொந்தமான நிலமாக அல்லாமல் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலமாக எந்தெந்த இடத்தில் இருக்கின்றன என்பதை தனியாக எழுதித் தந்தால் அதுபற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது: தலைவர் அவர்களே, சுகாதாரத் துறையிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட தொழிலாள மக்களுக்கு ஊருக்கு வெளியே ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக, சுகாதாரக் குறைவான இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றி ஊருக்கு மத்தியில் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: அந்தத் தொழிலாள மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குத் தகுதியான இடங்கள் சரியான முறையில் கிடைக்கவில்லை. 1964-க்குப் பிறகு நகராட்சி, ஊராட்சி போன்ற இடங்களில் தகுதியான இடங்கள் கிடைக்கவில்லையென்பதால் அந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஊருக்கு மத்தியில்

சேர்த்துக்கொண்டு எல்லோரும் வாழ வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் ஊர் மக்களுக்கு வராத காரணத்தால், அவர்களுக்குத் தனி இடங்கள் தேடப்படுகின்றன.

திரு. ராஜகுமார் விஜயரகுநாத தொண்டமான்: தலைவர் அவர்களே, ஏழை மக்கள் வாழும் பகுதியிலே ஹரிஜன மக்களும், வறுமை மிகுந்த மக்களும் புறம்போக்கு நிலங்களிலே வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு பல வருஷ காலமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நகரசபை மூலமாகவும், டவுன் பிளானிங் மூலமாகவும் அவ்வப்போது வருஷத்தில் நான்கைந்து தடவைகள் நோட்டீஸ் கொடுத்து, 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. இப்படி அடிக்கடி செய்வது அவர்களுக்கு மேலும் கஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் தலையிட்டு அவர்கள் குடிசை போட்டுக்கொண்டிருக்கும் பகுதிகளை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து தரவேண்டும். இல்லையென்றால் அம்மாதிரி அபராதம் விதிக்கும் நிலைமையை மாற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: நான் முதலிலேயே சொன்னேன். 1960-ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் சர்க்காருக்குத் தேவையில்லாத இடங்களில் குடிசைகள் கட்டியிருந்தால் அந்த இடங்கள் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டன. தனியார் நிலமாக இருந்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக அந்த இடத்தினை வாங்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறோம். பஞ்சாயத்து நிலமாக இருந்தால், பஞ்சாயத்துத் தலைவரும், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தினால் அந்த இடத்தை ஒதுக்கலாம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற நல்ல மனப்பான்மை அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் பரவலாக இருக்கின்றன.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: ஐயா, இந்த ஒரு தொழில்தான் ஆதித் திராவிட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் நூற்றுக்கு நூறு உத்தியோகம் செய்து கொடுக்கக்கூடிய தொழில். அவர்களை திருப்தி செய்யவில்லையென்றால், நாம் சுகத்தோடு இருக்க முடியாது. ஆகவே, அவர்கள் குடியிருக்கின்ற நிலங்கள் கோயில் நிலமாக இருந்தாலும், டிரஸ்ட் நிலமாக இருந்தாலும் அந்தந்த பஞ்சாயத்தோ, முனிசிபாலிட்டியோ அந்தக் குடியிருப்பு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து, நல்ல கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு கட்டடம் கட்டித் தர முன்வந்திருக்கிற மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள், முனிசிபாலிட்டிகள் போன்றவைகளுக்கு அரசாங்கம் அதற்காக சகாய நிதி உதவி செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தினலேதான் சர்க்கார் பணத்தை ஒதுக்கி பஞ்சாயத்துக் களுக்குத் தந்து வருகின்றது. பல இடங்களில் நிலம் இல்லையென்ற குறைபாட்டினல் இந்நிலைமை ஏற்பட்டது. கனம் உறுப்பினர் கூறுகின்ற பஞ்சாயத்துக்கள் வீடுகள் கட்டித்தர முன்வந்தால் ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகையில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான நிலங்களைச் சர்க்கார் ஆர்ஜிதப்படுத்தும் பிரச்சினையில் உள்ளபடியே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஒரு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யும் நேரத்தில், அந்த நிலம் தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலமாக இருந்தால், தனிப் பட்டவர்கள் "வேறு இடம் இல்லையா? வேறு இடத்தில் கட்டிக் கொடுங்கள். என்னுடைய நிலத்தை எடுக்காதீர்கள்" என்று சர்க்காரிடத்தில் முறையீடு செய்கிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தை எடுத்துவிட்டால், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகவும் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகவேதான் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலமாகப் பார்த்து அந்த வீடுகள் எல்லாம் கட்டிக் கொடுக்கப்படு கின்றன.

கோவை புறநகர்த் திட்டம்

*504 வினா.—**திரு. ந. மருதாசலம் :** மதிப்பிற்குரிய சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கோவை பேரூர் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த குனிய முத்தூர் பஞ்சாயத்து, சுண்டக்காமுத்தூரில் 250 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து வீடு கட்டும் திட்டம் என்ன ஆயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கோயம்புத்தூர் புறநகர் திட்டத்தின் (மேற்குக் கோவைப்புதூர்) முதல் நிலைத்திட்டத்தின் கீழ் சுண்டக்காமுத்தூர்க் கிராமத்தில் 250-68 ஏக்கர் நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் வேலை முடிவுற்றுள்ளது. அந்த நிலங்களை 26—10—1964-ல் கோயம்புத்தூர் வீட்டுவசதிப் பிரிவு தன்வயப் படுத்திக் கொண்டது. இத்திட்டப் பகுதியில் உள்ள சாலை களுக்கும், மனைகளுக்கும் எல்லை வகுக்கும் பணியும் 100 அடிச் சாலையையும், 60 அடிச் சாலையையும் அமைக்கும் பணியும் நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றல் குறித்த விரிவான திட்டத்திற்கான ஆய்வும் நடைபெற்று வருகிறது. வழங்கல் நீர் வழங்கும் திட்டத் திற்குத் தேவையான வார்ப்பு இரும்புக் குழாய்கள் வாங்கப் பட்டுள்ளன. சாலையமைப்பு வேலை முடிவுற்றதும் நீர்ப்பெருங் குழாயையும் நீர் வழங்கல் குழாய்களையும் போடும் பணி மேற் கொள்ளப்படும். இதற்கிடையில், வீடுகள் கட்டுவதற்காக

இடம் ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீர்வசதி செய்து தருவதற்காக புறநகர்த் திட்டப் பகுதிக்கு மிக அண்மையில் முன்னரே வெட்டப் பட்டுள்ள ஆழ்துளைக் கிணற்றிலிருந்து, முன்னேடி நீர் வழங்கல் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், தனியார்களுக்குச் சொந்தமான இடத்திலும், கோயில், மடம், ஸ்தல ஸ்தாபனம் போன்றவற்றிற்குச் சொந்தமான இடங்களிலும் பல ஆண்டுக் காலமாக எந்த விதமான ஆஸ்தியும் பாஸ்தியும் இல்லாது பாமர ஏழையாக இருப்பவர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கென்று சட்டம் இருக் கின்றது. ஹரிஜனங்களல்லாத மற்றவர்கள்—நிலமில்லாதவர்கள் 20 வருஷம், 30 வருஷமாகக் குடியிருந்தும் அதைப்பற்றிக் கவலைப் படாமல் அவர்கள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஐந்து வருஷத்திற்குமேல் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு சர்க்கார் ரேட் எவ்வளவோ அந்த அளவில் வாங்கித்தர ஏதாவது சட்டத்தைப் பிறப்பிக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லா சட்டமும் தெளிவாக இருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் கேட்பது புரியவில்லை. கோவையிலே வீடு கட்டும் கழகத்தார் 250 ஏக்கரா நிலத்தை வாங்கி வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டம் அமல்படுத்தப்படுகின்றது. இதில் சட்டப் பிரச்சினைக்கே இடம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி முதல் கேள்வியோடு தொடர்பு இல்லாத தாக இருக்கின்றது. இருப்பினும், தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலங் களில் பல வருடங்களாக குடிசை போட்டுக்கொண்டு குடியிருக் கின்றவர்களை அப்புறப்படுத்துவது அநியாயம் அல்லவா? ஐந்து வருடம் இருந்துவிட்டால் அந்த நிலம் அவர்களுக்கே சொந்தமாகி விடும் என்று சட்டம் போட்டுவிட்டால் நல்லது அல்லவா என்று கேட்கிறார். அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கோருவதனலேயே தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் குடியேறியவர் கள் எல்லோரையுமே நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சட்டத்தின் துணைக் கொண்டு அப்புறப்படுத்திவிடுவார்கள்.

வீட்டு வசதி வாரிய ஊழியர்கள்

*505 வினா—திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் :
திரு. ந. மருதாசலம் :
திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் :
} மதிப்பிற்குரிய சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னை வீட்டு வசதி வாரியத்தில் வெளி அலுவலக ஊழியர் கள் Foreign service எத்தனை பேர் உள்ளனர்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 50 பேர்.

திரு. எஸ். இ. ராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை வீட்டு வசதி வாரியத்தில் வெளி இலாகாக்களிலிருந்து பலர் வந்திருக்கிறார்கள். அதில் நிறைய பேர் பில்டிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். 1963-ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரையில் சர்வீஸ் ரூல்கள் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதனால் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வருஷாந்திர சம்பள உயர்வு போன்றவை இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. சர்வீஸ் ரூல்கள் தயார் செய்யாதது அரசினருக்குத் தெரியுமா? பர்மனென்ட் செய்ய அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வீட்டு வசதிக் கழகம் ஆரம்பிக்கிற காலத்தில் அதிகமான பேர் மற்ற துறைகளிலிருந்து (பேரென்ட் டிபார்ட்மென்ட்) ஆன் டெபுடேஷன் என்ற முறையில் வந்தார்கள். இப்போது அவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்து இருக்கிறது. அவர்களில் 21 பேர் பேரெண்ட் டிபார்ட்மென்டுக்குத் திரும்பிச் செல்லாமல் இங்கேயே இருப்பதாக முடிவெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அவர்களைப் பர்மனென்ட் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பர்மனென்ட் செய்ய அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : ஐயா, எவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு
முற்பகல் அவர்கள் வேலை செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்? 55 வயதுக்கு
10-00 மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதுபற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : Is it not a fact that personnel working in the Board on foreign service terms should be given more remuneration than what they would have been reasonably entitled to get in the parent department? What difficulty is felt by this Board to recruit its own personnel?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வீட்டு வசதிக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது, எப்போதும் பின்பற்றி வரக்கூடிய கொள்கையின்படி, அரசாங்கத்திலிருந்து சில அதிகாரிகள் கொடுக்கப்பட்டனர். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை தொடர்ந்து குறைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆரம்பத்திலே அது போன்ற டெபுடேஷனில் அனுப்பப்பட்டபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் அவர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவு இருந்தது. அது தேவையில்லை என்று இப்போது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வக்ஃபு வாரியங்கள்

* 506 வினா.—**திரு. கொ. இரா. ஞானசம்பந்தன் :** மதிப்பிற்குரிய மருத்துவத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தற்போது உள்ள வக்ஃப் போர்டுகளின் அங்கத்தினர்கள் சரிவர இயங்கவில்லையென நாகப்பட்டினம் முஸ்லீம் மக்களிடமிருந்து 18—12—1966 தேதியிட்ட புகார்கள் சர்க்காருக்கு வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், வக்ஃப் போர்டுகளை சரியாக இயங்க வைக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) அரசு அலுவலகங்களை ஆய்வு செய்வதற்காகப் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள பொதுக் கட்டளைகளுக்கிணங்க, 1966 செப்டம்பரில், பொதுப் பணித்துறை அரசுச் செயலாளராகிய திரு. ஆர். திருமலை, ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்கள் வக்ஃப் வாரியத்தை ஆய்வு செய்து சில ஒழுங்கீனங்களை அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். அரசாங்கம் நாட்டமுடன் ஆலோசனை செய்த பின்னர், 20-ம் தேதி நவம்பர் மாதம் 1967-லிருந்து மூன்றாண்டுகளுக்கு மாநில வக்ஃபு வாரியத்தை இப்போது ரத்து செய்துள்ளது. இக்கால அளவில் வாரியத்தின் அலுவல்களை நிறைவேற்றுவதற்கு திரு. எச். கே. காஸி, ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்களைச் சிறப்பு அதிகாரியாக நியமித்துள்ளது.

திரு. கொ. இரா. ஞானசம்பந்தன் : வக்ஃப் போர்டில் நடந்த பல ஒழுங்கீனங்கள் சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு ஏதாவது கம்ப்ளெயின்ட் வந்திருக்கிறதா? அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஒழுங்கீனங்கள் இருப்பதாக அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட திரு. ஆர். திருமலை அவர்களுடைய ரிபோர்ட்டின் பேரில், வக்ஃப் போர்டு கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒழுங்கீனங்கள் காரணமாக இருந்ததால்தான் மத்திய வக்ஃப் வாரியம் கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலை வருகிறபோது, அவர்கள் மீது ஒழுங்கீனங்கள் என்ன என்ன முறையில் இருக்கின்றன என்பதைக் குறித்து ஆய்வு நடத்தி நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு நம்முடைய அரசு ஏதாவது முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஏற்கனவே ஆய்வு நடத்தி ஒழுங்கீனங்கள் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் வக்ஃப் போர்டு கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கொ. இரா. ஞானசம்பந்தன் : ஒழுங்கீனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள்மீது கிரிமினல் ஆக்ஷன் எடுக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபோன்ற உத்தேசம் தற்போது இல்லை.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : அத்தகைய வக்ஃப் வாரியங்களுக்கு உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படும்போது, யாருடைய பரிந்துரையின் மேல் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்? அந்த நேரத்தில் அந்தப் பகுதியில் வாழும் முஸ்லீம் பெருமக்களின் அபிப்பிராயம் அறியப்படுகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எல்லாக் கருத்துக்களும் ஆராயப்பட்டு உரிய உறுப்பினர்கள் வக்ஃப் போர்டுக்கு நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

அனாதை மாணவர் விடுதிகள்

* 507. வினா.— **திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் :** } மதிப்பிற்குரிய
திரு. பெ. மலைச்சாமி :
மருத்துவத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரசினர் உதவி பெறும் அனாதை மாணவர் விடுதிகள் தமிழகத்தில் எத்தனை உள்ளன?

(இ) இவர்களின் பெற்றோர்கள் வருட வருமானம் எவ்வளவு வரை இருக்கலாம் என்று அரசு கணித்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இம் மாநிலத்தில் அரசு உதவி மானியம் பெறும் 331 அனாதைச் சிறுவர் இல்லங்கள் உள்ளன.

(இ) இந்த இல்லங்களில் சிறுவர்களைச் சேர்க்க, சாதாரண நிலையிலுள்ளச் சிறுவர்களின் பெற்றோர்களின் அதிக அளவு வருவாய் வரையரை வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 ஆகவும், உடற் குறைபாடுகளுள்ள சிறுவர்களின் பெற்றோர்களின் அதிக அளவு வருவாய் வரையரை வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 600 ஆகவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : இந்தக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் 300 ரூபாயாக இருப்பதை 200 ரூபாயாகக் குறைப்பதற்கு அரசு கருதியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபோன்ற யாதொரு கருத்தும் அரசாங்கத்திடம் இல்லை.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு வருமானம் 300 ரூபாயிலிருந்து 400 ரூபாயாகக் கூடியிருக்கிறதென்று கூறுகிறார்களே, அது உண்மையா? தற்போதைய வருவாய் நிலையை உத்தேசித்து ஆண்டு வருவாய் வரம்பை உயர்த்தினால் அது ஏழை எளியவர்களுடைய குழந்தைகள் இது போன்ற நிலையங்களில் சேர்ந்து படிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : 300 ரூபாயை 400 பாயாக உயர்த்தும் உத்தேசம் கிடையாது. கனம் உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல் வருவாய் வரம்பை அதிகப்படுத்

தினால் குறைந்த எண்ணிக்கையினர்தான் அதிலே அனுமதிக்கப்படும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்பொழுது 300 ரூபாய் அதிகபட்ச வருமானம் என்றும், உடற்குறைபாடுகளுள்ள சிறுவர்களின் பெற்றோர்களின் அதிக அளவு வருவாய் வருடம் ஒன்றுக்கு 600 ரூபாயாகவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்தினால், குறைந்த எண்ணிக்கை உள்ளவர்களைத்தான் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

அம்பர் சர்க்கா திட்டம்

* 508 வினா.—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மதிப்பிற்குரிய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

அம்பர் சர்க்கா திட்டத்தினால் தமிழக அரசுக்கு ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : இந்தத் திட்டத்தில் நட்டம் இல்லாத காரணத்தால், இதை விரிவுபடுத்த அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம் உண்டா? ஏராளமான அம்பர் சர்க்காக்கள் மாயவரம் போன்ற இடங்களில் வேலை செய்யாமல் தேங்கிக் கிடப்பது அரசுக்குத் தெரிய வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அம்பர் சர்க்கா விநியோக முறையில், ஓய்வு நேரங்களில் பயன்படுத்துவதற்காக அவர்களுக்கு மானியத் தொகை மூலமாகவும், குறைந்த விலையிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் பயன் படுத்தாமல் வைத்திருப்பதாக சிற்சில இடங்களிலிருந்து புகார் வந்திருக்கிறது. என்றாலும், தமிழகம் முழுவதும் பரவலாக நல்ல முறையில் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும், இதை விரிவாக்குவதற்குத் தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளும் கதர், கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

திரு. க. கோமதிசங்கர திட்சிதர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமத்திலே வசிக்கக்கூடிய கோடிக்கணக்கான வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிற ஏழை மக்களுக்கு இந்த அம்பர் சர்க்கா மிகவும் உயிரூட்டக் கூடியதாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் அம்பர் சர்க்காவும், கிசான் சர்க்காவும் கூழுறும்படி செய்து, நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பொருட்படுத்தாமல் அவர்களுக்குச் சிறு அளவாவது ஆதரவு அளிக்க இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இந்தத் துறையில் நட்டம் அதிகம் வரவில்லை என்று ஏற்கனவே சொன்னேன். இந்தத் திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் என்னுடைய முந்தைய விடையில் கூறியதை கனம் உறுப்பினருடைய நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அம்பர் சர்க்காவின் காரணமாகவோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணமாகவோ ஏராளமான நஷ்டம் இந்த காதி போர்டு இலாக்காவிலே ஏற்கனவே ஏற்பட்டி

ருக்கிறது. இந்த நஷ்டத்தைச் சரிப்படுத்துவதற்காக இந்த அரசாங்கம் இந்த கதர் துணிகளில், கருப்பு-சிவப்பு பார்டராகவோ, எல்லோரும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய, எல்லாக் கட்சியினரும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய வேறு எந்த பார்டராகவோ போடச் செய்யும் அளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரத் தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கனம் உறுப்பினருடைய மேலான யோசனைக்கு நன்றி. ஏற்கனவே இதை கதர், கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் ஏற்றுக்கொண்டு, முன்பிருந்த நிலையை மாற்றி, எல்லாக் கட்சியினரும் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு, அவரவர்கள் விரும்புகிற வண்ணம் கரைகளைப் போட்டு, சென்ற தீபாவளி சமயத்தில் ஏராளமான விற்பனை செய்யப்பட்டது. மேலும் அதை விரிவாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கைராட்டையால் நூற்கப்படும் நூலுக்கும் அம்பர் சர்க்காவால் நூற்கப்படும் நூலுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் உண்டா? கைராட்டையால் நூற்கப்படும் நூலைத் தான் உண்மையான கதர் என்கிறோம். அந்த கதர்த் திட்டத்திற்கு விரோதமான கொள்கையாகத்தான் அம்பர் சர்க்கா மூலம் நூற்கும் திட்டம் வந்தது. எனவே, இந்த அரசு கைராட்டையால் நூற்கப்படும் நூலைத்தான் கதர் என்று கருதி அதை ஆதரிக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கைராட்டையால் நூற்பதற்கும் அம்பர் சர்க்காவால் நூற்பதற்கும் இடையே இருக்கும் வேறுபாடுகளைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அம்பர் சர்க்காவில் நல்ல தரமுள்ள நூல் கிடைக்கிறது, வலுவுள்ள நூல் கிடைக்கிறது, அதிக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. கைராட்டையிலிருந்து அம்பர் சர்க்காவுக்கு மாற்றப்படுவதன்மூலம் கதர் திட்டத்தின் நோக்கமே சீர்குலைக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. திட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு அதிலே லட்சக்கணக்கானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஓரளவு நடைபெற வேண்டும் என்று இதுபோன்ற முன்னேற்றங்களை இந்த ராட்டை துறையில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டதால் அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து, அகில இந்தியக் கதர், கிராமக் கைத்தொழில் ஆயம் இதை மேற்கொண்டு, இதை மாநில ஆயமும் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிற ஊழியர்கள் ஆறு, ஏழு ஆண்டு காலமாக வேலை செய்து வந்தும் தற்காலிகமாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்களை நிரந்தரமாக்கும் உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: அவர்களை அரசாங்க ஊழியர்கள் என்ற முறையில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இந்தத் தொழிலில் நட்டம் ஏற்படாதவாறு நடைபெறுகிற வரையில் ஆயம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க உத்தரவாதம் அளிக்கும்.

நட்டம் ஏற்படுகிறபோது ஆள் குறைப்பும் செய்ய வேண்டியதாகத் தான் இருக்கும். பொதுவாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க ஆயம் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அம்பர் சர்க்கா என்ற பெயர் எதனால் ஏற்பட்டது என்று சொல்ல முடியுமா ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் எழுந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் முதலில் விடை அளிக்கட்டும். உறுப்பினர் அவர்கள் உட்கார வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அம்பர் சர்க்கா என்ற பெயர் எதனால் ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதற்கான விளக்கத்தைக் கொடுத்தால் மிக்க மகிழ்ச்சி.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அம்பர் சர்க்காவைக் கண்டுபிடித்ததே தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஏகாம்பரம் என்பவர் தான் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அவர் பெயராலேயே மகாத்மா காந்தி அம்பர் சர்க்கா என்ற பெயரை அளித்தார்கள் என்பதும் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்போது ஏகாம்பரம் என்ற பெயரிலேயே இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்குமே.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த மந்திரி சபை அந்தப் பெயரை மாற்றி அமைத்தால் நான் வரவேற்கிறேன்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் இருந்து எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் வாங்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் கதர் ஆடைகளில் சின்னங்கள் அமைக்கப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக காங்கிரஸ் கட்சிச் சின்னமும், ஆளும் கட்சிச் சின்னமும் தான் போடப்பட்டன. திரு. றொண்டே அவர்கள் கட்சிச் சின்னமாகிய நட்சத்திரமும், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிச் சின்னமாகிய அரிவாளும் இனி போடப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கனம் உறுப்பினரின் பரந்த எண்ணத்திற்கு நன்றி. அவர் கண்களில் படவில்லை போலிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சியினரின் சின்னங்களிலும் தயாரிக்கப்பட்டது.

திரு. எம். எஸ். மணி : கடந்த பல ஆண்டுகளைவிட இந்த ஆண்டு தீபாவளியில் கதர் விற்பனை அதிகமாக இருந்தது என்று புள்ளி விவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. கதர் துணியிலே சிவப்பு, கருப்பு கரையிடப்பட்ட துணிகள்தான் இவ்வாண்டு அதிகம் விற்பனையாகியிருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசாங்கம் அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கருப்பு-சிவப்பு கரையிடப்பட்ட துணிகள் ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் விற்பனையாகியிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இந்தத்துறையில் இதுவரையில் இருந்த ஒரு கட்சி மனப்பான்மை மாறி எல்லாக் கட்சியினர்களும் ஆதரிக்கக் கூடிய பொதுத்துறை இது என்ற மனப்பான்மை வளர்க்கப்பட்டு, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் வேண்டுகோள் விடுத்ததுதான் அதிக விற்பனைக்குக் காரணம். இது பொதுமக்களுக்குச் சொந்தமான துறை என்கிற எண்ணம் ஏற்படுத்தப்பட்டதே பத்து லட்சத்திற்கும் அதிகமாக விற்பனை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம்.

திரு. கே. விநாயகம் : ஐயா, கதர் இயக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவே ஆளும் கட்சியாக இருந்த கட்சி ஆதரிக்கிறது. இப்போது ஆளும் கட்சியினரும் ஆதரிப்பதாக இருப்பதனால் இனி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட—எட்டு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்களா, ஒன்பது அமைச்சர்களா?—எல்லா அமைச்சர்களும் இனி தயவு செய்து கதரையே உடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அடுத்த ஐந்து வருடம் வரை திரு. விநாயகம் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இருக்கிறாரா என்று பார்த்துவிட்டு தாங்கள் முடிவு செய்கிறோம். (பலத்த சிரிப்பு)

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, on a point of information what makes the Hon. Chief Minister doubt my political credentials and political integrity?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Doubt is entirely due to my previous experience (laughter). He was a more trenchant critic of the Congress than myself when both of us were working in the same place.

கதர், கிராமத்தொழில் வாரியம் (கீழ்த்தஞ்சை)

*509 வினா.—திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: மதிப்பிற்குரிய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கீழ்த்தஞ்சை ' Khadi and Village Industries Board -க்கு 31—3—1961 முடிய, 31—3—1967 முடிய வசூலிக்கப்பட வேண்டிய கடன் தொகை முறையே ஆண்டிற்கு எவ்வளவு?

(இ) இவைகளை வசூலிப்பதற்கு இதுவரை என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) 31—3—1961 முடிய ரூ. 2,460, 31—3—1967 முடிய ரூ. 4,51,913.50.

(இ) காலம் கடந்த கடன் தொகையை துரிதமாக வசூலிக்க கட்டளை இடப்பெற்றுள்ளது. 31—3—1967 முடிய மொத்த கடன் தொகையான ரூ. 4,51,913.50-ஐ கடன் நிபந்தனைகளில் கண்டுள்ளபடி தவணைகளில் வசூலிக்க ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது.

மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வரவேண்டிய தொகை, வசூலானது, பாக்கி முதலியவைகளடங்கிய பட்டியல் பரிசீலிக்கப்பட்டு காலங்கடந்த தவணைகளை வசூலிக்க சகல நடவடிக்கைகளும் எடுக்க உரிய அதிகாரிகளுக்கு கட்டளையிடப்பட்டு வருகிறது.

Entry to Secretariat by Passes

*7 *S.N.Q.*—THIRU G. GOMATHY SANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether entry to the Secretariat is to be regulated by passes from December 1967;

(*b*) if so, the details thereof; and

(*c*) the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: (அ) ஆம். எந்தத் தேதியிலிருந்து இது செயலுக்குவரும் என்பது முடிவு செய்யப்படவில்லை.

(இ) விவரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(உ) அனுமதிச் சீட்டுகள் மூலம் தலைமைச் செயலகத்துக்குள் வருவதை முறைப்படுத்துவதனால், வரவேற்புப் பணியாளர்கள் பார்வையாளர்களுக்கு வழிகாட்டி அவர்களது குறைகளைக் கேட்டு ஆவன செய்யக்கூடியவர்களைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்வர். அதன் காரணமாக, பார்வையாளர்கள் தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளில் நேரத்தை விரயமாகக வேண்டியிராது. அன்றியும், அரசாங்க ஆவணங்களும் இரகசியங்களும் வெளிப்படாதிருக்கவும், தலைமைச் செயலகக் கோப்புகளும் பிற பொருள்களும் திருடு போகாமலிருக்கவும், இப்போது தலைமைச் செயலகத்துக்குள் வெளியார் தங்குதடையின்றி நுழைவதைத் தடை செய்யும்.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்: தலைவர் அவர்களே, இப்படி நுழைவுச் சீட்டு கொடுப்பதனால் அலுவல் காரணமாக இங்கே வருகிறவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்படுவார்கள். பல மாவட்டங்களில் இருந்து அநேகம்பேர் வரவேண்டிய நிலை இருப்பதனால் அவர்களுக்கு இடையூறு ஏற்படாதிருக்க கொஞ்சம் தாராள மனப்பான்மையோடு இந்த முறையை மாற்றி அமைப்பார்களா என்று கேட்கிறேன். ஜனநாயகத்தில் மக்கள் தாராளமாக தங்கள் வேலைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள வர அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். இந்த நுழைவுச் சீட்டு முறை இடையூறாக இருக்காதா என்று யோசிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் சில யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தங்குதடையின்றி எல்லோருக்கும் நுழைவதற்கு அனுமதி இருக்கவேண்டும் என்றாலும் ஒருவருடைய வேலைக்கு இன்னொருவர் தடையாக

இருப்பதற்கு அனுமதிக்க முடியாது. இந்த நுழைவுச் சீட்டு முறையே பார்வையாளர்களின் வசதியை அதிகமாக்குமே தவிர உரிமையைக் குறைக்காது.

DR. H. V. HANDE : What prompted the Government to issue such an order? May I know whether any specific instance has been brought to the notice of the Government which necessitated the issue of such an order?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Various instances have been brought to the notice of the Government that some people who want to have some kind of consultation or get some information from particular officials are not able to get that information because they have not been properly guided with regard to the location of their rooms. That is the happy side of the instance. The unhappy side of the instance is that there have been certain thefts also.

Chingleput Collector's Office

* 8 *S.N.Q.*—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether the Government propose to shift the District Collector's headquarters office of Chingleput district from Nandanam, Madras to Canjeevaram town in the immediate future; and

(*b*) if so, the reasons for doing so?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: (a) & (b) Yes. A report has been called for from the Collector of Chingleput regarding the suggestion to shift the headquarters of Chingleput district to Kanjeevaram. (Kancheepuram).

THIRU K. VINAYAKAM : Chingleput district headquarters has been at Nandanam in Madras for many years. What are the administrative inconveniences that have been felt so far which necessitates this Government to think otherwise? Is the Chief Minister aware of the fact that there is a wide rumour afloat among the public that he, coming from Kancheepuram, is now manouvring things to shift the headquarters to the inconvenience of a larger number of people coming to the headquarters at Nandanam?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I have given an incomplete answer with a purpose. I know my Friend will walk into the trap. This proposal has been in existence from 1962. Therefore the present Chief Minister has not got any axe to grind.

THIRU K. VINAYAKAM : If administrative convenience is the only cause which prompts this Government to think on those lines, is he aware of the fact that a lot of inconvenience will be caused to those coming from Tiruttani, the northernmost part of our State, as well as to people coming from Madurantakam? They will have to travel to Kancheepuram and, if things are not got done at the Collector's Office they will have to come to the Secretariat in Madras which involves a lot of expenditure.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : My hon. Friend wants to put supplementary questions before studying. The distance between Tiruttani and Kancheepuram . . .

THIRU K. VINAYAKAM : The latter part of the question he has not followed.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I am replying to the former part of the question. The distance between Tiruttani and Madras is not more than the distance from Tiruttani to Kancheepuram via Arkonam.

THIRU K. VINAYAKAM : Once a person travels from Tiruttani to Kancheepuram and if he fails to get the work done at Kancheepuram, he will have to come to the Secretariat in Madras. Does it not involve two trips and extra expenditure?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : That is the case with even people coming from Tirunelveli. I can explain administrative convenience still further by saying that employees in Chingleput Collectorate find it very difficult to get accommodation in the City of Madras and find that the standard of living also is higher and they would like to live in Kancheepuram. The proposal was mooted in 1962. Just because there was the emergency, it was kept in abeyance. For the information of my hon. Friend I can add that the Chingleput District Congress Committee has passed a resolution welcoming the proposal.

THIRU K. VINAYAKAM : It is against the proposal.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I am sorry my hon. Friend is not in the habit of reading Congress resolutions.

THIRU K. VINAYAKAM : It is an easy way to evade questions by saying all sorts of things which are not true. Is not the Chief Minister indulging in a terminological inexactitude when he says that I did not read resolutions properly? If the administrative convenience theory is true, the capital should be changed. If some people from Kanyakumari and Madurai put forward the idea that the headquarters of the State, namely the Madras City is at the northernmost end, will the Government shift the capital to either Tiruchirappalli or Madurai?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : This question ought to have been put before the various offices had been shifted. I have not given full facts about the District Congress Committee's resolution. When the proposal to bifurcate the district was put

forward, the Chingleput District Congress Committee passed a resolution that, instead of bifurcating the district, there was no harm in making Kancheepuram the headquarters.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, 1962-ஆம் ஆண்டு முதல் மிகக் கவலையோடு கவனித்து வருகின்ற செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் வடக்குப் பகுதியில் இருக்கின்ற கும்மிடிப்பூண்டி, பொன்னேரி வட்டங்களை சென்னை மாவட்டத்தோடு சேர்க்கும் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இது நல்ல சுவையான ஒரு யோசனை.

DR. H. V. HANDE : Have the Government any intention of shifting the District Court and other offices from Chingleput to Kancheepuram under this proposal?

THE HON. THIRU C. N. ANADURAI : No, Sir, the Courts will be in Chingleput.

Recruitment to Group I Service

* 490 Q.—THIRU M. WILLIAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of persons recruited in the year 1966 to Group I Service;

(b) whether anyone from Kanyakumari district has been recruited to Group I Service in the year 1966; and

(c) whether the list of such persons recruited in the year 1966 be placed on the Table of the House?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : (a) 12.

(b) Nil.

(c) Lists a are placed on the Table of the House.

THIRU M. WILLIAM : May I know the number of candidates who have appeared from the Kanyakumari district for Group I Service?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The list has been placed on the Table of the House.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவரவர்களே, கடந்த 10 வருட காலமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து கெஜடட் ரேங்க் உள்ள நபர் ஒருவர்கூட தேர்ந்தெடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அது கனம் அங்கத்தினருக்கு எவ்வளவு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறதோ அவ்வளவு வருத்தத்தை எனக்கும் கொடுக்கிறது. தகுந்த நேரத்தில் அது கவனிக்கப்படும்.

101–105-ம் பக்கங்களில் 3-வது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

Southern Zonal Council Meeting

* 491 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : THIRU V. K. KOTHANDARAMAN : } Will the Hon. the Chief Minister be pleased to place a paper on the Table of the House of what took place in the Southern Zonal Council meeting held at Ooty during May 1967, pertaining to our State?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : According to the Rules of Procedure for the meetings of the Southern Zonal Council, the proceedings of a meeting shall, unless otherwise directed by the Chairman of the Council, be kept secret.

The proceedings of the meeting held on 15th May 1967 have not been received so far, from the Southern Zonal Council Secretariat.

THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. Chief Minister be pleased to state whether problems common to the four States like food distribution and water distribution have been discussed?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I am sorry my hon. Friend has been waiting for so many months before finding out from the newspapers which have given a fairly detailed report about them.

முன்னாள் அமைச்சர் பெற்ற சம்பளமும் படியும்

* 492 வினா.—திரு. அ. பொ. அரசு : மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் தமது பதவிக் காலத்தில் அதாவது 1957 முதல் 1967 வரை பெற்ற சம்பளம் எவ்வளவு, மாத வாரியாக?

(இ) அதே காலத்தில் அவர் பெற்ற அலவன்ஸ் எவ்வளவு ?

(உ) அவர் அமைச்சராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் செய்த சுற்றுப் பயணத்திற்கென வாங்கிய பயணப்படி (T.A.) , தினப்படி (D.A.) எவ்வளவு, மாதவாரியாக ?

(எ) அவரது வீட்டிற்கென்று மராமத்திற்கும் மற்ற இனங்களுக்கும் அரசு செலவழித்த தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : (அ) முதல் (எ) வரை : விவரப் பட்டியல் a அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கிடைக்கக்கூடிய பிரயாணப்படி பற்றிய விவரங்களில் முன்னாள் அமைச்சர் வாங்கிய தினப்படியும், விமானப் போக்குவரத்துச் செலவும் சேர்ந்துள்ளதால், தினப்படி பற்றிய விபரம் மட்டும் தனியாக தர இயலாது.

106–113-ம் பக்கங்களில் 4-வது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. வெ. முனுசாமி: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் பெற்றிருக்கிற படிகளில் சில மாதங்களில் அதிகமாக வாங்கியிருக்கிறார்களே அதற்குக் காரணம் என்ன என்று அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : எந்த மாதத்திலே சுற்றுப்பயணம் அதிகமாக இருந்ததோ அந்த மாதத்தில் அதிகமாக வாங்கியிருப்பார்கள்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : கடந்த கால அமைச்சர்களைப் பற்றியும், தனிப்பட்ட பெரியவர்களைப்பற்றியும், அவர்களுடைய பயணப் படிகளைப்பற்றியும் சட்டசபையிலே கேள்வி கேட்பதும் பதிலளிப்பதும் அவர்களுடைய பதவிக்கும், தகுதிக்கும் தரக் குறைவு ஏற்படும் என்று மக்களிடையே கருத்து இருப்பதாலே அமைச்சர்கள் அவற்றிற்குப் பதிலளிக்காமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இங்கே கேட்கப்படுகின்ற கேள்விகளோ அல்லது அளிக்கப்படுகின்ற பதில்களோ கனம் கக்கன் அவர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ எந்தவிதமான தரக் குறைவையும் ஏற்படுத்தாது. இதன் காரணமாக எங்களுக்கு அவர்களிடம் இருக்கிற மதிப்பு எந்தவிதத்திலும் குறையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவடைந்தன.

மு.ப. 10-30 [குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோருதல்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சென்ற சட்டசபை தொடர் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது .... சென்னை நகரில் தீ விபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. அதற்கு யார் பொறுப்பு என்று கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருந்தபோது, இருவரை கைது செய்து அவர்கள்தான் அதற்குப் பொறுப்பு என்றும் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றும் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எந்த விதியின் அடிப்படையில் நீங்கள் இதைக் கேட்கிறீர்கள்? 'பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன்' என்று ஒன்றுமே விதிகளில் கிடையாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 'இன்பர்மேஷன்' கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'இன்பர்மேஷன்' தேவையானால் நீங்கள் முன்னாலேயே வினாவாக எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: அன்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். நம்முடைய விதிகளின்படி ஒரு விவாதம் நடைபெற்று அது சம்பந்தமான விளக்கங்களைப் பெற வேண்டுமென்றால் பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் கேட்கலாம். புதிய பிரச்னைகளைக் கிளப்பும்

போது அது பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் என்பதன் கீழே வராது. ஆகவே, இதைப் பற்றித் தங்களுடைய தீர்ப்பை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தைப் பற்றித் தகவல் அறிய விரும்பும் உறுப்பினர்கள் அதற்கான வினாவை எழுதிப் பேரவையின் அலுவலகத்தில் கொடுத்து, உரிய காலத்தில் தகவல்களைப் பெறும் வகையில்தான் விதிகள் அமைந்திருக்கின்றன. திடீரென்று பேரவை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது இடைமறித்து எந்த விதமான தகவலையும் கேட்க முடியாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் இடைமறித்துக் கேட்கவில்லை. கேள்வி நேரம் தீர்ந்தவுடன்தான் கேட்கிறேன். இந்த தீ விபத்து சம்பந்தமாக திரு. கிருஷ்ணசாமி அவர்களின் ரிப்போர்ட்டை சபைக்குக் கொடுப்பதாகக் கூறியிருந்தார்கள். அது எப்போது கொடுக்கப்படும் என்பதை 'பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்' ஆகக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் விதிகளைச் சற்றுத் தளர்த்த வேண்டுமென்று முதலிலேயே பேரவைத் தலைவரிடம் கேட்டிருந்தால் இந்தக் குறுக்கீடுகள் வந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. குறிப்பிட்டுக் கேட்ட அறிக்கை இன்னும் என்னிடத்தில் வரவில்லை.

3. அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு நில அபிவிருத்தி குழுவிற்கு தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு நிலவள வளர்ச்சிக் குழுவின் (Madras Land Improvement Board) தேர்தலுக்காக நான்கு பேர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். அவர்களில், திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் தமது வேட்புத்தாளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டமையால், முறைப்படி நியமனம் செய்யப் பெற்றுள்ள வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக, அதாவது மூன்றாக இருப்பதால் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி, திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் ஆகிய மூவரும் தமிழ்நாடு நிலவள வளர்ச்சிக் குழுவிற்கு முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

4. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

( ) மேட்டூர் அணையிலிருந்து நீர் விடாமை

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, under Rule 42 of the Assembly Rules, I have given notice of the following adjournment motion. "That the business of this House do stand adjourned to discuss a matter of urgent public importance namely non-letting of water on account of the precarious storage position

in the Mettur reservoir and the non-availability of water for the standing Samba crop and for the completion of transplantation of the second crop, and also the incidence of bacterial blight here and there in the paddy crop has also brought about a serious situation. The farmers are in such a quandary that they do not know when they are going to get water. I therefore request you, Sir, to adjourn the business of this House, as to-day is the last day of this Session, so that a full discussion on this subject be made and a satisfactory and practical solution offered to the farmers of the Thanjavur delta area.'

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை அலுவலகத்தில் கொடுத்தபோது, விதிக்கு முரணான சில பகுதிகளை நீக்கிவிட்டுப் பேரவையில் கூறுவதற்கு அனுமதி அளித்தேன். அவர்கள் நீக்கிவிட்ட பகுதியையும் இங்கே படித்துக் காண்பித்ததால் அதைப் பற்றி என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவைப் பின்னர் கூறுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஏதேனும் கூற வேண்டுமென்றால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம், தீர்மான அளவில் ஏற்பக் கொள்ளத் தேவையில்லை யென்றாலும், முக்கியத்துவம் கருதி இந்த விளக்கத்தை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

தென்மேற்குப் பருவ மழை காலத்தில் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கம் கணிசமான அளவு நிரம்பி, மிகுந்த ஊக்கத்துடனும் கவனத்துடனும் பாசன நீர் வழங்கி குறுவை, ஆடுதுறை 27 நெற்பயிர் காவிரிப் பாசன பகுதிகளில் பொழிந்து விளைந்தது வெளிப்படை. இயல்பாக குறுவை காலத்தில் உபயோகிக்கும் நீர் அளவையே இந்த ஆண்டு இயல்பை விட அதிகமாகப் பயன்பெறும் அளவில் உபயோகிக்கப்பட்டது.

ஆயினும் தென்மேற்குப் பருவ மழை காலத்தில் மேட்டூர் நிரம்ப வில்லை. மெர்க்காராப் பகுதிகளில் மழைப் பற்றாக்குறை 13 சதவிகிதம். நீர்த்தேக்கத்திற்குச் சேரும் நீர்வரத்தில் பற்றாக் குறை 17 சதவிகிதம். காவேரி சங்கமுகப் பகுதிகளில் சராசரி மழையில் 46 சதவிகிதமே இவ்வாண்டு மழை பெய்தது.

வடமேற்குப் பருவமழைக் காலத்தில் வானம் மேலும் பொய்த்து விட்டது. மெர்க்காராப் பகுதிகளில் மழைப் பற்றாக்குறை 60 சதவிகிதம். சராசரி வாரத்திற்கு இப் பருவத் திங்களில் நமக்குக் கிட்டிய நீர்வரத்து 30 சதவிகிதமே. காவேரி சங்கமுகப் பகுதி களில் அக்டோபர் திங்களில் சற்று அதிகமாக மழை பெய்த போதிலும் நவம்பர் திங்களில் இயல்பை விடக் குறைவு. 5—11—1967-ம் நாளுக்குப் பின் மழையே இல்லை.

எனினும் இப்போது கிட்டிய விவரப்படி ஆறு லட்சம் ஏக்கர் சம்பாப் பயிர் காவேரி, காவேரி மேட்டூர் திட்ட ஆயக்கட்டு இவை களில் பயிராகியுள்ளது. சேலம் திருச்சி மாவட்டங்களில்

ஒரு லட்சத்து நாற்பத்தி இரண்டாயிரம் ஏக்கர்களும், கீழ் கொள்ளிடம் அணைக்கட்டின் கீழ் ஒரு லட்சத்து பன்னிரண்டா யிரம் ஏக்கர்களும் நடுகை முடிவுறும் நிலையில் உள்ளது. காவேரி பாசனப் பகுதிகளில் குறுவை, ஆடுதுறை 27, அறுவடையான நிலங்களில் இப்போது இரண்டாவது பயிர் நடுகை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது.

நேற்றைய நீர்நிலை மட்டம் மேட்டூரில் 58.1 அடி. நீர்த்தேக்க அளவு 23,291 மில்லியன் கன அடி, நீர்வரத்து 1,449 க்யூசெக்ஸ், வெளியிடப்படும் பாசன நீர் 8,154 க்யூசெக்ஸ். பயிராகியுள்ள சம்பா நிலங்கள் அனைத்தினையும் கணக்கிட்டால் மொத்தத் தேவை எஞ்சிய பயிர் காலத்திற்கு மட்டுமே 43,373 மில்லியன் கன அடி. குறைந்தது நீர் வழங்கிய ஆண்டுகளின் அடிப்படையிலேயே இந்த மொத்தத் தேவை வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் பாசன நீர் வெளிவிடக்கூடிய மொத்தம் 20,000 மில்லியன் கன அடிக்குமேல் மேட்டூரில் தற்போதில்லை. இதுவரை சேர்ந்த பற்றாக் குறையை மீட்கக் கூடிய அளவு மழையும் வரத்தும் இனிமேல் எதிர் பார்ப்பது இயற்கைக்கு ஒவ்வாது என்று அரசுக்கு அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவைக்குப் பாதி அளவே மேட்டூரில் இருக்கும் கையிருப்பு நீர்த்தேக்கம். இதை வைத்து நட்டுள்ள சம்பாப் பயிரையாவது சிக்கனப்படுத்தி கட்டுப்பாடு முறைகளைக் கையாண்டு நுண்ணிய கவனத்துடன் நீர் வழங்கி சமாளிக்கும் நிலையில் உள்ளோம்.

காவேரி சங்கமுகப் பகுதிகளில் இன்னும் ஒரு மழையாவது எதிர்பார்க்கலாம். ஓரிரண்டு நாட்களிலேயே அது பெய்யும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய கலிப்பு தென் பகுதிகளிலே உருவாகிறது என வானிலை அறிக்கை கூறுகிறது. இது மெய்யாகி மழை பெய்திடின் ஓரளவு தற்காலிகத் தேவையை யாவது இது மீட்கும். அந்த அளவுக்கு நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து வெளிவரும் நீரைச் சேமிக்க இயலும்.

இந்நிலையில் நடுகையாகியுள்ள பயிரைக் காப்பாற்றுவதே அரசின் இலக்கு. அதற்கு மிகுந்த உறுதியுடனும், சிக்கனத் துடனும் நீர் வழங்குதலை முறையாக்கி முனைந்து செயல்படுவர். இதனால் ஏற்படும் சிக்கல்களும் வேளாண்மைக்கு ஏற்படும் குந்த கமும் அரசுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. அதனைத் தவிர்க்க வொண்ணாது, சிக்கல்களைச் சமாளிக்க சிக்கனத்தைக் கடைபிடிப் பதே முறை. அதற்கு விவசாயிகள் ஒத்துழைப்பு பெரிதும் தேவை. எவ்விதத்தில் கணக்கிட்டாலும் இனிமேல் நடுகை மேற் கொள்வது முற்றிலும் பொருந்தாது. அதன் விளைவாக நீடித்த கால நீர்த்தேவையையும் நிறைவேற்ற நீர்த்தேக்கநிலை இல்லை. இது குறித்து ஏற்கனவே அரசினர் செய்திக் குறிப்பு மூலம் முன்னெச் சரிக்கையும் 17—11—1967-ஆம் நாளிலேயே விடுத்துள்ளனர்.

வரும் நாட்களிலே பருவமழைப் போக்கினையும் கிட்டும் மழை அளவினையும் கணக்கில்கொண்டு நிலவும் நிலைக்கொப்ப அவ்வப் போதுள்ள தேவைகளை சமாளிக்கும் முறையில் செயல்படுவர்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1967 நவம்பர் 29

மேலும் மேற்கொள்ளக்கூடிய எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்க அரசு தயங்காது என்று உறுதி கூற விழைகின்றேன்.

தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் எல்லாம் சேர்ந்து 200 ஏக்கர்களுக்குமேல் 'பாக்டீரியல் பிளைட்' என்ற நோய் நெற்பயிரினைப் பீடிக்கவில்லை என விவசாய இலாகா இயக்குநர் அரசுக்கு விவரம் தந்துள்ளார். அதற்கு எடுக்கவேண்டிய பாதுகாப்பு முறைகளையும் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கு வேண்டிய மருத்துவ முறைகளையும் மாவட்ட விவசாய அலுவலர்களுக்கு மேற்கொள்ளுமாறு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. விவசாய அதிகாரிகள், விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் இவர்கள் அனைவரும் பூச்சி நோயை அழிக்கவும், பரவுதலைத் தடுக்கவும், போதிய காப்பு கட்டுப்பாடு முறைகளை மேற்கொள்ளுமாறு எச்சரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

இந்த விளக்கத்தையொட்டி, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது அரசினரின் சாதாரண நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்ட காரியமாக இருக்கிற காரணத்தினால் விதி 50 உள்விதி 8-ன்படி இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

(ii) கீழக்கரையில் நியாயவிலைக்கடை வைக்க தனி நபருக்கு அனுமதியளித்தது குறித்து ஆட்சேபம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திருமதி ஜானகியம்மையார் அவர்கள் கொடுத்துள்ள ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். அலுவலகத்தில் தள்ளப்பட்ட பகுதியை நீக்கிவிட்டு மற்றப் பகுதியை பேரவையில் கொண்டுவர அனுமதி அளித்திருக்கிறேன். அதை மட்டும் படிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிக்கை கொடுத்திருக்கிறேன்:—

"இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கீழக்கரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு மீண்டும் நியாயவிலைக்கடை கொடுத்திருப்பதால் அதிருப்தியடைந்த மக்களும், அனைத்துக் கட்சிகளின் (காங்கிரஸ், தி.மு.க., கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, முஸ்லிம் லீக்) பிரதிநிதிகளும் 6—12—1967-ந் தேதி முதல் இராமநாதபுரம் கோட்டாட்சி தலைமையகம் முன் தொடர்ந்து சத்தியாகிரஹம் செய்வதென்று அறிவித்துள்ளதுபற்றி விவாதிக்க சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும்". இந்த நியாய விலைக் கடையில் மிகவும் மோசமான முறையில் உணவுப் பொருள்கள், மற்ற பொருள்கள் இவை விநியோகிப்பதை எதிர்த்து அங்குள்ள பொதுமக்கள் அதிகாரிகளுக்கு தெரிவித்ததன்பேரில் கடந்த 30—10—1967-ந் தேதி அதிகாரிகள் வந்து அந்தக் கடையை சோதனை செய்து

1967 நவம்பர் 29] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

அதை ஸீல் வைத்து விற்பனையைத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு தொடர்ந்து அந்தக் கடையை அனுமதிக்கக் கூடாது என்று மக்கள் கிளர்ச்சி செய்ததன் விளைவாக அங்குள்ள கூட்டுறவு பண்டகசாலைக்கு அந்த விநியோகப் பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கீழக்கரையிலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் மீண்டும் ஸீல் வைத்த கடைக்குக் கொடுப்பதால் அங்கு வருகிற 6-ம் தேதி சர்வகட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு சத்தியாகிரஹப் போராட்டம் நடத்துவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிகளும், காங்கிரஸ் கட்சி உள்பட இதில் சேர்ந்திருப்பதிலிருந்து இது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயம் என்பது தெரிகிறது. அந்த சத்தியாகிரஹம் ஏற்பட்டால் கீழக்கரையிலுள்ள அந்தப் பஞ்சாயத்துக்குட்பட்ட மக்களுக்கும், அங்குள்ள அமைதிக்கும் சீர்குலைவு ஏற்படக்கூடியநிலை ஏற்படும் என்ற நிலையிருப்பதால் இந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது முக்கியமான ஒரு காரியமாக இருந்தபோதிலும், இது அரசின் அன்றாட நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டு இருப்பது. ரேஷன் கடையை யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், கொடுக்கக்கூடாது என்பது அரசினரின் சாதாரண நிர்வாகத்தில் உள்ளது. மேலும் ஏதோ சத்தியாகிரஹம் இனிமேல் வரப்போகிறது என்பதும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு ஏற்றதாகாது. ஆகவே இதற்கு அனுமதி மறுத்துவிடுகிறேன்.

5. கவன ஈர்ப்பு—நகர்ப்புற நிலவரி வசூலிப்பால் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker Sir, I call the attention of the Hon. the Minister for Food to a matter of urgent public importance, namely the hardship caused to thousands of middle-class people in the city of Madras on account of indiscriminate levying of Urban Land Tax on the basis of fixing unreasonably high ground value for the building sites, the payment of arrears of tax for all the previous four years in one lump sum and also of a few cases of coercion by Government officials and the need for the Government to intervene and set right the irregularities.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I make the following statement :—

Under the Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963), the average market value of the urban land in a sub-zone, as determined under sub-section (2) of section 7 of the Act, was the basis for determination of the extent of liability to tax on the urban land. Writ petitions were filed in the High Court, Madras, contending that the Act was arbitrary, unequal in its

[Thiru K. A. Mathialagan] [1967 நவம்பர் 29

incidence and offended Article 14 of the Constitution. The High Court allowed the writ petitions and struck down the Act on the ground that it violated Article 14 of the Constitution and was therefore discriminatory.

The Government thereupon promulgated the Ordinance 3 of 1966 in conformity with the decision of the High Court and this was repealed and replaced by the Madras Urban Land Tax Act, 1966 (Act 12 of 1966). This Act is deemed to have come into force on 1st July 1963.

According to Section 6 of the Madras Urban Land Tax Act, 1966, the market value of any urban land shall be estimated to be the price which, in the opinion of the Assistant Commissioner, such Urban land would have fetched or fetch, if sold in the open market, on the date of commencement of the Act. For purposes of determination of the market value of an urban land, genuine sales of lands during the period of three years prior to 1st July 1963 are taken into consideration and some allowance is also given in such sales for efflux of time. The following factors are taken into consideration for determining the market value :—

(a) Sales of similar or comparable lands in the locality with similar or comparable advantages are preferred.

(b) The locality in which the urban land is situated.

(c) The predominant use to which the urban land is put, that is, industrial, commercial or residential.

(d) Accessibility or proximity to market, dispensary, hospital, railway station, educational institution or Government offices.

(e) Availability of civic amenities like water supply, drainage and lighting.

(f) Its position, size, shape, road frontage, etc.

In respect of urban lands where there are buildings, the present day value of the building is arrived at after ascertaining the original cost of the building and deducting therefrom its depreciation value. The prime cost of the building is arrived at in consultation with the authorities of the Public Works Department, wherever necessary, by measuring the area of the building and taking a value at so much a square foot. The value of the building arrived at in the above manner is deducted from the sale price and the remainder alone is taken as the value of the land sold. The market value of the urban land is not therefore determined indiscriminately or arbitrarily but only with reference to sale statistics and the factors mentioned above.

As regards the alleged hardship experienced by the assessees of the Urban Land Tax due to the collection of the tax for all the previous faslis in one lump sum, the Government have already examined this matter and have ordered that the arrears of the tax should be collected only for three faslis during this

1967 நவம்பர் 29] [Thiru K. A. Mathialagan]

financial year and that they should be collected in three instalments, one before the end of November 1967, another before the end of December 1967, and the third before the end of February 1968.

As regards "coercion by officials" there has been no reported case of coercion by the tax collection authorities except the one incident relating to one Thiru M. A. Raju, a retired railway employee, which has been given publicity in the local dailies. This case has been examined and necessary action is being taken.

DR. H. V. HANDE rose

MR. SPEAKER : Dr. H. V. Hande is permitted to ask a question by way of elucidation arising out of the statement made by the Hon. Minister.

DR. H. V. HANDE : It is obvious from the statement that some landlords have put in petitions. In view of these complaints, will the Government consider the re-valuation of the house sites and exempt at least extents below two grounds? Will the Government consider these two requests?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The value is determined according to the criteria prescribed. If there is any grievance, the aggrieved party has got the remedy of preferring an appeal.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I have already given the information that this thing is being examined.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 41-வது விதியின்கீழ் திரு. எம். பூபதி அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர அனுமதித்திருந்தேன். இவ்வளவு நேரம் காத்திருந்தும் அவர்கள் பேரவைக்கு வராததுபற்றி நான் வருந்துகிறேன். 41-வது விதிப்படி ஒருவர் எழுப்பக்கூடிய காரியத்தை மற்றொருவர் எழுப்ப முடியாத நிலையில் திரு. பூபதி அவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் அதை எழுப்ப அனுமதி மறுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்க கடமைபட்டவனாக இருப்பதற்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

6. அமைச்சர்களின் விளக்க உரைகள்.

(i) கீழ்பவானி அணையிலிருந்து பாசனத்திற்கு தண்ணீர் விடுதல்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் இங்கு மேட்டூர் நீர் நிலை பற்றி வழங்கிய அறிக்கையில் "கன அடி" என்று வந்த இடங்களிலெல்லாம் "மிலியன் கன அடி" என்ற திருத்தத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1967 நவம்பர் 29

தமிழ்நாட்டுச் சட்டப்பேரவை விதிகளின் 82 (1)-ஆம் விதியின் கீழ் இந்த அறிக்கையை வழங்க விரும்புகிறேன்.

பவானி சாகரில் இப்போதுள்ள நீர்த்தேக்கத்தின் மட்டம், பயிராகியுள்ள முதல் தவணை ஆயக்கட்டுப் பரப்பு, அதற்கு எஞ்சிய காலத்தில் தேவையான நீரளவு, நீர்த் தேக்கத்தில் எஞ்சியுள்ள நீர் அளவு, இரண்டாம் தவணை நிலங்களில் பயிரேற்றுவதற்கு உள்ள சாத்தியக்கூறுகள் இவையனைத்தையும் அரசு பரிசீலித்துள்ளது. இது குறித்து நேற்றைய தினம் 28—11—1967-ல் பொதுப்பணி அமைச்சர் என்ற முறையில் நானும், கீழ் பவானி ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளுக்கு உரித்தான சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் கலந்து பேசினோம். இதன் பயனாகக் கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் எடுக்கப் பட்டன :—

(1) இப்போது பயிரேறியுள்ள முதல் தவணை நிலங்களுக்கு ஏற்கெனவே அறிவித்தபடி 30—11—1967 வரையில் பாசனநீர் வழங்குவதாக இருக்கிறது. ஆனால், பயிர்களுக்குக் கூடுதலாக பதினைந்து நாட்கள் முதல் தவணை நிலங்களுக்குத்தேவை என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்கு இணங்க 15—12—1967 வரை முதல் தவணை நிலங்களுக்குப் பாசனநீர் வழங்கப்படும். இக்கால வரையறைக்குப் பின்னும் நீர் வழங்குதலை நீடித்தல் இயலாது. நீடித்தகால நீர் வழங்குதலை முன்னிட்டு இரண்டாவது தவணை நிலங்களுக்குப் பயிரேற்றும் கருத்துடன் நாற்று விடுதல் கூடாது என்றும் முன்னெச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறது.

(2) இந்த கீழ் பவானி நீர்த்தேக்கத்தில் அந்தத்திட்ட ஆயக் கட்டுக்கு உரித்தான தேக்க அளவு இரண்டாவது தவணை நிலங் களுக்குப் புன்செய்ப் பயிருக்குக்கூட நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கும் அளவு தற்போது இல்லை. குந்தா நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து மின்சக்தி உற்பத்தியாகி வெளியிடப்படும் நீரும் பாசனநீர்த்தேவை அளவுடன் ஒப்பிட்டால் மிகவும் குறைந்த விதத்திலேயே கிட்டும். இனியும் எஞ்சியுள்ள வட மேற்குப்பருவ மழைக் காலத்தில் ஒரு மழை எதிர்பார்ப்பினும், இரண்டாவது தவணை நிலங்களுக்குப் பயிர் காலத்திற்கு வசதி அளிக்கக்கூடிய அளவு பெறுவதற்கில்லை. எனவே, இரண்டாவது தவணை நிலங்களுக்கு இவ்வாண்டு பவானி சாகர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து பாசன வசதி அளிப்பதற்கில்லை என்றும், அந்தத் தவணை நில உரிமையாளர்கள் பயிரேற்றவேண் டாம் என்றும் அரசு மிகுந்த வருத்தத்தோடு முன்னெச்சரிக்கை யாக இதை வைக்க விரும்புகிறது.

(ii) சர்க்கரை பகிர்ந்தளித்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 82-வது விதியின்கீழ் விளக்க உரை ஒன்றை மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேரவைக்கு அளிப்பார்கள்.

1967 நவம்பர் 29]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I would like to avail this opportunity to clear any possible misunderstanding among the public regarding the distribution of free market sugar and the levy sugar and the special arrangement that has been made for its distribution.

Sir, Government would like to clarify the position regarding the sale of open market sugar. The levy sugar, i.e., 60 per cent of the quota to this State is intended for distribution to domestic consumers and certain special categories like hostels attached to educational institutions and hospitals and orphanages. The 40 per cent free market sugar is the quota intended for bulk consumers and for use on festive occasions as against purely domestic requirements or the requirements of hostels, orphanages mentioned above which are excepted categories deserving special consideration. For the sale of this 40 per cent quota, bulk consumers will be attached to factories or wholesalers, as the case may be, because at present only 4 or 5 factories have gone into production and the 40 per cent release is only from the sugar crushed this season.

I am glad to announce to the House that the Government have been able to persuade the sugar mill-owners in this State to sell this 40 per cent within this State itself. They also requested them to sell the sugar at Rs. 325 per quintal. But the mill-owners' association have represented that sale of open market sugar at anything less than Rs. 350 per quintal will be a loss. The Government have not been able to persuade the millers to agree to sell at less than Rs. 350 per quintal. Care has however been taken to see that the margins on this 'free sale' sugar are kept to the minimum to enable to bulk consumers to get the benefit of the negotiated price. The retail price of this sugar will work out to Rs. 3.65 per kilogram as against the supply at Rs. 2 per kilogram to domestic consumers already ordered. But I am however very happy to announce that it has since been decided in consultation with the Hon. Chief Minister to reduce the price of this domestic supply to Rs. 1.75 per kilogram with effect from next week's issue. For festive occasions the free sugar will be made available at the rate of Rs. 3.65 per kilogram. Special efforts are being made to lift the 'free sale' sugar from the factories and make it available to the consumers without loss of time.

So far as the City is concerned, free market supplies will be made through the Civil Supplies Department as usual, i.e., bulk consumers will get their supplies as before, though at a higher price. Once again I am very glad to announce that it has since been decided to reduce the price of the domestic supply to Rs. 1.75 per kilogram with effect from next week's issue.

7. சட்ட-கூட்டுறவு அமைச்சரின் அறிக்கை.

தமிழ்நாடு மோட்டார் எரிபொருள் (ஸ்பிரிட்) வரிவிதிப்பு (திருத்த) மசோதா, 1967 விவாதத்தின்போது அமைச்சர் அளித்த பதிலுக்குத் திருத்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 242 வது விதியின்கீழ் மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று ஆற்றிய உரைக்கு ஒரு திருத்தத்தை அளிப்பதற்காக, இப்போது அவருக்கு அனுமதி அளிக்கிறேன்.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, by way of correction I wish to clarify my statement made yesterday during the debate on the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1967. Replying to clarification sought by the Hon. Member, Dr. Hande, regarding the collection of tax on aviation fuel I stated that the tax was being collected and that it would have full restrospective effect. That is not correct. The increased rate of 10 paise per litre would be collected from 16th November 1967, that is, the tax is not retrospective.

8. அறிக்கைகள் அளித்தல்.

(i) பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் 1964-65 கணக்குகள் மீதான அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேரவைக்கு அளிப்பார்கள்.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : Mr. Speaker, Sir, I have the honour to present the Report of the Public Accounts Committee on the accounts of the State of Madras for the year 1964–65.

(ii) சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவின் 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை திரு அரங்கநாதன் அவர்கள் இப்பேரவையின் முன் வைப்பார்கள்.

THIRU R. N. RANGANATHAN : Mr. Speaker, Sir, I present the First Report of the Committee on Subordinate Legislation for the year 1967—68.

(iii) அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் அறிக்கையை திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன் அவர்கள் இப்பேரவையின் முன் வைப்பார்கள்.

THIRU V. S. GOVINDARAJAN : Mr. Speaker, Sir, on behalf of the Chairman of the Committee on Government Assurances, I present the First Report of the Committee for the year 1967–68.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அலுவல் வரிசையை மாற்றி, முதலிலே அரசினர் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் நமது அவை முன்னவர் அதற்கான தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

9. அரசினர் தீர்மானம்.

அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, " நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ள 6-வது எண் கொண்ட ' அரசினர் அலுவல் ' என்பதை, 5-வது எண் கொண்ட ' தனியார் அலுவல்கள் ' என்பதற்கு முன்னால் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் " என்ற தீர்மானத்தை அவை முன் வைக்கிறேன்.

தீர்மானம் அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

10. அரசினர் தனித்தீர்மானம்.

வேளாண்மை நிலங்கள் குறித்த சொத்து வரி பற்றிய நிகழ்வுகளை முறைப்படுத்துதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசினர் தனித் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்குச் சட்ட அமைச்சர் அவர்களை அழைப்பதற்கு முன்பு, எனக்கு அதையொட்டிய விளக்கம் ஒன்று தேவைப்படுகிறது. ஏனென்றால், சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பேரவைக்குக் கொண்டுவர, என்னுடைய இசைவை அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் கொண்டு வருவதாக முன் அறிவிக்கை கொடுத்துள்ள தீர்மானத்தில், தமிழகத்திற்கு உரிய, தமிழகச் சட்டப் பேரவைக்கு உரிய, அதிகாரத்தை டில்லி அரசுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. முற்பகல் 11-00

அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானம், நிலங்களுக்கு மரண வரி விதிப்பது பற்றிய அதிகாரம். நிலங்களுக்கு மரண வரி விதிக்கும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கே தனிப்பட்ட முழுமையான உரிமை. மற்றவர்கள் அதில் குறுக்கிட முடியாத அதிகாரம் அது. அந்த அதிகாரம், மாநில அரசுக்கு மட்டுமே உண்டு, என்று 48-வது இலக்கமிட்டு அரசமைப்புச் சட்டத்தின் அட்டவணையில் கூறியிருக்கிறது. ஆனால், நிலங்களுக்கு மரண வரி விதிக்கின்ற அந்த அதிகாரத்தை, 1955-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 2-ஆம் தேதியன்று, அப்போதிருந்த அரசினர், பேரவையில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திற்கு இணங்க மாநில அரசுக்கே உரிய அந்த அதிகாரம், மத்திய

அரசுக்கு வழங்கப்பட்டது. 'எஸ்டேட் டியூட்டி', மரண வரி விதிப்புக்கான மத்திய அரசின் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது. ஒருமுறை ஒரு சட்டத்தை நாம் மத்திய அரசுக்கு விட்டுவிட்ட பிறகு அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தக்கூடிய அதிகாரமும் மத்திய அரசுக்கே போய் விடுகிறது. அந்த அதிகாரத்தை இழந்துவிட்ட போது, திருத்தத்தைச் செய்யும் அதிகாரத்தை இம்மாநிலம் இழந்துவிட்டது. எனக்கு நினைவில் இருக்கிறது, 1955-ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம், முதல் தேதி என்றால் நல்ல நாள் இல்லை என்று கருதி, மறுநாள், 2-ம் தேதி அந்த அதிகாரம், நமக்குள்ள அந்த அதிகாரம், மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிச் செய்யும்பொழுது, அதற்கான திருத்தம் செய்யும் அதிகாரமும் போய்விட்டது என்று அரசமைப்பு பிரிவு 252 உள்பிரிவு 2-ல், சொல்லியிருக்கிறது. இழந்துவிட்டோம் என்று சொன்னபிறகு, இந்தப்பேரவையில் தீர்மானத்தைக்கொண்டுவந்து நிறைவேற்றும் அளவுக்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? சட்டம் இயற்றும் அதிகாரத்தை இழந்த பிறகு, திருத்தம் இயற்றும் அதிகாரத்தையும் இழந்து விட்டோம் என்று 252-இல் " . . . .
" shall not, as respects any State to which it applies, be amended or repealed by an Act of the Legislature of that State' என்று இருக்கிறது. நமது மாநிலத்திலிருந்து அந்த அதிகாரம் ஏற்கனவே போய்விட்டது, கையைவிட்டு விலகிவிட்டது. அந்த அதிகாரத்தை 1955 ஏப்ரல் 2-ஆம் தேதியிலிருந்து இழந்து விட்டோம். இப்பொழுது அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வருகின்ற தீர்மானத்தில் ஏதோ அதைத் திருத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு திருத்துவதற்கு இன்னும் கொஞ்ச நஞ்சம் அதிகாரம் இப்பேரவைக்கு உள்ளதா? இந்த மாநிலத்திற்கு இன்னும் கொஞ்சநஞ்சம் அதிகாரம் இருப்பது போலக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே, அந்த உரிமை நமக்கிருக்கிறதா? போய்விட்டதாகஉள்ள, அணைகடந்த வெள்ளமாகி விட்ட அதைத் திருத்த இந்தப் பேரவைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? அது இப்பேரவையின் அதிகார வரம்பிற்கு உடபட்டிருக்கிறதா என்று விளங்குமாறு சட்ட அமைச்சரவர்களை அழைக்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, மாநில அரசுக்கு உள்ள சட்ட உரிமை பற்றியும், மத்திய அரசு சட்டம் இயற்ற வேண்டிய உரிமை பற்றியும் அதற்குரிய பகுதிகளெல்லாம் அரசியலமைப்பில் இருப்பது என்பதைப்பற்றியும், அதிலே எந்தெந்தப் பிரிவிலே நாம் சட்டம் இயற்றிப் பாராளுமன்றத்திற்கு அனுமதி தரலாம் என்பது பற்றியும், தாங்களே கேள்வி கேட்டு தாங்களே விரிவாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த விதிகளை நீங்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல 1955-ஆம் ஆண்டே இந்த எஸ்டேட் டியூட்டி நிலங்கள் மீது விதிப்பதற்கு இந்தத் தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் ஏற்கனவே பாராளுமன்றத்திற்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டது. நம்முடைய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கலாமா என்பது ஒரு பிரச்சினை. அதை நீங்கள் எடுத்திருக்கிறீர்கள் . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கலாமா என்பது பற்றிய கேள்வி அல்ல. அதை ஆய்வதற்கு எனக்கு உரிமை கிடையாது. நான் என்ன கேட்டேன் என்றால், இப்பொழுது கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானம், பேரவையின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறதா என்பதுபற்றித் தான். ஏற்கனவே அதிகாரத்தை முற்றிலும், சட்டம் இயற்றவும், திருத்தம் செய்யவும் இழந்துவிட்டிருப்போமானால், மீண்டும் பேரவையின் அதிகார வரம்புக்குள் எப்படி வரமுடியும்? அதை மட்டும் சொன்னால் போதும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்போதோ அல்லது எப்போதோ இந்த மன்றத்தின் அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்கு கொடுக்கலாம் என்பது பற்றித்தான் குறிப்பிட்ட 252-வது விதியிலே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலங்களைப் பற்றிய வரி விதிப்பது இந்த மன்றத்திற்கு மாநிலத்திற்கு உரிமை. ஆனால், இந்த 'எஸ்டேட் டியூட்டி' நிலங்கள் மட்டும் அல்லாது மற்ற சொத்துக்களுக்கும் கூட வாய்ப்பிருக்கும் காரணத்தால் ஏற்கனவே தாங்கள் குறிப்பிட்டபடி ஒரு தீர்மானம் இருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை அடிப்படையாக வைத்து மத்திய அரசு இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் நிலங்கள் மீது வசூலாகும் இந்த வரியை நம்மிடமே ஒப்படைத்து விடுகிறது. அதற்குப் பின்னாலும் அதே சட்டத்திலே திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் என்ன முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை 252-வது பிரிவில் 2-வது உட்பிரிவு விளக்குகிறது. இந்தச் சட்டம், இன்றைக்கு நான் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தச் சட்டம் இடைக் காலத்திலேயே 'எமெர்ஜென்ஸி' இருந்த காலத்தில் போடப்பட்ட சட்டம். அந்தச் சட்டம், 'எமெர்ஜென்ஸி' நீக்கப்பட்டு விட்டால் அது ஆறு மாதத்திலே எல்லாமே சென்றுவிடும். 'அந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் போடுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும், அதிகாரம் எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்' என்று மத்திய அரசில் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களாகவே போடலாமா அல்லது நம்மைக்கேட்டுத்தான் போடலாமா என்பது பிரச்சினை. முதல் பிரிவின்படி அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், இரண்டாவது பிரிவின்படி நம்மை மீண்டும் கேட்க வேண்டுமா என்பது ஒரு விளக்கம்.
—Interpretation of Article 252.

இன்று அந்தப் பாரம்பரியத்தை எல்லா மாநிலங்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு சட்ட விளக்கத்தோடு அரசும் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டது. இரண்டாவது பிரிவிலே, 'Any Act so passed by parliament'. ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலே பாராளுமன்றம் ஒரு சட்டம் இயற்றியிருந்தால், may be amended or repealed by an Act of Parliament. அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவோ மற்றபடி ரத்து செய்யவோ பாராளுமன்றத்திற்குத்தான் உரிமை என்பது தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்குப் பின்னால் அதிலே

சில வார்த்தைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலே இந்தத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'passed or adopted in like manner என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு சட்டம் ஏற்கனவே நம்முடைய அனுமதியின் பேரில் பாராளுமன்றத்தால் போடப்பட்டு, அதைத் திருத்த வேண்டுமென்றோ அல்லது ரத்து செய்யவேண்டுமென்றோ பாராளுமன்றம் கொண்டு வர வேண்டுமானால் எந்த நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பது பற்றி, in like manner என்று போடப்படுகிறது. விரிவாக விளக்கப்பட்டிருந்தால் இந்தச் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்காது. in like manner என்றிருக்கும் காரணத்தால் இப்பொழுது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் நடைமுறை. legal interpretation இந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றி திருத்தச் சட்டங்கள், ரத்துச் சட்டங்களைக் கொண்டுவர முடியுமென்ற பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தால் நாமும் அதே பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றி அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தத் தீர்மானத்தைத் தங்களுடைய அனுமதி கோரி கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், ஏற்கனவே மரண வரி போடுகின்ற அதிகாரத்தை மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு, அந்த அரசு சில திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அந்தத் திருத்தங்களைச் செய்வதற்கும், நாம் அதிகாரம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். இன்று கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானம், ஏற்கெனவே செய்துள்ள திருத்தங்களைத் தவிர, வேறு திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கவில்லை, என்பது தெளிவாகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர அனுமதிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, அதிலே இரண்டாவது பகுதியிலே, பிற்பகுதி நம்முடைய அதிகாரத்தை இன்னும் தெளிவாக்குகிறது.

" but shall not, as respects any State to which it applies, be amended or repealed by an Act of the Legislature of that State ". நம்முடைய மாநிலம் அப்படி ஒரு அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்குக் கொடுத்து விட்டால் மீண்டும் நாமே அது சம்பந்தமான சட்டத்தை இயற்ற முடியாதென்று அதிலே இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது நான் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தை மீண்டும் அவர்கள் எமர்ஜென்சி முடிந்ததற்குப் பின்னாலே சட்டம் ஆக்குவதற்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடிய முறையிலேதான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இதே 'சப்ஜக்டி'-ல் இந்த 'Estate duty on Agricultural Land' என்ற அமைப்பிலே நாம் சட்டம் இயற்றலாம் என்பது வேறு பிரச்சினை. அதைப்பற்றி நாம் விவாதித்துத்தான் முடிவு செய்ய

வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். ஆனால் இது சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே ஏற்கனவே இந்த 'எமர்ஜென்சி'-யிலே போடப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களை மட்டும் மீண்டும் அவர்கள் சட்டமாக்கலாம் என்பதை மட்டும் இந்த தீர்மானத்தின் மூலமாக நான் முன்மொழிய ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சார், இந்த மாமன்றத்திலே இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உரிமை உண்டா, இல்லையா என்ற சட்டப் பிரச்சினை விவாதத்திற்குரிய விஷயமாக தென்படுவதனால் நமது 'அட்வகேட் ஜெனரல்' அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிவது சிறந்ததாக இருக்குமென்று நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்பு ஒரு தடவை இந்த அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கியிருப்பதனால் மறுபடியும் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உரிமை இந்த சட்டமன்றத்திற்கு இருக்கிறதா, இல்லையா என்று 'ஆர்டிக்கள்' 252-ல் கூறியிருக்கின்ற கருத்துக்களையெல்லாம் இதற்கு உட்பட்டு வருமா என்பதைக் கொஞ்சம் அதிகமாக நமது சட்ட இலாகா ஆராய்ந்து பார்ப்பது நலமாக இருக்கும் என்ற யோசனையைக் கூறி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லை. அதிலே like manner என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே 1-வது பிரிவிலே இருக்கக்கூடிய முறையே இரண்டாவது விதிக்கும் பொருந்தும். மற்ற மாநிலங்களும் 'கான்ஸ்டிடுஷ'-னிலே உள்ள இந்த விதியைப் பின்பற்றியிருக்கின்றன. நமக்கு அதிகாரம் இருப்பதை, மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டுதான் இந்த தீர்மானத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த தீர்மானத்தைப்பற்றி 'அட்வகேட் ஜெனரல்' அவர்களைக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மரண வரியைப் பற்றிய கேள்வி முக்கியமானதாக இருந்ததால் அதைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். மரண வரி பற்றிய அதிகாரத்தை நாம் முழுக்க முழுக்க 1955-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 2-ம் தேதி அன்று மத்திய அரசுக்கு அளித்துவிட்டோம் என்பதிலே எந்த விதமான கருத்து வேற்றுமையும் இருக்க முடியாது. மரணவரி பற்றிய அதிகாரம் மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு அதிலே திருத்தம் கொண்டுவருகிற அதிகாரமும் மத்திய அரசுக்கு உண்டு என்பது தெளிவாக இருக்கிறது, ஆனால் அந்த உரிமையை நாம் இழந்து விட்டாலும் கூட, மத்திய அரசு ஏதாவது திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால், நாம் இங்கே தீர்மானம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும், என்று மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே இது மசோதா அல்ல. தீர்மானம் தான், தீர்மானம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அந்த வகையிலே இது

கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். எனவே இதைப்பற்றி இன்னும் சட்ட விளக்கங்கள் தேவை இல்லை. ஆகையால் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரலாம்.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

" WHEREAS during the period of operation of the Proclamation of Emergency, the Estate Duty Act, 1953 (Central Act 34 of 1953), has been amended by Parliament by the following Acts namely :—

(1) The Central Board of Revenue Act, 1963 (Central Act 54 of 1963);

(2) The Finance Act, 1964 (Central Act 5 of 1964);

(3) The Taxation Laws (Continuation and Validation of Recovery Proceedings) Act, 1964 (Central Act 11 of 1964);

(4) The Direct Taxes (Amendment) Act, 1964 (Central Act 31 of 1964);

(5) The Finance Act, 1965 (Central Act 10 of 1965);

(6) The Finance (No. 2) Act, 1965 (Central Act 15 of 1965);

(7) The Taxation Laws (Amendment and Miscellaneous Provisions) Act, 1965 (Central Act 41 of 1965), and

(8) The Finance Act, 1966 (Central Act 13 of 1966).

AND WHEREAS under clause (2) of Article 250 of the Constitution, the Acts aforesaid in so far as they relate to estate duty in respect of agricultural land, shall cease to have effect on the expiration of a period of six months after the Proclamation has ceased to operate;

AND WHEREAS after the Proclamation has ceased to operate, Parliament has no power to make laws for the States except as provided in Article 249 of the Constitution with respect to matters specified in the Acts, aforesaid in so far as they relate to estate duty in respect of agricultural land;

AND WHEREAS it appears to this Assembly to be desirable that the matters specified in the Acts aforesaid should be regulated in the State by Parliament by law notwithstanding the expiration of the period of six months after the Proclamation has ceased to operate;

NOW, TREREFORE, this Assembly hereby resolves in pursuance of Article 252 of the Constitution that the matters specified in the Acts aforesaid in so far as they relate to estate duty in respect of agricultural land should be regulated in the State by Parliament by Law."

DR. H. V. HANDE : Have we got to send the resolution to the Upper House for ratification?

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : அதைப்பற்றிய நடைமுறை விதிகளை என்னிடம் கேளுங்கள், நான் கூறுகிறேன். இந்த தீர்மானம் இரண்டு அவைகளிலும் நிறைவேற வேண்டும். இங்கே நிறைவேற்றிய பிறகுதான் அங்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பது கிடையாது. விதிகளிலே எப்படி இருக்கிறது என்றால், இரண்டு அவைகளிலும் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். இங்கே முன்னர் நிறைவேற்றி அங்கே பின்னர் நிறைவேற்றுவதா, அல்லது அங்கே முன்னர் நிறைவேற்றி, இங்கே பின்னர் தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதா, என்பது கேள்வியல்ல. எப்படி இருந்தாலும் இரண்டு அவைகளிலும் நிறைவேற வேண்டும்.

அரசினர் தனித்தீர்மானம் அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

11. தனியார் அலுவல்கள்

தனித் தீர்மானங்கள்

(i) கல்லூரிகளில் ஆங்கில மொழிப் பயிற்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து தனியார் தனித் தீர்மானங்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following resolution—

"That this House recommends to the Government to take steps to continue to impart instructions at the collegiate level in English in addition to Tamil in view of the necessity to continue to maintain a good standard of English among the students especially when the State Government has represented to the Central Government the need for having English as the link language instead of Hindi."

THIRU K. BOJAN : I second the resolution.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு ஒரு திருத்தத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தீர்மானம் முன் மொழியப்பட்டு, வழி மொழிந்த பின் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள் உரை ஆற்றுவார்கள்.

THIRU K. VEZHAVENDAN : Hon. Speaker, Sir, I move the following amendment :—

In item V included in the agenda for 29th November 1967 under the heading 'Non-Official Business—Resolutions' in sub-item (1) after the words 'in addition to Tamil' and before the words 'in view of the necessity' insert the following :

'being introduced as medium of instruction progressively'.

THIRU RAMA ARANGANNAL : I second the amendment.

DR. H. V. HANDE : Sir, at the very outset I wish to assure the hon. Member from Gummidipundi that I have absolutely no objection to the amendment he has moved. In fact it is a very nice amendment also.

There has been a lot of misgiving regarding the necessity of maintaining English as a medium of instruction in addition to Tamil at the collegiate level. The whole difficulty has arisen because English language has been considered to be a language belonging to an outside country and not a national language. 'English is not a notional language, it is a foreign language and there is no point in having it any further'—that is the feeling in some sections of the people. I may express my deep gratitude to my hon. Friend from Tyagarayanagar Mr. M. P. Sivagnanam for having taken the trouble of coming to participate in this debate. I am extremely grateful because whatever views I express I want him to appreciate so that he will be in a position to give a lead to Tamilnad because he wields considerable influence with the masses.

Sir, I want all these aspects to be considered dispassionately not from the point of view of party politics but purely from the point of view of doing good to the students of Tamilnad. In this connection, I have also to state that our Hon. Chief Minister has been a doyen in the matter of bringing English to the forefront in our State and also for projecting the image of English and its necessity as a language to be learnt. We are extremely grateful to him. He is one of the finest speakers in English and his English is impeccable. Even the persons whose mother-tongue is English could not speak such a fine English as our Hon. Chief Minister speaks.

Now I hope that the views that I am going to express would be considered sympathetically by all sections of the House. I will state briefly one or two points with regard to the number of persons who speak the English language all over the world. I have collected statistics from the United Nations Organization in New York. Members of the United Nations staff have more than 100 mother-tongues but the most commonly used language is English. This emerges from a reoprt just issued by the Secretary General of the United Nations Organization, U Thant, who actually belongs to Burma, on the composition of the United Nations Secretariat. The report shows that some three out of every ten U.N. staff members have English as their mother-tongue. About one in ten has French. So the most commonly spoken languages are English and French. "Of the staff whose mother-tongue is neither English nor French", writes U Thant, "the overwhelming majority work in English. This may be due to the spread of this language as a means of communication over large areas of the world, to its being taught as a foreign language in many secondary schools, and to the facilities available for study in foreign universities". U Thant says that a survey carried out in 85 countries has revealed that English is taught as a foreign language in 75 countries and is a compulsory subject in 40 countries. The only other language with anything like such a wide application is French, taught in 60 countries, including 20 countries in which it is compulsory. This report will reveal the great importance of the English language for the students of Tamil Nad. I want that the students from Tamil Nad after leaving the college must be in a position to go outside the State and join international organisations and thus bring great laurels and credit to us. They must learn the English language with zeal and enthusiasm. Now, we know the great speed with which the international affairs are taking place and the advent of the Jet Age.

I will briefly refer to other points without taking much time of the House. One of the greatest things which the Britishers have left to us is the English language. A number of other things which they have left may not be acceptable to us. But the most important thing which they have left may be by accident of history —is the English language and we need not throw it out. The— English knowledge that we possess must continue to be nurtured and the standard of English must be improved.

Now, the stigma attached to the English language is that it is a foreign language and it is not a national language. In this connection, may I point out that most of the proceedings in this House are taking place on the lines of the practice obtaining in the House of Commons. When any peculiar problem arises, the Hon. Speaker and hon. Members quote precedents from the proceedings of the House of Commons. Our democratic parliamentary form of government is based mostly on the British model. Simply because the Britishers have left the English language here, should we not nurture it? Are we not using air transport, telephone and telegraph systems which the Britishers have left to us? So I request the House not to consider this question of medium of instruction at the college level on the basis that it is a foreign language.

Then I come to the anti-English campaign taking place in several parts of the country, including to some extent in the Madras State. According to me, the anti-English campaign is a vote catching device. For instance, the moment we say that we do not want English and we want only mother tongue, it catches the eye of the people. This anti-English campaign is more virulent in Uttar Pradesh and Bihar. Mr. Vajpayee, one of the finest exponents of Hindi, used to arouse the feelings of the people by saying that they should take to Hindi. These are vote-catching devices and slogans designed to attract people to their way of thinking. But the immediate problem is whether it is really going to improve the situation and the standard of life. If we consider it dispassionately we will come to the conclusion that it is definitely not an attractive slogan and it will not serve any useful purpose.

[Dr. H. V. Hande] *[1967 நவம்பர் 29*

Then I come to the most important and vital point. Several All-India Parties like the Swatantra Party, the Congress Party and the Communist Party have their own followers in different parts of the country. My view is that the party leaders in different places should sit together and discuss this vexatious language problem. Now, the North Indian States want Hindi as the link language while the four Southern States, Bengal and one or two other States want English as the link language. As far as the link language is concerned, there is bound to be difference of opinion among the several All-India parties. I do not want to criticise any party. But this problem can be dealt with by the party leaders. So far as my party Swatantra Party, is concerned, we have dealt with it. Recently my revered leader, Rajaji, told the All-India Convention of the Swatantra Party, 'Look here, you must accept English for certain reasons'; and then convinced them about it. Even persons like Sri Munshi who were against English have come round to this view. It was a pleasant surprise that those persons had participated in the convention on the 'Role of English in the Universities' held recently in Madras. In that Convention, Shri Munshi had stated that he was for English. Thus to a great extent Rajaji has been able to convert the persons belonging to his party to his view. That has been made possible because of the influence and the capacity to make others understand his point of view in a succinct manner. It was only on his initiative that our Party has passed the resolution in favour of the medium of instruction in English at the college level and the students or parents should be free to chosse any language, English or Tamil or Telugu or Malayalam or Kannada as the medium of instruction. The passing of that resolution
11-30 மு.ப. was one of the greatest triumphs in the life of Rajaji. He was able to persuade everybody to his point of view and there was no dissenting note. It now stands as the official resolution of the Swatantra Party. So, the question of medium of instruction should be left to the students or their parents.

This difficulty should be properly analysed. I do not want to make it a party issue. I want all sections of the House to put their heads together and come to a decision.

Now I come to the resolution passed by the conference of Education Ministers of the Central and State Governments with regard to medium of instruction in colleges. The Hon. Dr. Triguna Sen brought forward the resolution. He told the State Education Ministers that the regional language should be the medium of instruction. His idea was that as far as the States were concerned the medium of instruction should be only the regional language, and steadily and progressively they should get rid of English as the medium of English. He did not say anything about Hindi. It looks very attractive, and naturally when he said that, there was spontaneous acceptance by all the States. He brought in the theory that the medium of instruction should be the regional language. That was a very attractive proposition for people who are interested in the regional language. But the

1967 நவம்பர் 29] [Dr. H. V. Hande]

most unfortunate part of it was the slow, steady and systematic unlearning of English language. If we rapidly lose English language, we fall into the trap of the Hindi zealots. If we have regional language, after some time we would have forgotten English. This is a very dangerous trick. When the present Hon. Minister for Education was the Leader of the Opposition some years ago, even before I entered politics, we had a convention in the Srinivasa Sastri Hall, Mylapore. The Hon. Sri C. Subramaniam was then Education Minister. There I pointed out that regional language medium was most dangerous, because it was back-door method for bringing in Hindi.

The Hon. Dr. Triguna Sen's move for bringing in the regional language would lead to the un-learning of English and would definitely lead to the bringing in of Hindi by the back door.

How can we maintain the standard of English? This is the question which we have to address to ourselves. Can we maintain a good standard of English except by making it the medium of instruction? A number of members from Tamilnad are taking part in the debates in the Lok Sabha. Many of them are able to shine better than some of the members from the other States. How are they able to shine? Because, they have a good standard of English. Suppose that standard is reduced what will be the position? We will not be able to shine in the Parliament and at the All India level. We find that because of a good knowledge of English, we are able to fight the Hindi zealots. If we want to keep the Hindi zealots at bay, the only method is to retain the English language. If we get rid of English language, we are finished. My Hon. Friend Mr. M. P. Sivagnanam for whom I have the highest respect.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: *மாண்புமிகு ம. பொ. சி. அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, தாங்கள் தமிழிலேயே சொன்னால், மிக்க நலமாக இருக்கும்.*

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: *மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் ம. பொ. சி. அவர்கள் பற்றிப் பேசும்போது, தமிழிலேயே சொல்லும்படி சொல்கிறார்கள். ஒரு முக்கியமான விளக்கத்தை மட்டும் அவர்களிடம் நான் கேட்கிறேன். மத்திய சர்க்காரோடு, தமிழகம் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள ஒரு இணைப்பு மொழி தேவை என்பதை எல்லோரும் உணர்கிறார்கள். அந்த இணைப்பு மொழி ஆங்கிலமாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது வேறு மொழியாக இருக்க வேண்டுமா என்பதை அவர்கள் திட்டவட்டமாக மன்றத்திலே கூறுமாறு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே தமிழ்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் மதிப்பிற்குரிய கும்மிடிப்பூண்டி உறுப்பினர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையும் நான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி இணைப்பு மொழி ஆங்கிலம்தான் இருக்கவேண்டும் என்றால், கனம் ம. பொ. சி. அவர்கள்*

அரசாங்கத்தை என்னென்ன திட்டம் போடச் சொல்வார்கள் என்பதையும் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது ஹைஸ்கூல்களில் போதனு மொழியாக ஆங்கிலம் இல்லை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது தாங்கள் சொல்வதை ஆங்கிலத்திலேயே கூற விரும்பினுல் அதற்குத் தடையில்லை.

Dr. H. V. HANDE : As far as medium of instruction in high schools is concerned, we have almost got rid of English except in a few convents. Boys and girls coming to the college find it very difficult to pick up instruction through the English medium. Unfortunately the students' understanding of English at present is not to the same extent as it was a few years ago. It is a proof to show that what we have experienced in the high school level, we are going to experience a few years later at the college level also. This is the point that I want to stress.

In view of the points which I have mentioned, I want this Government to seriously consider the question of making English the medium of instruction at the collegiate level. Only by this method we will be able to get our due share in the All-India services. In Bombay the standard of English is high. In the examination for admission to the Indian Institute of Technology, candidates coming from Bombay and West Bengal are securing a higher percentage of passes. While the percentage of students who came out successful in the examination was 20 to 25 in the past, it is only 4 or 5 per cent now. This is a matter to which I want the Education Minister to pay attention. I have got the highest respect and love for Tamil. I have made it a point to learn not only Tamil, but also Telugu and Malayalam. I have a great fancy and fascination for these languages. Without detriment to the knowledge of Tamil, we should take particular care to see that the standard of English is kept high. With these words I conclude my speech.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு ம.பொ.சி. அவர்கள் இப்பொழுது பேசுவார்கள். அண்மையில் அவர்கள் உடல் நலக் குறைவாக இருந்ததால் அவர்கள் உட்கார்ந்தே பேத விரும்பினுல், அப்படியே செய்யலாம்.

* **திரு. ம. பொ. சிவஞானம் :** பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, உடல் நலக் குறைவு காரணமாக இருக்கையில் இருந்துகொண்டே பேசலாம் என்றீர்கள். நன்றி. ஆனல், ஒலிபெருக்கி உதவியாக இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். சிறிது நேரந்தானே, நின்று கொண்டே பேச முயல்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன், திரு. ஹாண்டே அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசியதை பெரும் அளவில்

நான் புரிந்து கொண்டேன். நான் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை விரும்பாதவன் என்பதற்காக, பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட பகுதியைத் தமிழிலேயே அவர்களைச் சொல்லச் செய்ததற்காக நன்றி. ஆங்கிலேயர்கள் பேசுவதை ஒருக்கால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இங்கே, தமிழர்கள்-நம்மவர்கள்-ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை, அதுவும் இது போன்ற விஷயத்தில் பேசுவதை, நான் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுகிறேன்.
ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன் : இந்த அசல் தீர்மானத்திற்கும், கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்திற்கும் பொருத்தம் இல்லை.

திருத்தம், முற்போக்காக, தமிழை மீடியமாக்குவதற்கு உதவி புரிகிறது. ஆனல், அசல் தீர்மானம், தமிழோடு ஆங்கிலம் என்றென்றும் மீடியமாக நீடிக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்த அசல் தீர்மானத்திற்கும் திருத்தத்திற்கும் என்ன பொருத்தம் என்பது விளங்கவில்லை. திருத்தம் கொண்டு வந்த அன்பர் தான் விளக்க வேண்டும்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே அவர்கள் ஒரு தவறான கண்ணோட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். "மத்தியிலே ஆங்கிலமே தொடர்பு மொழியாக நீடிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் கோரிக்கை விட்டிருப்பதால், அதற்கு உதவியாக, ஆங்கிலத்தில் திறமை பெற மீடியமாக ஆங்கிலமும் நீடிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அப்படித் தீர்மானத்தில் கேட்ட அவர்கள், எனக்கு ஒரு வினவையும் விடுத்தார்கள். அதற்குச் சிலேடையான பொருள் உண்டு. மத்தியிலே நான் இந்தியை ஆதரிக்கிறேனு அல்லது ஆங்கிலத்தை ஆதரிக்கிறேனு என்று தெரிந்துகொள்ள அவர் விரும்புகிறார். ஆங்கிலத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்றால், அவருக்குத் திருப்தி அளிக்கலாம், வேறு காரணத்தால். ஆனல், என்னுடைய கருத்தை உறுதியான, தெளிவான முறையில் சொல்லுகிறேன்.
பொது மொழி, இந்தியாவின் ஆட்சி மொழி, தொடர்பு மொழி எது? என்ற முடிவை எந்த நேரத்தில் எடுக்க வேண்டுமோ, அந்த நேரத்தில், அதை எடுக்கத் தவறியதன் விளைவுதான் இந்தியாவின் மொழிச் சிக்கல். பிரதேச மொழிகள் ஆங்கிலத்தின் இடத்தைக் கைப்பற்றிய பிறகுதான், 'இந்தியாவின் தொடர்பு மொழி எது?' என்ற பிரச்சினை எழுகிறது. அப்படி, பிரதேச மொழிகள் ஆங்கிலத்தின் இடத்தைக் கைப்பற்றாத வரையில், மத்தியிலே தொடர்பு மொழியாக எது இருக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை.

மூன்றாம் வகுப்பு முதற்கொண்டு மேல் பட்டப் படிப்பு வரை, பதினைந்து ஆண்டுக் காலம் நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தில் ஆங்கிலத்தைக் கட்டாய மொழிப் பாடமாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் உட்பட, தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களைப் பொறுத்த வரையில், யாரும் அதை எதிர்க்கவே இல்லை. ஆகவே, ஆங்கிலம் மீடியமாக இல்லாத நிலையில்—மத்தியிலே ஆட்சி மொழியாக அது இல்லாமற் போனாலுங்கூட—தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு நம்முடைய

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1967 நவம்பர் 29

கல்வித் திட்டத்திலே இடம் அளிக்கப்படுகிறது? ஆகவே, பிரதேச மொழிகள், குறிப்பாக தமிழ் மொழி, போதனா மொழியாகவும், கோர்ட்டு மொழியாகவும், சட்ட மன்ற மொழியாகவும், ஆட்சி மொழியாகவும் முழு அளவு உரிமை பெறுகிறவரை, மத்தியிலே ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும், அதற்கப்புறம்தான், 'எது இந்தியாவின் பொது மொழி?' என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். இப்பேரவையில் எவருடைய உருவப் படத்தை வைத்து நம்முடைய வணக்கத்திற்குரியவராக நாம் கருதுகிறோமோ, அந்த மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய கொள்கையும் இதுதான். இந்த வழியிலிருந்து தவறிச் செல்லுகிறார்கள் மத்தியிலே உள்ளவர்கள்.

ஆங்கிலத்திற்குத்தான் பிரச்சினை இருப்பது போலவும், தமிழுக்குப் பிரச்சினையே இல்லாதது போலவும் திரையிடப்படுகிறது. தெளிவாகக் கூறுகிறேன்: என் தமிழ்மொழிக்கு—நம் தாய்மொழிக்கு உரிமை கிடைக்காத வரை, 'பொது மொழி எது?' என்கிற வினாவிற்கு நான் விடையளிக்கத் தேவையில்லை; அது என் கடமையும் அல்ல. ஆனால், ஒன்றுமட்டும் உறுதி. தமிழ்நாட்டவர்களுக்குத் தெரியாத ஒரு மொழியைத் திணித்து, அதை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவரும் முயற்சியை எந்தத் தேச பக்தனும், எந்தத் தேசியவாதியும், இதுவரை ஆதரித்ததில்லை.

ஆனால், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தவர் என்ன சொல்கிறார்? "மத்தியிலே ஆங்கிலம் ஒன்றே தொடர்பு மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று தமிழக அரசு கோருவதால், இங்கும் அது போதனா மொழியாக நீடிக்க வேண்டும்" என்கிறார். இதுதான் உண்மை நிலை என்றால், நான் மத்தியிலே ஆங்கிலம் நீடிப்பதைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவனாக இருக்கிறேன். ஆனால், உண்மை நிலை அது அல்ல.

மூன்றாம் வகுப்பு தொடங்கி, மேல் பட்டப் படிப்பு வரை பதினைந்து ஆண்டுகள், ஆங்கிலத்தை தினம் ஒரு பீரியட், முடிந்தால் வாரத்தில் இன்னும் பல பீரியட்கள் எடுத்துப் படித்த பின்னரும், இந்த நாட்டின் பொது மொழியாக இருப்பதற்கு அதற்கு சக்தி கிடையாது என்றால், அந்த மொழியே வேண்டியதில்லை என்றுதான் முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. நான் அதுவல்ல உண்மை நிலை என்று நம்புகிறேன். ஆங்கிலம் மத்தியில் தொடர்பு மொழியாக நீடிக்க வேண்டும் என்பதை வைத்துக் கொண்டு, தமிழுக்கும் தடை போட்டு, இங்கும் மீடியமாக ஆங்கிலத்தை வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற உள் நோக்கோடு இந்த வாதம் செய்யப்படுகிறதே தவிர, வேறொன்றும் இல்லை. இந்த நாட்டுக்கு வந்த ஜி.யு. போப்பும், கால்ட்வெல்லும் சில ஆண்டுகள் தமிழ் படித்து, தென் மொழிகளுக்கு 'ஒப்பிலக்கணம் (கம்பாரிடிவ் கிராமர்)' எழுதிக் கொடுத்து, தமிழுக்கு உயிரூட்டினார்கள் என்றால், பதினைந்து ஆண்டுக் காலம் படித்த பிறகும் ஆங்கிலத்தில் திறமை பெற முடியாது என்று சொல்வதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

1967 நவம்பர் 29] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகையில், "பம்பாயில் ஆங்கிலம் கட்டாயப் போதனா மொழியாக இருக்கிறது" என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு நான் இன்னொன்று சொல்கிறேன்: பக்கத்தில் உள்ள குஜராத் மாநிலத்தில் ஆங்கிலத்தின் மூலம் மருத்துவப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்திருந்த நிலையை மாற்றி, குஜராத்தி மொழியின் மூலம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். இதனை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படி, மாறிக்கொண்டு வருகிற நிலையில், தற்காலிகமாக ஆங்கிலம் போதனா மொழியாக இருக்கிற சில இடங்களைச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. மாற்ற வேண்டியதை மாற்றியாக வேண்டும்.

தமிழர்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் விரும்புவது போல, நானும் தமிழர் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறேன். எந்த ஒரு தமிழனுடைய வாழ்க்கையும் வீணாகக் கூடாது என்கிற உணர்ச்சி எனக்கு உண்டு. ஆனாலும், ஆங்கிலம் நீடிப்பதனால் தமிழருக்கு ஏற்படும் கேடுகளையும் கருத்தில் கொண்டு, அதே நேரத்தில் தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டையும் கட்டிக் காத்துக்கொண்டு செயல்பட வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது.

சமுதாயத்தின் அடித் தளத்தில் இருப்போரை மறந்துவிடக் கூடாது. ஒரு மாநிலத்தில் இருப்பவர் இன்னொரு மாநிலத்திற்குக் கவர்னராகவும், ஒரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் மற்றொரு மாநிலத்திற்கு நீதிபதியாகவும் செல்ல ஆங்கிலம் தேவை என்ற வாதத்தை நான் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், அதைச் சொல்பவர்கள் இன்னொரு தீமைக்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும்.

இந்த நாட்டிலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான எளிய மக்கள், நீதி மன்றங்களிலே வாதிகளாகவும் பிரதிவாதிகளாகவும் நிற்கும் போது, காதிருந்தும் செவிடர்களாகவும், வாயிருந்தும் ஊமையர்களாகவும் இருக்கிறார்கள், வழக்கு எப்படி நடக்கிறது என்று தெரியாமல் அவர்கள் தவிக்கும் அநீதிக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டும். நீதி மன்றங்களில் ஆங்கிலமே நீடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இதற்கும் பரிகாரம் சொல்ல வேண்டும். இந்த நாட்டில் நம் சொந்த நாட்டில், நீதி மன்றத்தில் வழக்கு நடக்கும் போது, அங்கே என்ன நடக்கிறது, எப்படி நடக்கிறது என்பதைக் கூடப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் ஆண்டாண்டுக் காலமாக மக்கள் தவிக்கின்ற இந்த அநீதி தொலைய என்ன வழி? அதற்கு ஆங்கிலம் தடையாக இருக்குமானால், அதை மத்தியில்கூட நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களின் வாதத்தில் இன்னொன்றையும் என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. "பாராளுமன்றத்தில் நம்மவர்கள் திறமையாகப் பேசவேண்டாமா?" என்றார். கல்வி அமைச்சர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களும், டில்லியிலுள்ள அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் ஒன்று செய்யவேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் அவர்கள் தமிழில் பிரமாணம் எடுத்தால் போதாது; தமிழிலேயே பேசவேண்டும். மொழிப்பெயர்ப்புக்

கருவி அமைக்கச் செய்வதன் மூலமாக இதற்குள்ள தடையை நீக்க வேண்டும். ஐக்கிய நாட்டு மன்றத்திலே, ருஷ்யர்கள், ஆங்கில மொழியில் பேசாமல், ருஷ்ய மொழியில்தான் பேசுகிறார்கள். ஜெர்மானியர்கள், ஆங்கிலத்தில் பேசாமல், ஜெர்மன் மொழியில் தான் பேசுகிறார்கள், என்கிற அன்றாட நடைமுறையை பத்திரிகை களில் படிக்கிறோம். வானொலிச் செய்திகளைக் கேட்கிறோம். ஐ.நா. மன்றம் போன்ற உலகப் பெரு மன்றத்தில், ஆங்கிலேயரல்லாதார் ஆங்கிலத்தைப் பேசாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், நம்முடைய மத்தியப் பாராளுமன்றத்தில் நம்மவர் தமிழில் பேசினால், அதை மொழி பெயர்ப்பதற்கான கருவிகளை வைப்பதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? இந்திக்கு மொழி பெயர்ப்புக் கருவி வைத் திருக்கும் மத்திய சர்க்கார் தமிழுக்கும் அத்தகைய கருவி வைக்க வேண்டும் என்று நாம் ஏன் கேட்கக் கூடாது? ஆகவே, மொழி பெயர்ப்புக் கருவி வைப்பதன் மூலம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தெரிவித்த பிரச்சினையைச் சமாளித்துக்கொள்ள முடியும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கருத்தின்படி, 'பாராளுமன்றத்திற்கு நிற்கும் வேட்பாளர்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரிய வேண்டும்' என்று ஒரு நிபந்தனை போடலாமா? ஆங்கிலம் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள்தான் வேட்பாளர்களாக நிற்கவேண்டும், அப்படி யல்லாதவர்கள் வேட்பாளர்களாக நிற்கக் கூடாது என்ற விதி போடுவதனால், அது நல்லதல்ல—நீதியாகாது.

முதலமைச்சர் அவர்கள், முன்பு ஒரு முறை மேலவையில் சொல்லியிருக்கிறார் : "தமிழகத்தில், ஆங்கிலம் ஒரு மொழியாகப் பயிலப்படுமே தவிர, அதற்கு வேறு எந்த வித அந்தஸ்தும் இந்த ராஜ்யத்திலே கொடுக்க முடியாது. தமிழகத்தில் போதனைமொழி யாக, நீதிமன்ற மொழியாக, ஆட்சி மொழியாகத் தமிழ்தான் படிப்படியாகக் கொண்டுவரப்படும்" என்று விளக்கம் தந்திருக் கிறார். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நாட்களுக்குமுன், இந்தப் பேரவையில், "மாணவர்களைக் கேட்டுதான் போதனை மொழிபற்றி முடிவு செய்தீர்களா?" என்று ஒரு உறுப்பினர் கேட்டபோது, "மாணவர்களைக் கேட்கும் வழக்கமில்லை; கல்வி நிபுணர்களைக் கேட்டுச் செய்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னபடியே போதனை மொழி யைத் தேர்ந்தெடுப்பதை மாணவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு விட்டுப் பார்க்கவேண்டுமானால், அதையும் பார்க்கட்டும். மாணவர்கள் அவருடைய கருத்துக்கு வரமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. என் மாநிலத்து மாணவர்கள் தமிழ்ப் பற்று உடையவர்கள். அவர்கள், ஆங்கிலத்தைத் தூக்கியெறிந்து தமிழைப் போதனைமொழியாக ஏற்கும் காலம் விரைவில் வரும். வரச்செய்ய முடியும் என் போன்றவர்களால். ஆகவே, "டாக்டர் ஹாண்டே கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மாணவர்களுடைய கருத்தை அறியலாம்" என்பேன். ஆனால், அது தருமம் அல்ல. அதனால் அதனை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. நான் கேட்பது உரிமையே அல்லாமல், சலுகை அல்ல. மாணவர்களிடம் தாய் மொழிப் பற்று வலுப்பெற்றிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ்தான் போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டும். அதை முழுசாகக் கொண்டுவருவதற்கு நாள் ஆகலாம்; கொண்டுவருவதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கலாம்; சீர்செய்ய அவகாசம் எடுக்கலாம். அதுவரையில் பொறுமையாக இருந்தாக வேண்டும் என்றும் அரசு கேட்டுக்கொள்ளலாம். ஆனால், இது பிரச்சினையையே தள்ளிப் போடுவதற்கான தந்திரமாக இருந்து விடக் கூடாது.

"இந்த ஆண்டில், பி.யு.சி.-யில் விஞ்ஞானத்திற்கும் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறோம்" என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்குமுன் இந்தப் பேரவையில் சொன்னார்கள். ஆனால், அதற்கான பாடப் புத்தகங்கள் இதுவரை தயாராகவில்லை என்றும் அவர்கள் சொன் னார்கள்.

'தமிழில் விஞ்ஞானப் பாட புத்தகங்கள் இல்லையே,' 'தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்கப் பாட புத்தகங்கள் இல்லையே' என்றால், விஞ் ஞானப் பாட புத்தகங்களும், கல்லூரிப் பாட புத்தகங்களும் சிறு கதைப் புத்தகங்கள், நாவல்கள் வாங்குவதுபோல், மாணவர்கள் பொதுச் சந்தையில் போய் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய நிலையிலா இருக்கின்றன ? கல்லூரியில் தமிழைப் போதனை மொழியாக்கினால் தான், தமிழிலே கல்லூரிப் பாட நூல்கள் தயாரிக்கப்படும். அந்த நிலை இல்லாத வரையில், பாடப் புத்தகங்கள் வெளிவரா. வந்தாலும் யாரும் வாங்கமாட்டார்கள். மாணவர்கள் வாங்குவார்கள் என்ற உறுதி இருந்தால்தான், பொதுப் புத்தகங்களை வெளியிடுவோர் பாட புத்தகங்களைத் தயாரித்து வெளியிடக்கூடும். மாணவர்களும், தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்கினால்தான், தமிழில் பாட நூல்களை வாங்குவார்கள். துவக்க காலத்தில், பல்கலைக் கழகம்தான் தமிழில் பாட நூல்களை வெளியிட வேண்டும் ; அல்லது ஆட்சியினர் வெளி யிட வேண்டும். பி.யு.சி-க்கான விஞ்ஞானப் பாட நூல்களைப் பல்கலைக் கழகத்தினரோ, ஆட்சியினரோ இதுவரை வெளியிட்டு [illegible]தாகத் தெரியவில்லை.

மீண்டும் ஒரு முறை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே தி.மு.க. அரசில் ஓராண்டு போய்விட்டது, ஆட்சிக்கு அவகாசம் இல்லாத காரணத்தால். அடுத்துவரும் கல்வியாண்டுக்கு அவகாசம் இருக்கிறது. அதையும் வீணாக்கிவிடாதீர்கள். தெளிவாக இன்றைய தினம் நாம் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டு விட்டோம். அதிலிருந்து அரசு பின்வாங்க வேண்டாம். தமிழ் தான் தமிழ் நாட்டில் கல்லூரிப் பயிற்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது, கல்லூரிகளில் ஆங் கிலம் பயிற்சி மொழியாக நீடிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இது சரியல்ல. உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் எல்லாப் பாடங்களும் தமிழி லேயே போதிக்கப்படும் நிலையில், கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம் போதனை மொழியாக நீடித்துக்கொண்டே இருப்பதென்றால், மக்கள் தலை யெடுக்க முடியாமல் போய்விடும்; சுதந்திரத்தின் பலனை அனு பவிக்கச் சாதாரண மக்களுக்கு மகத்தான தடை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும்.

ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டுமே போதனுமொழியாக இருக்கலா
மென்ற போக்கிலே தீர்மானம் இருக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் அவர்
களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்; ஏற்கனவே, ஜனநாயகத்தின் பெய
ரால் முன்னேற வேண்டியவர்கள் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள். சாதி
யின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், வருணத்தின் பெயரால் மக்க
ளிலே பலர் மிகவும் பின்தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில்,
ஆங்கிலத்தின் பெயராலும் மக்களைப் பிற்போக்கில் வைத்துவிடா
தீர்கள். 'விரும்புகிறவர்களுக்குத் தமிழ்' என்றால், 'மற்றவர்
களுக்கு ஆங்கிலம்' என்று ஆகிறது. சம்பளச் சலுகை கொடுத்து,
உத்தியோகத்திற்கு உத்தரவாதம் கொடுத்து, 'தமிழை எடுத்துக்
கொள்' என்றால், இது சலுகையே தவிர, உரிமை அல்ல. நான்
கேட்பது, 'தமிழுக்கு உரிமை அளியுங்கள். ஆங்கிலத்திற்குச்
சலுகை அளியுங்கள்' என்பதாகும். கான்வென்ட் பள்ளிகளில்
பிள்ளைகளை ஆங்கிலம் படிக்க வைக்கவிரும்பும் சீமான்கள், தங்கள்
பிள்ளைகளை அங்கே அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்லூரி
வரையிலும்கூட, அம்முறையை அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளட்டும்.
அதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், ஆட்சிப்
பொறுப்பு ஏற்றிருப்பவர்கள், தமிழ் நாட்டில் தமிழைத்தான்
போதனு மொழியாக்கவேண்டும். "தமிழில் படித்தவர்களுக்கு
உத்தியோகம் கொடுக்கச் செய்வதில், எந்தத் துறையை ஒதுக்க
லாம் என்பது பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்று
கல்வி அமைச்சர் சொல்லுகிறார். தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக
எடுக்கின்றவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதிலே யோசித்துக்
கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? சில துறைகளை
மட்டும் அவர்களுக்கு ஒதுக்குவதால், மற்றத் துறைகளுக்குத் தகு
தியின்மை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதா? இந்த நிலையில் தமிழை
விரும்பிப் படிக்கிறவர்கள் கம்பெனிக்கு வேலை தேடிப் போகும்
போது, 'நீ ஆங்கில மீடியத்தில் படித்த பட்டதாரியா? தமிழ்
மீடியத்தில் படித்த பட்டதாரியா?' என்ற வினாவிற்கு விடை
யளிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, 'தமிழ் மீடியம்' என்றால்,
அவனுடைய எதிர்காலம் வேறு விதமாக இருக்கும். இது தமிழ்ப்
பற்று உடையவர்களுக்குச் சமுதாயம் கொடுக்கும் தண்டனையா?
என்று நான் கேட்கிறேன்.

ஆகவே, நாம் இதற்கு ஒரு விதி செய்யவேண்டும் "இனி
யொரு விதி செய்வோம்—அதை எந்த நாளும் காப்போம்" என்று
பாரதி பாடியதுபோல, நாம் ஒரு விதியைச் செய்துகொள்ள
வேண்டும். பி.யு.சி.-யிலே தமிழ் போதனு மொழியென்றால், அங்
குள்ள அத்தனைபேரும் தமிழ் மொழியிலே பயில வேண்டும். பி.ஏ.
பட்டப்படிப்பு என்றால், அத்தனைபேரும் தமிழைப் போதனு மொழி
யாகக் கொள்ள வேண்டும். 'தமிழிலே படித்துப் பட்டம் பெற்ற
வர்கள்', 'ஆங்கிலத்திலே படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள்'—என்று
இரண்டு சாதிகள் ஏற்படுத்திவிட வேண்டாம். அப்படிப்பட்ட
சாதிகள் நம்முடைய வருங்காலத் தலைமுறைக்கும், மரபுக்கும்
தடையாக இருக்கக்கூடியவை. சாதி வழிப்பட்ட உயர்வு
தாழ்வுகளை ஒழிக்க நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் புரட்சி
காணத் துடிக்கின்ற இந்த நேரத்தில், விரும்புவோருக்கு மட்டும்

தமிழைப் போதனு மொழியாக வைப்பதன் மூலம், கல்வியின்
பெயரால் இரண்டு சாதிகளை உண்டாக்க வேண்டாமென்று
வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற தீர்மா
னத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமென்று இந்த அவையைக்
கேட்டுக்கொள்கிறேன். இடைக்காலத்தில் ஆங்கிலம் நீடிக்க அவ
காசம் வேண்டுமென்றுகூடக் கோராமல், அவரது தீர்மானம்
ஆங்கிலம் என்றும் நீடிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையதாக
இருப்பதால், அதை ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. இம்
மாநிலத்தில் தமிழ்தான் போதனு மொழியாக இருக்க வேண்டும்
என்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்கள்
கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்திற்கு நான் ஒரு திருத்தத்
தீர்மானம் தந்திருக்கிறேன். இந்திக்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தை
இணைப்பு மொழியாக நீடிக்க வேண்டுமென்று நமது மாநில
அரசாங்கம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருப்பதால், நல்ல
முறையில் ஆங்கிலத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்று கருதி, கல்லூரி
அளவில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் தொடர்ந்து போதனை
அளிப்பது என்பது நமது அசல் தீர்மானமாகும். இதற்கு நான்
தந்துள்ள திருத்தத் தீர்மானம் நமது மாநிலத்தில் ஆங்கிலத்துடன்
தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவதில் தொடர்ந்து தீவிரம் காட்ட
வேண்டும் என்பதாகும். மேலும் திருத்தம் தரும் வகையில்
மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் தன்னுடைய
கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே
அவர்களுடைய தீர்மானத்திற்கு என்ன காரணம் என்பதை
ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஒரு பெரிய உண்மை புலனாகிறது.
நாட்டில் இருந்து வருகிற மொழிச் சிக்கலைப் பொறுத்தவரையில்,
இந்தி ஆதிக்கம் தலை தூக்கிவிடுமோ, பல்கலைக் கழகத்திலும்
பயிற்சி மொழியாக இந்தி ஆகிவிடுமோ என்ற அச்சத்தின்
காரணத்தால், தாய்மொழிப் பயிற்சியுடன் ஆங்கிலமும் இருக்க
வேண்டுமென்ற வகையில் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.
திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் தமிழைப்பற்றி மிகத் தெளிவா
கவும், அழகாகவும், மிக உயர்வாகவும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்
கிறார்கள். நான் ஒரு கருத்தை மிகத் தாழ்மையோடு சொல்லிக்
கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"தாயெழில் தமிழை என்றன்
தமிழரின் கவிதை தன்னை
ஆயிரம் மொழியிற் காண
இப்புவி அவாவிற் றென்ற
தோயுறும் மதுவின் ஆறு
தொடர்ந்தென்றன் செவியில் வந்து
பாயும்நாள் எந்த நாளோ
ஆரிதைப் பகர்வார் இங்கே"

என்று காலஞ்சென்ற புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள்
முழக்கமிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வரவேண்டு
மென்று துடிக்கின்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள்.
ஆனால் அதற்கு இடைக்காலத்தில், பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலம்
படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் மிகத் தீவிரமான
முறையில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக்கப்பட வேண்டுமென்றும்
ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே எங்களுடைய கட்சி கூறிக்கொண்டு வந்தி
ருக்கிறது. பொதுவாக இன்றைக்கு மொழியைப் பொறுத்த
வரையில் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி எல்லா மொழி
களுக்கும் சமத்துவம் தரப்படுகிறது என்றாலும், இந்திக்கு
மட்டும் தனிச் சிறப்பும், தனிச் சலுகையும் வழங்கப்பட்டிருப்பதை
நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்திக்கான
சொற்களை ஆக்குவதிலும், அதற்கான நூல்களை உருவாக்குவதிலும்
மத்திய அரசு மிகத் தீவிரமாக இருந்து வருகிறது. நம்முடைய
காலஞ்சென்ற தமிழக அரசு, தமிழை வளப்படுத்துவதிலும், பல்
கலைக் கழகப் பட்டப் படிப்புக்குப் பாட நூல்களை உருவாக்கு
வதிலும் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தவில்லை. 1956-57-ஆம்
ஆண்டுக் காலகட்டத்தில் இந்த மாமன்றத்தில் நம்முடைய
முன்னாள் கல்வியமைச்சர் உயர்திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
கொண்டுவந்த 'வெள்ளை அறிக்கை'க்குப் பின்னால், வெகு
விரைவில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாகும் என்று நாம் எல்லாம்
கனவு கண்டோம். பல்கலைக் கழகத்தில் எல்லா நடவடிக்கைகளும்
தமிழிலேயே நடைபெறும் என்று நினைத்தோம். திரு. சுப்பிர
மணியம் அவர்கள் 'தமிழால் முடியும்' என்ற நூலைக்கூட எழுதி
னார்கள். நம்முடைய துரதிருஷ்டவசமாக அவருக்குப் பின்னால்
வந்த அமைச்சர் பக்தவத்சலமோ அதைத் தலைகீழ் ஆக்கினார்.
'தமிழால் முடியுமா?' என்று நூல் எழுதினார். 'தமிழால்
முடியும்' என்ற நிலைபோய், தமிழால் முடியுமா?' என்ற கேள்வி
பின்னால் வந்தவர்களால் எழுப்பப்பட்டு, 'முடியும்' என்பதற்குப்
பின்னால் 'முடியுமா?' என்ற கேள்விக்குறியாக மாறிய காரணத்
தால்தான் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுக்கெல்லாம் அதிக
மான உணர்ச்சியைத் தாண்டக்கூடிய அளவிற்குப் போகவேண்
டியதாயிற்று. எது எப்படியிருந்தாலும், முன்பிருந்த நிலை
மைக்கும் இப்போது இருக்கும் நிலைமைக்கும் அதிகமான வேறு
பாட்டைக் காண்பீர்கள். புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்
கொண்ட பின்னர், பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழில் புதிதாகப் பட்டம்
பெற்று வருபவர்களுக்கான வேலை வாய்ப்புக்கு எல்லா நடவடிக்கை
களையும் அதற்கான திட்டத்தையும் செய்திருப்பதை கனம்
உறுப்பினர்கள் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். ஒரு காலத்தில்
'கோணல் எழுத்து படிப்பவர்களுக்குக் கும்பனியில் வேலை'
என்று கூறும் அளவுக்கு ஆங்கிலத்தின் முக்கியம் இருந்தது.
'இங்கிலீஷ் படித்தால் இகத்துக்கு இன்பம்' 'சமஸ்கிருதம்
படித்தால் பரத்துக்கு நன்மை' என்று மணிப்பிரவாள நடையில்
கூறும் காலமும் இருந்தது. இப்பொழுது காலம் முழுக்க முழுக்க
மாறியிருக்கிறது. 'ஆங்கிலத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள்

மிக அழகான தமிழில்கூட பேச முடியும்' என்ற கருத்தை
டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் குறிப்பிட்டார்
கள். ஒரு காலத்தில், அரசியலாக இருந்தாலும் சரி, நுணுக்கப்
பொருளாக இருந்தாலும் சரி, அதை ஆங்கிலத்தில்தான் பேச
முடியும்; ஆங்கிலத்தில் சொன்னால்தான் அவர்கள் அழகாகச்
சொல்ல முடியும்; அழகாகவும் இருக்கும் என்று சொல்லிவந்த
நிலைமையை மாற்றி, தமிழில் எந்தக் கருத்தையும் அழகாகச்
சொல்ல முடியும் என்பதை முதன்முதலில் உருவாக்கித் தந்தவர்
நமது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆகும். 'இருபதாம்
நூற்றாண்டுத் தமிழ் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குக் கடமைப்
பட்டிருக்கிறது' என்று எல்லாப் புலவர்களும் சொல்லுகின்றார்கள்.
இந்த அரசு, தமிழை எல்லாக் கட்டங்களிலும், பல்கலைக் கழகத்தில்
பாட மொழியாகக் கொண்டுவரும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்
பாடும் இல்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஆங்கிலத்தின் தரம்
இருக்க வேண்டும், தரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற பிரச்
சினையை எழுப்பினார்கள். தமிழில்கூட நல்ல தரமான சொற்கள்
இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு இந்த மாமன்றம் நடந்துகொண்
டிருக்கின்ற காலத்தில் இதைப்போன்ற தமிழ் ஒலிக்கவில்லை.
பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போதும், தான் ஆங்கிலத்தில்
நன்றாகப் பேச முடியும் என்றாலும், தமிழில் பேசுவதுதான் சிறப்பு
என்று சுட்டிக்காட்டி, தமிழிலேயே நடத்துவது, தமிழைப்
போற்றிக் கொண்டிருப்பதையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. நாம்
விரும்பினால் தமிழில் நன்றாக எல்லாவற்றையும் எடுத்துச்சொல்ல
முடியும். திரு. கால்டுவெல் அவர்கள் தமிழைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்
போது, "தமிழ் ஒட்டு நிலை மொழி; தமிழ்ச் சொற்களை நினைத்த
நேரத்தில் எளிதாக எடுத்தாளலாம்," என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்
கள். ஆங்கிலேயர்களால் முதன்முதலில் தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டு
வரப்பட்ட 'டுபேக்கோ' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குச் சரியான
தமிழ்ச் சொல்லைக் கண்டுபிடிக்க எந்தப் புலவரையும் வைத்துக்
கொண்டு தேடவில்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த
டுபேக்கோவை சுருட்டாகச் சுருட்டி வாயில் வைத்துப் புகையாகப்
பிடிக்கிறார்கள். சுருட்டைப் பிடித்தால் புகை வருகிறது; புகை
யைத் தரும் இலை புகை-இலை! 'புகையிலை' என்ற புதிய சொல்லைக்
கண்டுபிடித்தார்கள். அதாவது எல்லாப் பொருளுக்கும் தமிழில்
சொற்களை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையே இது எடுத்துக்காட்டு
கிறது. ஒரு நிலையான சொல்லோடு எந்தவிதமான அசைச்
சொற்களைச் சேர்த்தாலும் ஏராளமான சொற்களைத் தமிழில்
உருவாக்க முடியும் என்று திரு. கால்டுவெல் அவர்களும் மற்ற
வர்களும் உணர்ந்திருந்தார்கள். தமிழில் முயன்றால் முடியாதது
இல்லை. அறிவியற்கலை போன்றவற்றிற்குக்கூட சரியான தமிழ்ச்
சொற்களை உருவாக்க முடியும். அந்த வகையில் கல்லூரிகளில்
தமிழ் படிப்படியாகக் கொண்டுவரப்படவேண்டும். நுணுக்கமான
கலைச்சொற்களை உருவாக்கிக்கொண்டு தமிழைப் பயிற்சி மொழி
யாகக் கொண்டு வரமுடியும் என்ற நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டி
ருக்கிறது. இப்போது 'ஹ்யூமானிடீஸ்' என்கிற கலையியல்
பகுதிகளைத் தமிழிலேயே சொல்லிக்கொடுக்க வசதிகள் செய்யப்

ந. ப. 12-00 பட்டிருக்கின்றன. அறிவியல் பகுதிகளுக்கும் அடுத்தடுத்து வருவதற்குரிய சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிச் செய்வதனால் ' தமிழிலேயே படித்து வெளிவருகிற பட்டதாரிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுத்துவிட்டால் போதுமா ? பி.ஏ. என்ற கேள்வியை திரு. ம.பொ.சி. கேட்டார்கள். ஆங்கிலத்திலும் கூட இன்றைக்கு பி.ஏ. வகுப்பை எடுத்துக்கொண்டால்---பி.ஏ. எக்கனமிக்ஸ் இருக்கிறது. பி.ஏ. இஸ்டரி இருக்கிறது. பி.ஏ ஃபிலாசபி இருக்கிறது, பி.ஏ. லாஜிக் இருக்கிறது. பி.ஏ. எக்கனமிக்ஸ் எடுத்துப் படிக்கிறவர்களுக்குள்ள வேலை வாய்ப்பு பி.ஏ. ஃபிலாசபி எடுத்துப் படிக்கிறவர்களுக்கு இல்லை. அதன் காரணமாகத்தான் பி.ஏ. ஃபிலாசபி எடுத்துக்கொண்டு படிக்க பலர் முன் வருவதில்லை என்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இப்போது தமிழிலேயே பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரப் படும் என்று சொல்லியிருப்பதனால், இனி ஏராளமானவர்கள் தமிழ் மொழியின் மூலமே படிப்பதற்கு முன்வரும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இதில் கட்டாயம் கூடாது. கட்டாயமற்ற சூழ்நிலையில் எல்லோரும் தமிழிலேயே படிக்க முன்வரும் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதில்தான் இந்த அரசு கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. மொத்தத்தில் நான் இங்கே வற்புறுத்துவது எல்லாம் கல்லூரி மட்டத்தில் இன்றைக்கு ஆங்கிலம் பெற்றிருக்கும் நிலையைப் படிப்படியாகக் குறைக்க வேண்டும் என்பதுடன் நம்முடைய தமிழ் மொழியின் நிலையையும் அந்த அளவுக்கு உயர்த்தக்கூடிய முயற்சியைப் படிப்படியாகத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற உத்தியோகப்பற்றற்ற தீர்மானத்தை நான் ஆதரிப்பதற்கில்லை. மாருக அதை எதிர்க்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதை முதலில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், உயர்திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் கூறியதுபோல் திரு. ஹாண்டே அவர்களுடைய தீர்மானத்தின் சாராம்சம் என்ன ? இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம் தான் போதனை மொழியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள ஜனநாயக சக்திகள் அனைத்தும் இந்த நிலையை மாற்றிப் படிப்படியாக நம்முடைய தாய்மொழிலேயே கல்லூரிகளிலும் போதனை நடைபெறச் செய்வதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இன்றைக்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், நிலைமை தலைகீழாகத்தான் போகும். நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது என்னவென்றால், தமிழ்நாட்டில் ஒரு போராட்டத்தின் மூலமாகவே உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்தில் இருந்த போதனை முறையை மாற்றித் தமிழ் மொழியின் மூலமாகவே போதனை நடைபெறச் செய்தோம். இப்போது உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி போதனை மொழியாக இருக்கிறது. கல்லூரியில் ஆங்கிலம் போதனை மொழியாக இருப்பதனால் உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலும் ஆங்கிலத்தையே போதனை மொழியாகக்

கொண்டுவந்துவிடலாம் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால் கல்லூரிகளில் எந்தக்காலத்திலும் தமிழ் மொழியின் மூலம் போதனை செய்வதற்கு வழியில்லாது போய்விடும். இன்றைக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருந்து கல்லூரிகளுக்கு வருகிற மாணவர்களின் கஷ்டத்தை நாம் உணராமல் இல்லை. அதற்கு வழி உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலும் ஆங்கிலத்தைப் போதனை மொழியாகச் செய்வதில்லை. உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் ஒரு மொழியே போதனை மொழியாக இருக்க---ஜனநாயகக் கட்சிகள் எல்லாம் வற்புறுத்தி வருகிறபடி உடனடியாக, படிப் படியாகக் கல்லூரிகளில் தமிழைப் போதனை மொழியாகக் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாகவேண்டும். அதைவிட்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று திரு. ஹாண்டே சொல்வதை ஏற்றுக்கொண்டால் ஆங்கிலம் நிரந்தரமாக இருப்பதற்கு வழிசெய்வதாக ஆகும். அதை ஒரு காலத்தும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இன்றைக்குப் பாராளு மன்றத்திலேயே இந்தியைக் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். நாம் எல்லாம், எதிர்த்ததன் காரணமாக இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்பும்வரை ஆங்கிலம் இருக்கும் என்கிற மசோதாவைக் கொண்டுவந்து விவாதிக்க இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நாம் இப்படி ஒரு உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானத்தை ஏற்பதிற்கில்லை. வேறு பல மாநிலங்களில் அவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியிலேயே கல்லூரிகளிலும் போதனை முறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாமும் கல்லூரிகளில் தமிழை போதனை மொழியாகத்தான் கொண்டுவரவேண்டும். அப்போது உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் தமிழில் படித்து வருகிற மாணவ, மாணவிகளுக்கு எந்தவிதமான சங்கடமும் இல்லாது போய்விடும். அதற்குச் சிறிது காலம் ஆகக்கூடும். கல்லூரிப் பாடப் புத்தகங்களை எல்லாம் தமிழில் தயாரிக்க அவகாசம் [illegible] என்று சொன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த மன்றத்தில் உள்ள பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகளின் நோக்கமும் அதுதான். இந்த நோக்கத்திற்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள உத்தியோகப்பற்றற்ற தீர்மானம் இடையூருக இருக்குமென்று அஞ்சுகிறேன். வங்காளம் என்றால் வங்காளி, ஆந்திரம் என்றால் தெலுங்கு, கேரளம் என்றால் மலையாளம், தமிழ் நாடு என்றால் தமிழ்—இப்படி அந்த அந்த மாநிலத்தின் தாய் மொழிதான் உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரி ஆகியவற்றில் போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டும். நூற்றாண்டுகளாக ஆங்கில ஆட்சியினால் தாய்மொழிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது தாய்மொழிக்கு ஏற்பட்டு வருகிற வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாக இருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்கக்கூடாது. அதை நிராகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் . மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய ஆட்சிமொழி இந்தியாக இருக்க

64982

வேண்டுமா, ஆங்கிலம்தான் இருக்கவேண்டுமா என்கிறபோது இந்தி பேசாத ராஜ்யங்கள் விரும்பும்வரை ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அதுபற்றி முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் பாராளுமன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் இங்கே நம்முடைய உயர்நிலைப் பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில் போதனைமொழியாக எம்மொழி இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டிய முழு உரிமை, முழுப் பொறுப்பு நமக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் வேறு எவரும் தலையிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நமது தமிழ் மொழியின் மூலம் எல்லாக் கருத்துக்களையும் தெரிவிக்க முடியும். எல்லாப் பாடங்களையும் போதிக்க முடியும். போதிக்க வேண்டும். ஒரு உதாரணம் சொல்வார்கள். தண்ணீரில் குதித்து நீந்தக் கற்றுக்கொள்வதா, நீந்தக் கற்றுக்கொண்டு தண்ணீரில் குதிப்பதா என்றால் தண்ணீரில் குதித்துத்தான் நீந்தக் கற்றுக்கொண்டாகவேண்டும். அதுபோலத் தமிழில் போதனை முறைகளை மாற்றிய பிறகுதான் நமது மொழி போதிய வளம் பொருந்தியதாக ஆக முடியும். ஆகவே தயவு தாட்சண்யமின்றி எல்லாத் துறைகளிலும் எவ்வளவு வேகமாகத் தமிழைக்கொண்டு வர முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே சர்க்கார் வேகமாக, திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாகக் கல்லூரிகளில் போதனை மொழியாக அரசினர் மொழியாகத் தமிழை ஆக்கினால்தான் அது வளரமுடியும். ஆங்கிலத்தில்தான் எல்லா வசதிகளும் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டே போனால் பயன் இல்லை. ஆங்கிலத்தில் பல்வேறு செல்வங்கள் இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனாலும் கல்லூரிகளில் பயிற்சி மொழியாக தமிழ்தான் இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு எந்த முட்டுக்கட்டையும் இருக்க முடியாது. இவ்விஷயத்தில் இந்தச் சர்க்கார் முழு கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நண்பர் திரு. ஹாண்டே கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை. ஏனென்றால் நமது தேசத்தில் இந்த பாஷைப் பிரச்சினை சாதாரண பிரச்சினை அல்ல. ஒரு பெரிய பிரச்சினை, சிக்கலான பிரச்சினை. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒவ்வொரு கருத்து இருந்தாலும்கூட பொது முறையைப் பொறுத்து நம் தேசத்தின் ஒருமைப்பாடு குலையாது இருக்க வேண்டுமென்றால், மொழியும் வளரவேண்டும், நாமும் நம்முடைய சுதந்திரத்தையும் நமது தேசத்தையும் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய வழிகளிலே பாடுபடவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதேசமயத்தில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நிரந்தரக் கொள்கை என்னவென்று கேட்டால், ஏற்கனவே பல முறைகளிலும் சொன்னபடி அவர்களுடைய பிராந்திய மொழிதான் அவர்களது பிராந்தியக் கல்லூரிகளில் போதனை மொழியாக

இருக்க வேண்டுமென்பதில் ஆட்சேபம் இருக்கமுடியாது. ஆகவே தாய் மொழி போதனை மொழியாக, வட்டார மொழியாக இருப்பது மிக மிக அவசியம்.

ஒன்று சொல்கிறேன், என்னுடைய தாய்மொழி கன்னடம். நான் தமிழன் அல்ல. என் வீட்டில் கன்னடம்தான் பேசுகிறோம். தமிழ் ஒரு காட்டுமிராண்டி மொழி என்று சொன்ன நாயக்கர்கூட கன்னடக்காரர்தான். அவரும் கன்னடக்காரர்தான், நானும் கன்னடக்காரர்; என்றாலும்கூட சிறப்பாக, அறிவுக்குத் தகுந்த முறையிலே நான் தமிழிலே தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறேன் என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, சாதாரணமாகத் தமிழ் மொழி மட்டுமல்ல. அது எந்த மொழியாக இருந்தாலும் அதைத் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் வேகமும் இருந்தால், அந்த மொழியில் நல்ல தேர்ச்சி பெறமுடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக,, நம்முடைய தேசத்தைச் சேர்ந்த மாபெரும் அறிஞர் ரைட் ஆனரபிள் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரிகளைப் போல் ஆங்கிலேயர்கள்கூட ஆங்கிலத்தில் பேச முடியாது என்று ஒரு சிறப்பு இருந்தது. இப்படி ஒரு மொழியில் திறன் வருவது, அந்த மொழியில் திறன் பெறவேண்டுமென்ற அவர்களது வேகம், உணர்வு ஆகியவற்றின் சிறப்பைப் பொறுத்துத்தான் இருக்க முடியும். ரைட் ஆனரபிள் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியாரும் ஜனாதிபதியாக இருந்த நமது திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களும் ஆங்கிலத்தில் ஆங்கிலேயர்களே போற்றும்படியாகப் பேசியது அவர்களுக்கு அந்த மொழியில் இருந்த ஆர்வம், வேகம், உணர்வு, அறிவுத் திறன் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தே அமைந்ததாகும்.

இணைப்பு மொழியாக இந்தி வரக்கூடாது, ஆங்கிலம்தான் என்றென்றைக்கும் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், நிச்சயமாக அது நிரந்தரமாக இருக்கமுடியாது. அதேமாதிரி பூரணமாகத் தமிழ்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலேயே எடுத்துப் பார்ப்போம். எத்தனை விகிதம் பேர்கள் வேலை வாய்ப்புக்காக வேறு பாஷையைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள்? மொழிகளைத் தேவைக்கேற்பத் தெரிந்து கொண்டால்தான் உலகம் அறிந்தவர்களாக இருக்கமுடியும். நம்முடைய அரசியல் சாசனப்படி நாட்டிலுள்ள 14 பாஷைகள் தேசிய பாஷைகளாக, தேசிய மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 14 மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுத்திருக்கும்போது சிறப்பாக இருக்கிறது என்று ஒரு பாஷையை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குமட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது என்பது கூடாது. ஒரு விஷயத்தைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறேன். தமிழ் மட்டும் நமக்குப் போதும் என்றால் நாம் கிணற்றுத் தவளையாகி விடுவோம். உலக அறிவு வளர்ச்சியோடு நாமும் அறிவு வளர்ச்சிபெற ஆங்கிலம் அவசியம் வேண்டும். இந்தி என்கிற ஒரு மொழி தேசிய மொழியாக, ஆட்சி

மொழியாக இருப்பதுபற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அது திணிக்கப்படுகிறது என்பதற்காக அதை எதிர்க்க வேண்டுமே தவிர, ஒரேயடியாக அது வரவே கூடாது என்று சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. ஆங்கிலத்திலிருந்து கொஞ்சங்கொஞ்சமாகத்தான் மாற்றிக் கொள்ள முடியுமே தவிர, திடீர் என்று ஒரு ஏற்பாட்டின் கீழ் செய்யப்படுவதை எங்கள் கட்சி என்றைக்கும் ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். லாங்குவேஜஸ் ஆக்ட் வந்த சமயத்தில் ஆங்கிலத்துக்கு சம அந்தஸ்து இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு 'ஷல்' என்று இருப்பதா, 'மே' என்றிருப்பதா என்பதெல்லாம் சர்ச்சை செய்யப்பட்டது. ஆங்கிலம் இந்தியோடு சம அந்தஸ்துடன் இருக்கவேண்டுமென்றால், இந்தி பேசாத பகுதியினர் விரும்பும் வரையில் ஆங்கிலம் காலவரம்பின்றி நீடிக்கவேண்டும். இதுதான் எங்கள் கட்சியிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலை. காலவரம்பின்றி என்கிற போது அது ஐம்பது வருஷம் ஆகலாம்; நூறு வருஷம் ஆகலாம்; எத்தனை காலம் இந்தியில் நல்ல தேர்ச்சி பெற நமக்கு ஆகலாம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆங்கிலம் வந்து இன்று 200 ஆண்டுக் காலமாகியும்கூட 2 சதவிகிதத்தினர்தான் ஆங்கிலத்தில் முறைப்படி படிக்கவும், எழுதவும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் காலவரம்பின்றி என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது இந்தி வரவேண்டுமானால் அது மக்கள் அனைவருமே விரும்பி ஏற்கும் நிலையில் வரவேண்டும், பலவந்தமின்றி படிப்படி யாக இந்தி வரவேண்டுமென்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்கமுடியாது. அதேபோல இந்தியும் ஆங்கிலத்திற்குச் சமமாக வரவேண்டுமானால், தாய் பாஷைக்கும் ஆங்கிலத்துக்கும் இடையில் ஒரு பாலமாக அமைந்திருப்பது இந்தியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அந்த உணர்வோடு இந்தியை அதற்குத் தகுதியாக ஆக்கவேண்டும். ஆங்கிலம் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வருகிறது. மறைந்த பாரத பிரதமர் நேருஜி அவர்கள், "இந்தி பேசாத மாநிலத்து மக்கள் இந்தியை மறுக் காமல் தாமே விரும்பி ஏற்கும் காலம்வரை ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கப்படும்" என்று உத்திரவாதம் கொடுத்தார்கள். பாரத மககளின் ஒருமைப்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு அவர் கொடுத்த உத்திரவாதத்திற்கேற்பப் பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். நமக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு எல்லாம் அதில் கொடுக்க ஆவன செய்வதுதான் அதில் வரவேற்கத்தக்க அம்சம் என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு, இந்த விஷயத்தில் தயவு செய்து உணர்ச்சியைக் காட்டாமல் தேவையானால் எல்லோரும் ஒன்று பட்டு எதிர்ப்பு தெரிவித்துக் கொள்ளலாமே தவிர, உணர்ச்சி வசப் படும் நிலை இருக்கக் கூடாது. எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரை, தேசமக்களின் நலனைப் பொறுத்தவரை எங்கள் கொள்கைகளைத் தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறோம்.

மத்திய சர்க்காரிலே ஆட்சிமொழியாக அஃபிஷியல் லாங்க் வேஜ் ஆக தேசத்தின் மொழி என்றிருக்கும் இந்தி இருக்கட்டும். அதே போன்று மாநிலங்களிலே நம்முடைய தாய்மொழிதான்

போதனுமொழியாக இருக்க, வேண்டுமென்பதில் ஆட்சேபம் இல்லை. தாய் மொழியுடன் இந்தி பேசாத இடங்களிலே நமக்கு இணைப்பு மொழியாக ஆங்கிலமும் இருப்பது மிகவும் அவசியம். ஆங்கிலத்தைப் பூரணமாகப் பயின்றால்தான், நம்முடைய எதிர் காலமும் தமிழகத்தின் எதிர்காலமும் நம் தேச மக்களுடைய எதிர் காலமும் நன்றாக இருக்க முடியும். இந்நிலையில் இங்கே தமிழே ஆட்சிமொழியாக, போதனுமொழியாக சர்வகலாசாலைகளிலும் இருக்கலாம் என்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம்தான். ஆனால் இந்த நிலையும் படிப்படியாகத்தான் வரவேண்டும். ஆகவேதான் மும்மொழித் திட்டத்தையே நாங்கள் வலியுறுத்துகின்றோம். தற்போது தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாகவும், ஆங்கிலம் துணை மொழியாகவும் இருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு கிறேன். உலகத்தில் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான அறிவை நாமும் பெறுவதற்கு ஆங்கிலம் நமக்கு அத்தியாவசியம் என்பதுடன் இணைப்பு மொழியாக இந்தியையையும் நாம் கொஞ்சம் கொஞ்ச மாகக் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கும் மும்மொழித் திட்டமே நமக்குத் தேவையானது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

திரு. வி. கே. ஆர். வி. ராவ் அவர்களுடைய எகனுமிக்ஸ் புத்தகம் ஆங்கிலத்திலே இருக்கிறதே, அதைத் தமிழில் ஒருவர் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். அது புரியவே இல்லை. தமிழர்கள் நன்றாக ஆங்கிலத்தைப் படித்து அதன்பிறகுதான் தமிழ்ப்படுத்தவேண்டும், விஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞானப் பாடத்தைத் தமிழ்ப்படுத்தி அவற்றிலே பிருக்கின்ற ஐடியாஸ் அப்படியே இருக்கத்தக்க வகையில் அமைத் துத் தரமுடியும். நாம் பூரணமாகத் தமிழை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இலக்கியத்தில் மட்டும் அல்ல, விஞ்ஞானம், தொழில், விவசாயம் போன்ற எல்லாவற்றிலும் தமிழை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். விவசாய முன்னேற்றமானாலும் சரி, தொழில் முன்னேற்றமானாலும் சரி, விஞ்ஞான முன்னேற்றமானாலும் சரி, நம்முடைய நாட்டிலே தமிழ்மூலம் ஏற்படவேண்டுமானால் பல வருடங்கள் ஆகும். ஆகவே ஆங்கிலத்தை நல்ல முறையில் படித்த விஞ்ஞானிகள்தான் அவற்றைத் தமிழாக ஆக்கித்தரமுடியும். இலக்கியம் மட்டுமல்ல, எல்லாவற்றையும், பாரதியார் உலகத்திலே உள்ள அத்தனை நூல்களையும் தமிழில் ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னதுபோல் ஆக்கப்படவேண்டும். அப்படி யில்லாமல் இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, காப்பியத்தில் மட்டுமல்ல அறிவியல், விஞ்ஞான இயல் போன்றவற்றிலும் தமிழர்கள் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து அறிந்து தமிழிலே விஞ்ஞான அறிவு பெறக் கூடிய நிலையை நாம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளமுடியும்.

நேற்று மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்கள் சட்டப் பேரவை விதிகளைத் தமிழில் வெளியிட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு இருந்த காரணத்தால், ஓரளவுக்கு அது நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் அதையே ஆங்கிலமே தெரியாதவர்கள் செய்திருந்தால், அதனுடைய அர்த்தம் மொழிபெயர்த்தவருக்குத்

[Thirumathi A. Suares] [1967 நவம்பர் 29

it will not be possible for them to find employment outside their own State. Big cities in India have a cosmopolitan population. The Central Government servants are transferred from time to time and from State to State. I.A.S. Officers move from State to State and I.F.S. Officers from country to country. Specialists in any subject are wanted by the country as a whole. Unless there is a common language, their knowledge cannot be passed on to the other States. Central institutes have been set up in certain States and they admit candidates from various linguistic States. Sainik schools have been set up in different parts of India. They admit candidates from various States which have different regional languages. Institutions for training officer-cadets for the defence services are located in different places and candidates are selected from various States. Their medium of instruction at present is English. Members of the teaching profession move from their home-States to other regions in the country. This will not be possible if they qualify themselves only in the regional language. Lawyers take their cases from their home-States to the Supreme Court. Here again a common language like English is necessary. Therefore I request the Madras Government and the Hon. Minister for Education to consider these aspects of the matter at the time of finalising the pattern of medium of instruction at the college level in our State.

Sir, I also wish to put before the House the case of minority communities that are based on language or religion. The Constitution gives special preference to such minorities. Under Article 30 of the Constitution they have a right to establish and administer educational institutions of their choice. Since the English medium is adopted in high schools for such minority communities, the same medium will be necessary at the college level also. I therefore request the Government to provide the English medium for the education of minority communities. Besides this group, there may be many parents who wish that their children should be educated through the medium of English so that they could serve in any part of India or in other countries. So provision may be made for such children to study through the medium of English. There may be children who want to study through the regional language but they will be comparatively in small numbers. So I request the Government to consider the cases of these special groups.

Also in the Memorandum of the Madras Government they agree with the views expressed by the Education Commission that the country will need in increasing numbers the professional group of persons having knowledge of important foreign languages and schools would have to be provided for this Group. English, I presume, which is considered as a foreign language, will come under one of these important foreign languages. So, there is some hope that the English schools and the schools teaching through the medium of English will find a place in the educational pattern of our State.

Thank you, Sir.

1967 நவம்பர் 29]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய—

'That this House recommends to the Government to take steps to continue to impart instructions at the collegiate level in English in addition to Tamil in view of the necessity to continue to maintain a good standard of English among the students especially when the State Government has represented to the Central Government the need for having English as the link language instead of Hindi.'

என்ற தீர்மானத்தில் மூன்று அடிப்படையான கருத்துக்கள் உள்ளடங்கி இருக்கின்றன. அந்த மூன்று அடிப்படையான கருத்துக்களை உரியவர்களிடத்தில், யாருக்கும் மனத்தாங்கலோ, மனக் கஷ்டமோ ஏற்படக் கூடாது என்பதாலே, ஒவ்வொருவர் சொல்லுகின்ற கருத்துக்கும் இதிலே உரிய இடத்தைக் கொடுத்து இவற்றை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நம்முடைய கருத்தும் நிறைவேற்றப்படும் வாய்ப்பைப் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மொழிப் பிரச்சினையைப் பொறுததவரை மூன்று முக்கியமான அடிப்படைகள் இன்றையதினம் விவாதத்தில் இருக்கின்றன. ஒன்று, ஆட்சி மொழி; இன்னொன்று தாய்மொழி. மூன்றாவது இணைப்பு மொழி. ஆட்சி மொழியாக அரசியல் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற இந்தி மொழியே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பது ஒரு சாரார் வற்புறுத்தி வருவது. ஆட்சி மொழியாக இந்தி இருக்குமானால் அதனாலே வேறு பல தாய்மொழிகளைக் கொண்டவர்களுக்குக் குந்தகம் விளையும் என்பதை இன்றையதினம் பரவலாக எல்லோருமே ஒப்புக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். அதை மேலும் மெய்ப்பிக்கின்ற வகையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆங்கிலம் நாம் விரும்புகின்ற வரையில் காலவரையறை இல்லாமல் நீடித்து இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் காலவரையறையின்றி என்று சொல்லுகின்றபோது அது 50 வருஷங்களோ 100 வருஷங்களோ என்று நமக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு 50 வருஷம், 100 வருஷம் என்ற காலத்திற்குப் பிறகு ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம் அல்லது விடப்பட்டு விடலாம் என்ற நிலையிலே இருந்தாலும் அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற அரசியல் கட்சியின் பிடிப்பில் இருந்து அவர்களாலே விடுபட்டுக் கொள்ள முடியாத காரணத்தாலே 'இந்தியை வேண்டாமென்று சொல்ல நாம் யார்?' என்று சொன்னார்கள். இந்தி யாருக்குத் தாய்மொழியோ அவர்கள் இந்தியை விட்டு விட்டு நாம் இணைப்பு மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஆங்கிலத்தைத் தான் அவர்கள் தாய்மொழியாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறுவதற்கு யாருக்கும் உரிமை இல்லை, நாமும் அதை வற்புறுத்தவில்லை. ஆனால், 'இந்தியாவினுடைய ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலம் நீடித்து இருப்பதா? இந்தியுடன் ஆங்கிலமும் நீடித்து இருப்பதா? ஆங்கிலம் கைவிடப்பட்டு இந்தி மட்டும் நீடித்துக் கொண்டு பேசுவதா?' என்ற மூன்று கட்டங்களிலே இன்றையதினம் இரண்டாவது கட்டத்திற்குப் பெரும்பாலான மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அப்படிப்பட்ட தொடர்பு இல்லாத சில பேர்கள் ஆங்கிலம் தான் நீடித்திருக்க வேண்டும் பாட மொழியாக என்று சொல்கிற போதுதான் கொஞ்சம் விந்தையாக இருக்கிறது.

இப்போது இருக்கிற நிலை ஆங்கிலம் மட்டுமே பாடமொழி என்றிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த கட்டமாகத் தமிழ் பாட மொழியாக இருக்கலாம் என்ற கட்டத்திற்குச் சென்று, மூன்றாவது கட்டத்தில் தமிழ்தான் பாடமொழியாக இருக்கும் என்று நாம் சொல்ல வேண்டும். இதற்கிடையில் தமிழ் பாடமொழியாக இருக்கலாம் என்றிருக்கிற கட்டம் பூரணமான திருப்தியைக் கொடுப்பதல்ல. அதில் கிட்டத்தட்ட எனக்கும் ம.பொ.சி. அவர்களுக்கும் உணர்ச்சி ஒற்றுமை இருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னபடி தமிழும் பாடமொழியாக இருக்கும், ஆங்கிலமும் பாடமொழியாக இருக்கும் என்றால் நூற்றுக்கு அறுபது மாணவர்களுக்கு மேல் ஆங்கிலப் பாட மொழிக்குத்தான் செல்வதற்கு அது தூண்டுதல் அளிக்கும். இதையறிந்த நம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு தூண்டுதல் காட்டித் ‘தமிழைப் பாடமொழியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்’ உங்களுக்கு உத்தியோகங்களில் சலுகைகள் கிடைக்கும்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் ‘இதில் சலுகை எதற்காகத் தேவைப்படுகிறது? இதற்கு உரிமை வேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். நாம்கூட குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு தருகிறபோது, அது சாப்பிட மறுக்கிறபோது நிலவைக் காட்டுகிறோம். நிலவைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறபோது கொஞ்சம் சாதத்தைப் போடலாம் என்று எண்ணுகிறோம். அதேபோன்ற ஒரு பரிவுணர்ச்சியில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ‘தமிழைப் பாடமொழியாக ஏற்றுக் கொள்வீர்களானால் உங்களுக்கு இன்னின்ன வசதிகள் கிடைக்கும்’ என்று தாய் தன் குழந்தைக்கு சோறு ஊட்டும்போது நிலவைக் காட்டுவதுபோல் சொல்கிறார்கள். அந்தக் கதையை அப்படியே நீடித்துக் கொண்டு போய் சாப்பாடு முடிந்தவுடன் நிலவு வானில் தான் இருக்கும், குழந்தை வீட்டில்தான் இருக்கும் என்ற முறையில் தமிழைப் பாடமொழியாக எடுத்துப் படித்த பிறகு உத்தியோகம் யார் யாருக்கோதான் கிடைக்கும், உங்களுக்குக் கிடைக்காது என்று கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கு இந்தக் கதையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதற் பகுதிவரைதான் உதாரணத்திற்குப் பொருந்தி வருகிறது. ஆனால் அதிலுள்ள இன்னொரு வகைச் சிக்கல் எவ்விதம் தமிழில் கையெழுத்துப் போட வேண்டுமென்ற உறுதியோடு நான் வந்தாலும் பின்னர் ஆங்கிலத்தில் போடத் தொடங்கினேனே அதேபோல் இன்றைய தினம் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களாக இருக்கிறவர்கள் நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் தமிழ்தான் பாடமொழி என்று சொன்ன பிறகும்கூட அவர்கள் தமிழில் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறபோது மூன்று நான்கு நிமிடங்களில் ஆங்கிலத்திற்கு வந்து விடுகிறார்கள். அப்படி வழக்கமாகிவிட்டிருக்கிறது.

நான் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ் படித்தது இரண்டு தமிழ்ப் புலவர்களிடம். ஒருவர், மோசூர் கந்தசாமி முதலியார், இன்னொருவர், மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார். மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் போதுமான புலமை கிடையாது. ஆகவே, அவர்கள் தம் வகுப்பில் பாடங்களை முழுத் தமிழில் நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கந்தசாமி முதலியார் அவர்களோ தமிழ் புலமையோடு, ஆங்கிலத்தில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர். ஆகவே, அவர்கள் தமிழ் வகுப்பில் 45 நிமிடங்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால் 15 நிமிடங்கள் தமிழில் இருக்கும், 30 நிமிடங்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்கும். உதாரணத்திற்குச் சொல்வதானால், நம் கருத்திருமன் அவர்களுக்குப் பிடித்தமான கம்ப ராமாயணத்திலிருந்து ஒரு கவிதையை எடுத்து மோசூரார் சொல்ல ஆரம்பித்தால் உடனே அதற்கு உவமையாக பைரன், ஷெல்லி, கார்லைல், கீட்ஸ் பற்றிக் கூறி, நாம் படித்த தமிழ் பாடம் மறந்துவிடும்படிச் செய்து, அதற்குப் பிறகு இவற்றையெல்லாம் எதற்குச் சொன்னேன் என்றால் என்று நினைத்து மறுபடியும் பழைய பாடத்திற்கு வருவார்கள். கல்லூரிகளிலுள்ள பேராசிரியர்களில் மிகப் பெரும்பாலானவர்கள் அந்தப் போக்கில், அந்தப் பழக்கத்தில் உள்ளவர்கள். அவர்களது பழக்கம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் தாங்கள் அறிந்ததை தமிழில் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஆற்றலை நாம் தருவிக்க வேண்டும். அதற்குக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த முறைகளையெல்லாம் பல்கலைக் கழகத் தலைவேந்தரோடு கலந்து பேசி அவர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிற அந்த முறையில் ஒரு தகுந்த மாறுதலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பிடிக்கிற காலம் வரையில் இப்போதுள்ள நிலைமையை அவர்கள் நீடித்துக் கொண்டு போவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த இடைவெளி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைக்கப்படுகிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விதத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துப் பேசிய அனைவரின் கருத்தைப் பார்த்தால், எல்லோரும் சேர்ந்து சிலவற்றை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒருவர் இன்னொருவர் சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். தமிழ் மொழி வளர வேண்டுமென்று டாக்டர் ஹாண்டே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ஆங்கிலத்தை அறவே நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, ஆங்கில அறிவு இருக்க வேண்டும் என்று திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆங்கிலமும் இருக்கட்டும், தமிழும் இருக்கட்டும், கூட இந்தியும் இருக்கட்டும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் நாம் எல்லாம் அருகில் நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறோம். தமிழக அரசு தெரிவித்திருக்கிற கல்விக் கொள்கை, தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டும், மூன்றாவது மொழியாக அவர்கள் விரும்புகிற எந்த மொழியாக இருந்தாலும் அதுவும், இருக்கட்டும் என்பதுதான். திரு. கருத்திருமன் அவர்களுடைய குழந்தை இந்தி படிக்கக் கூடும். திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் குழந்தை சிறப்புத் தமிழ் படிக்கக் கூடும்; டாக்டர்

ஹாண்டே அவர்களுடைய குழந்தைகள் 'இதற்குக்கூட ஆங்கிலம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் சிறப்பு ஆங்கிலம் படிக்கிறோம்' என்று கேட்கக்கூடும். இதெல்லாம் பிற்காலத்தில் குழந்தைகள் முடிவு செய்ய வேண்டியவை. நம்மைப் பொறுத்த வரையில், குழப்பம் இல்லாமல் பிரச்னையை விட்டுவிட்டுப் போனாலே நாம் நன்மை செய்துவிட்டுப் போனவர்கள் ஆவோம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பாட மொழி விஷயத்தில் தமிழக அரசு, தமிழ் பாட மொழி ஆவதைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு கட்டங்களை எதிர்பார்க்கிறது. இப்போது ஆங்கிலமும், தமிழும் பாட மொழிகளாக இருக்கின்றன. அந்த உம்மை, சிறப்பு உம்மை அல்ல நிலைமை உம்மை. சிறப்பு 'ஏ' காரத்தோடு இந்த 'தமிழே' பாட மொழி என்று இன்னும் சில ஆண்டுகளில் உண்மை நிலையாக மாறவேண்டும் என்று நான் மனப்பூர்வமாகக் கருதுகிறேன். அதற்கு ஏற்ற முறையில் கல்வியாளர்களிடத்தில் கலந்து பேசி, பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்களிடத்தில் கலந்து பேசி, தக்க திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்வதால் இரண்டு லாபங்கள் இருக்கின்றன, இரண்டு நஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு லாபம் என்ன என்றால், ஆங்கிலம் தான் இணைப்பு மொழி என்பதை ஒப்புக் கொண்டு அதற்கு வலியூட்டுவது. இரண்டாவது லாபம் என்ன என்றால், விஞ்ஞானக் கருத்துக்களுக்கு இன்றைய தினம் ஆங்கிலம் மெத்தப் பயன்படுகிற காரணத்தினால், விஞ்ஞான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கு அவருடைய தீர்மானம் வழிவகை செய்வதாக இருக்கும். அதிலே இருக்கிற நஷ்டம் என்ன என்றால், மெள்ள மெள்ள ஆங்கிலமே பாட மொழியாகவும், கல்லூரிகளில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற மொழியாகவும் ஆகி, அதற்குப் பிறகு தமிழுக்குத் தரப்படுகிற தரம் அதனால் குறையும். தரம் அதனால் குறைவது மட்டுமல்லாமல், அதிலிருந்து பெறத் தக்க பயனும் குறைந்து விடும். ஆகையினால் அந்த இரண்டு நஷ்டங்களும் இருக்கின்றன, இரண்டு லாபங்களும் இருக்கின்றன. இப்படி இரண்டு நஷ்டங்கள், இரண்டு லாபங்கள் என்று ஆகிறபோது, கணக்குப் பார்க்கிறவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள் என்றால், இந்த விவகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவே வேண்டாம் என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே, பேசியதோடு திருப்தி அடையும் முறையில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதை வலியுறுத்தாமல் விட்டால்தான், லாபம் நஷ்டம் இரண்டும் சரியாகி, பழைய கணக்கோடு இருக்கும். பழைய கணக்கு, நான் சொல்லுகிறபடி தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை உண்டாக்குகிற கணக்கு. அதில் யாருக்கும் ஐயப்பாடு இல்லை. ஏனென்றால் தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்கினால், ஆங்கிலத்தில் புலமை கெட்டுவிடும் என்று நான் கருதவில்லை. ஆங்கிலத்தில் புலமை என்றால், வரலாற்றுப் பாடத்தை ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான், பூகோளத்தை ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான்,

பொருளாதாரத்தை ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் இப்படி எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் ஆங்கிலத்தில் புலமை ஏற்படும் என்று கருதத் தேவையில்லை.

ஆங்கிலத்தில் புலமை ஏற்படத்தக்க விதத்தில் மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தைத் தொடங்கிப் படிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறோம். படிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னேனே தவிர, படிக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை. படிக்கச் சொன்ன பெருமை காங்கிரசுக்குத்தான் உண்டு. முதலில் ஆங்கிலமே வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். பிறகு அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சம் இருக்கட்டும் என்று சொன்னார்கள்; பிறகு அவர்கள் மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் இருக்கட்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் ஐந்து வருஷங்கள் இருந்தால், தாய் கருவுற்று இருக்கிற போதே அவளுடைய காதில் ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் பிறக்கக் கூடிய குழந்தை ஆங்கில அறிவோடு பிறக்கும் என்றுகூடச் சொல்லியிருப்பார்கள். எப்படியிருந்தாலும் ஆங்கிலம் கட்டாயம் தேவை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாகி விட்டது. மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தைப் படித்துக் கொண்டு வரும்போது, கல்லூரி வகுப்புக்கு வரும்போது, ஆங்கிலத்தில் போதுமான அளவுக்குப் புலமை ஏற்படும். இதில் நான் 'புலமை', 'புல்மை' என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக் கொண்டு வந்ததில், நாம் வழக்கமாகத் தெரிந்திருக்கிற அந்தப் புல்மையோடு இந்தப் புலமையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. 'ப்ரொபிஷியன்ஸி' என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்குத்தான் நான் 'புலமை' என்று சொன்னேன். தமிழில் நமக்கு ஏற்படக் கூடிய புலமைக்கும், ஆங்கில மொழியில் ஏற்படக் கூடிய புலமைக்கும் எப்போதும் வித்தியாசம் உண்டு. நீங்கள் எல்லாப் பாடங்களையும் ஆங்கிலத்திலேயே படித்தால்கூட தமிழில் வரக் கூடிய புலமை ஆங்கிலத்தில் வராது. அப்படி ஆங்கிலத்தில் புலமை வருமானால் நம்மை நாமே சந்தேகித்துக் கொள்ள நேரிடும். ஆங்கிலத்தில் புலமை ஆங்கிலேயர்களுக்கு வருவது இயற்கை. அதேபோல தமிழில் புலமை நமக்கு வருவது இயற்கை. ஆங்கிலத்தில் புலமை என்றால், தொடர்பு கொள்ளத் தக்க அளவுக்கு, ஆங்கில ஏடுகளைப் படித்து அறிந்து, தமிழுக்குக் கொண்டுவரத்தக்க அளவுக்குப் புலமை இருக்க வேண்டும். அந்தப் புலமை ஆங்கிலத்தை மொழி பாடமாகப் படித்தால் ஏற்பட்டு விடும் என்று கருதுகிறேன்.

இப்போது ஆங்கிலத்தில் எல்லாப் பாடங்களையும் படித்து, போதனா மொழியாகக் கொண்டு படித்து, வெளி வந்த அத்தனை பேரும் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றுவிடவில்லை என்று நான் முன்னாலேயே எடுத்துச் சொன்னேன். அதைப்போலவே, ஆங்கிலமே படிக்காமல், தமிழ் மட்டும்தான் தெரியும் என்று சொல்லுகிற எல்லோருமே திரு. ம. பொ. சி. போல் தமிழில் பேச முடிவதில்லை. 'எனக்குத் தெரிந்தது தமிழ்தான்' என்று சொல்லிச் சிலர் பேசுவது, தமிழ் மொழிக்கு ஊறு நேரிடத் தக்க வகையில் இருக்குமானால், அவர்கள் வேறு மொழி பயிலாததில் நஷ்டம் ஏதும் இல்லை.

பொழுது இந்தி என்று இருக்கும் காரணத்தினாலே சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் ஆங்கிலத்தை நீக்கிவிட்டு இந்தியைப் போதனா மொழியாக்குவதைத் தடுப்பதற்கில்லை. பல்கலைக் கழகத்திலே ஆங்கிலத்தை நீக்கிவிட்டால் அந்த இடத்திலே இந்தி வந்து அமர்ந்துவிடும் என்று ராஜாஜி அச்சப்படுவதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது என்றாலும், அவர்களுக்கும் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், ஆங்கிலம் அகற்றப்படும் இடத்தில் தமிழ்தான் அமருமே தவிர, ஆங்கிலம் அகற்றப்பட்ட இடத்தில் இந்தி அமர்த்தப்படுவதற்கு நாங்கள் ஒருகாலும் இடம் கொடுக்கவேண்டாம். நாங்கள் அந்த நேரத்திலே இங்கே அமர்ந்திருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருந்தாலும் சரி, அல்லது சட்டப் பேரவைக்கு வெளியே இருந்தாலும் சரி எங்கே இருந்தாலும் நாங்கள், ஆங்கிலம் அகற்றப்படும் இடத்தில் தமிழைத்தான் அமர்த்துவோம். தமிழ்தான் அமர வேண்டுமென்பதிலே நாட்டம் கொண்டிருப்போம். அந்த இடத்திலே இந்தி அமரும்படி நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம். இந்திக்கு அந்தத் துணிச்சல் வரும் அளவுக்கு வலிவு வராது. நெடுங்காலம் ஆகும். அது மட்டுமல்ல. நாமும் நெடுந்தூக்கத்திலேயிருந்தால்தான் அது நடைபெற முடியும். நாங்கள் மக்களை அவ்வளவு ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் விட்டு வைக்கத் தயாராயில்லை. ஆகையினாலே அப்படிப்பட்ட அச்சத்திற்கு இடமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது ஆங்கிலமும் இந்தியும் ஆட்சிமொழியாக இருக்கட்டுமே என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே ஒரே ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. என்னவென்றால் கனடா நாட்டில் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு இரண்டுமே ஆட்சிமொழியாக அரசியல் சட்டத்திலே எழுதி விட்டார்கள். இங்கே நாம் அரசியல் சட்டத்தில் எழுதவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையிலே தீர்வு காண வேண்டுமென்பதிலே டெல்லிப் பேரரசிலே உள்ளவர்களுக்கு முழு நம்பிக்கையும் இருக்குமானால் இரண்டு வரிகள் கொண்ட ஒரு சட்டத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இப்பொழுது வந்திருப்பதைப் பத்திரிகையிலே நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இரயில்வே கால அட்டவணை போல அதிலே போட்டிருக்கிறார்கள். எழும்பூரிலிருந்து இரயில் புறப்பட்டு தஞ்சாவூருக்குப் போயிற்று என்று சொன்னாலே போதும். ஆனால் காலஞ்சென்ற நாடக ஆசிரியர் சம்பந்த முதலியார் எழுதியுள்ள புத்தகத்தில் இரயில் எழும்பூரிலிருந்து கிளம்பி எந்தெந்த ஸ்டேஷன்களுக்குப் போகிறது, என்னென்ன சப்தங்கள் இட்டுக் கொண்டு கடைசியில் எப்பொழுது தஞ்சாவூருக்குப் போயிற்று என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைப் போல இந்தியும் இருக்கும், ஆங்கிலமும் இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு ஆங்கிலம் எது எதிலே இருக்கும் என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இராவ்பகதூர் எழுதியுள்ள சபாபதி நாடகம் தான் அப்படியிருக்கும். 'சபாபதி' ஒரு அப்பாவியின் கதை. ஆனால் இந்தியப் பேரரசு அப்பாவிகளைக் கொண்டது அல்ல. அழுத்தக்காரர்களைக் கொண்டது. எனவே, இந்த உதாரணத்தைக்

கடைசிவரை இழுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பட்டியலில், இன்னின்னதில் ஆங்கிலம் இருக்கும் என்றுள்ளது.

Correspondence between one Government and another Government, between one department and another, between the Government and Corporation, between one Corporation and another Corporation, between one Minister and another Minister.

என்று இவ்வளவு போட்டிருக்கிறார்கள். யாரிடத்திலேயாவது கொண்ட பயத்தினாலே அப்படி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். சுருக்கமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமானால் இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இந்தி ஆட்சிமொழி என்று இருப்பதோடு ஆங்கிலமும் ஆட்சிமொழியாக நீடிக்கும் என்று திருத்தம் கொடுத்து இதை மாற்ற வேண்டுமென்று விரும்பினால் இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் அதற்கேற்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பினால் கவனிக்கப்படும் என்று போட்டிருந்தால் இரண்டே வரிகளிலே முடிந்திருக்கும். ஆனால், அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை, ஏன் அபபடிச் செய்யவில்லை என்று கேட்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. கனடா நாட்டில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலேயே பிரெஞ்சும் ஆங்கிலமும் ஆட்சிமொழி என்றிருந்தது. 150 வருஷங்களாக இரண்டு மொழிகளும் ஆட்சிமொழிகளாகயிருந்தாலும் கனடா அரசியல் நடத்துகின்றவர்களில் ஆங்கில மொழி பேசுபவர்களின் தொகை அதிகமான காரணத்தினாலே ஆங்கில மொழிக்காக அக்கறை காட்டியதால் பிரெஞ்சு மொழி ஒரு கீழ்நிலையை அடைந்தது. அதைப் படித்தவர்களில் ஒரு பகுதியினர் 'கியூபெக்' மாநிலம் தனியாகப் பிரிய வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியில் ஈடுபடலாயினர். கனடா அரசும் ஏன் அவ்வாறு சொல்லுகிறீர்கள், உங்களுக்கு என்ன மனக்குறை என்று கேட்டதற்கு, அவர்கள், 'எங்கள் மனக்குறையை நீ கேட்க வேண்டாம், ஒரு கமிட்டியை நிறுவு' என்று சொன்னார்கள். பிறகு ராயல் கமிஷன் நிறுவப்பட்டு தேசியக்கொடியையும் அவர்கள் மாற்றினார்கள். அவர்களுடைய தேசியக்கொடி பெருமைப்படுத்துவதாயிருக்கிறது என்று கியூபெக் சின்னத்திலே தேசியக்கொடியை மாற்றி கனடா தேசிய முறைப்படி "மேப்போல் ட்ரீ" பொருத்தி அவர்கள் மாற்றினார்கள். எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால் இரண்டே மொழிகளை ஆட்சி மொழிகளாகப் பிரிக்கும் நேரத்தில்கூட சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதை நீக்குவதற்குப் பெருந்தன்மையான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான். அந்த அளவிற்கு இந்திய அரசினர் செல்வார்களா? நாம் விரும்பும் வரையில் அங்கிலமும் இருக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்குத்தான் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டத்திலேயே திருத்தம் இருக்க வேண்டுமே தவிர வெறும் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் மட்டும் போதாது என்ற கருத்தில் இருக்கிறோம். இதை நீங்கள் கவனித்தால் நாம் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கி வருகிற அதே நேரத்தில் சில நுணுக்கமான வித்தியாசங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். நம்முடைய நண்பர் கருத்திருமன்

அவர்கள் இப்பொழுது கொண்டுவரும் சட்டமே போதும் என்ற கருத்துக்கொண்டவர்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் இது அரசியல் சட்டத்தில் இணைந்திருந்தால் நல்லது என்று கருதுகிறோம். டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள் இந்தியை எடுத்துவிட்டு ஆங்கிலத்தை மட்டும் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கருதுபவர்கள். நம்முடைய ம.பொ.சி. அவர்கள் இந்திதான் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தவில்லை. சிலர் அவர் இந்திக்கு வாதாடுவதற்காக இங்கே தமிழைப் புகுத்தி ஆங்கிலத்தை அகற்ற வேண்டுமென்று கூறுகிறார் என்று தப்பாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு அவர்கள் தகுந்த விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்திதான் ஆட்சிமொழியாக வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தவில்லை.

நாம் கணக்குப் பார்த்தால் ரொம்ப நெருங்கி வருகிறோம். ஆனால் சில உள்ளுணர்ச்சிகள் வேறுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை விலகப் போகின்றனவா? ஒற்றுமைத்தன்மை வெற்றி பெறப்போகிறதா? என்பது இந்தப் பிரச்சினையோடு நாம் எப்படிப் பழகுகிறோமோ அதைப் பொறுத்தது. அதைப் பொறுத்த வரையிலே அந்தப் பழக்கம் நல்லமுறையிலே இருக்க வேண்டுமானால் மறுபடியும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வேன். இந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தாமல் இதில் எல்லா பிரச்சினைகளும் உள்ளடங்கி இருப்பதனாலே இந்த தீர்மானத்தை விவாதித்ததோடு திருப்தியடைய வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு தமிழ் பாடமொழி ஆவதற்கு இன்னும் துரிதமான நடவடிக்கைகளை, இன்னும் தேவையான நடவடிக்கைகளை இன்று அரசு மேற்கொள்வதற்கு திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுடைய உரை பெரிதும் துணையாக இருக்குமென்று தெரிவித்து, எங்களுடைய கருத்து எல்லாம் தமிழ் பாடமொழி ஆகவேண்டுமென்பதில் எந்தவிதமான தடையும் இல்லை என்பதுதான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் முன்னாலே குறிப்பிட்டபடி ஆங்கிலமே பாடமொழி என்று இருந்தது மாறி தமிழும் பாடமொழி என்ற கட்டம் வந்து, தமிழே பாடமொழி என்று இறுதிக் கட்டம் பிறக்க வேண்டும். அந்த இறுதிக் கட்டம் சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே நிறைவேற்றப்படுமானால் என்னைவிட மகிழக்கூடியவர்கள் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. அதற்குத் தமிழிலே ஏடுகள் நிரம்பத் தேவை.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற நடைமுறைவிதிகளுடைய தமிழாக்கத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஏட்டை எப்பொழுதோ கூட தமிழில் இயற்றி இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுதுதான் மெள்ள மெள்ளத் தமிழிலே வந்துகொண்டிருக்கிறது. இதே சட்ட மன்றத்திலேகூட வரவுசெலவுத் திட்டம் முதலிலே இருந்து கடைசி வரையிலே ஆங்கிலத்திலே எழுதிப் படிக்கப்பட்டு வந்ததை முதல் முதல் துணிந்து மாற்றியவர் என்னுடைய நண்பர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்தான். அவர்கள்தான் முதல்முதலில் நிதிநிலை அறிக்கை என்று படித்தார்கள். அதைப்போல ஒவ்வொருவரும்

அவரவர்களுக்கான நல்லமுறையிலே காரியங்கள் செய்கிறோம். எப்படி ஒரு கோவில் கட்ட வேண்டுமென்றால் அவரவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கல்லைக் கொண்டு வந்து போட்டுக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு கோவில் கட்டுவார்களோ அதைப்போலச் செய்யலாம். ஆனால், அதிலே கோவிலுக்கு என்று செங்கற்கள் சேர்ந்த பிறகு கட்டுவதற்கு பதிலாக எடுத்துக்கொண்டு போகிறவர்கள் நம்முடைய நாட்டில் உண்டு. அப்படிக் கட்டுகிறவர்கள் யாரும் இதிலே இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி எல்லோருடைய நினைவும் இந்த பிரச்சினையிலே இணைந்து இருக்கிற நேரத்தில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு அந்த நன்றி முழுத்தன்மை அடைவதற்கு இதை வலியுறுத்தாமல் நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Speaker, Sir, after hearing the brilliant speech of the Hon. Chief Minister, I have great pleasure in withdrawing my resolution. I will take one minute to clarify certain points. I am definitely for the mother tongue as the first preference. Secondly, the real tug-of-war is between English and Hindi and not between Tamil and English or Tamil and Hindi. The only reason for bringing forward this resolution is to strengthen the only weapon that he have against Hindi Imperialism namely, the English language. When we ask for English at the Centre and when our counterparts are fighting the battle in the Lok Sabha for the retention of English in the Constitution we must have a follow-up action in our own home State. It is only for this reason that I have brought forward this resolution. Also, I am for two-language formula. I am neither for three languages nor for one language. I am fully satisfied with the brilliant analysis given by our Hon. Chief Minister and now I have great pleasure in withdrawing my resolution.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்க உரையின் காரணமாக உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தவில்லை. ஆகவே அதைப் பற்றிய விவாதம் இத்துடன் முடிவடைகிறது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட தனித்தீர்மானம், அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று காலை ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த பொழுது, பேரவைத் தலைமை அலுவலகத்தில் தள்ளப்பட்ட சில பகுதிகளையும் சேர்த்துப் பேரவையில் குறிப்பிட்டதுபற்றி, உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தம்முடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்தார். எனவே அவர்களுடைய நல்ல பண்பாட்டைக் கருதி, அந்தக் கேள்விக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிடுகிறேன். அடுத்து மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவார்கள். (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் குறுக்கீடு). தீர்மானத்தை அவர்கள் படித்து

விட்டால், அடுத்த முறை தனி உறுப்பினர்கள் தீர்மானங்களை விவாதிக்கும்போது இதற்கு முதலிடம் உண்டு. அவர்களைத் தீர்மானத்தைப் படிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். இந்தத் தீர்மானம் ராஜ்ய உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி இருக்கிற ஒரு முக்கியமான விஷயம். இந்த நேரத்தில் சில விஷயங்களை மந்திரிசபைக்குத் தெரிவிக்க பொன்னான சந்தர்ப்பம் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் கிடைக்கும். அதன்மூலம் இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதத்திற்குள் சர்க்கார் தன்னுடைய கொள்கையை தெளிவுபடுத்தக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, இன்னும் அரை மணி நேரம் சட்டசபை நேரத்தை நீடித்து, இந்த தீர்மானத்தை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(ii) உணவு உற்பத்தி.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : Mr. Speaker, Sir, I move the following Resolution standing in my name :—

"This House recommends to the Government that with a view to increase food production, along with schemes for land reclamation and building a special fund for minor irrigation, the levy system of procurement be adopted and suitable incentives to the farmers be given."

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I second the resolution.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றிய விவாதம், தனி உறுப்பினர்கள் அலுவலுக்காக ஒதுக்கப்பட விருக்கும் அடுத்த நாளில் நடைபெறலாம், என்பதை இப்பேரவை ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது என்று கருதுகிறேன். எனவே இந்தத் தீர்மானம் தனி உறுப்பினர்களின் அலுவலுக்காக ஒதுக்கப்படும் அடுத்த நாளில் விவாதத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. மீண்டும் கூடுகின்ற நாள் குறிப்பிடப்படாமல் இப்பேரவைக் கூட்டம் ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது. வணக்கம்.

பி.ப. பின்னர் பேரவை மீண்டும் கூடுகின்ற நாள் குறிப்பிடப்படாமல்
1-17 ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

12. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

* 121. Notification issued with G.O. Ms. No. 1484, Agriculture, dated the 5th May 1967, notifying certain areas specified in the schedule of the notification for the purposes of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 and fixing the date of commencement of the Act. [*Laid on the Table of the House under section 44 (3) of the Madras Land Improvement Schemes Act*, 1959 (*Madras Act* 31 *of* 1959)].

122. Notification issued with G.O. Ms. No. 1780, Public (Tamil Development—I), dated the 7th August 1967 regarding introduction of Tamil as official language in the Offices of Electrical Engineers under Public Works Department. [*Laid on the Table of the House under section* 6 *of the Madras Official Language Act*, 1956 (*Madras Act XXXIX of* 1956)].

123. Notification issued with G.O. Ms. No. 2147, Public (Tamil Development—I), dated the 28th September 1967, regarding the introduction of Tamil as official language in the Offices of the Director of Small Savings. [*Laid on the Table of the House under section* 6 *of the Madras Official Language Act*, 1956 (*Madras Act XXXIX of* 1956)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

21. Government Memorandum No. 125622/B VI/66-3, Agriculture, dated the 30th March 1967, regarding the issue of certain errata to the Food and Agriculture Department Notification II-I No. 5066 of 1965, dated the 18th October 1965, published at page 2234 of Part II—Section 1 of the *Fort St. George Gazette*, dated the 17th November 1965.

a 22. The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 25 of 1967) with annexure.

23. The Report of the Committee on Public Accounts on the accounts of the State of Madras for the year 1964–65.

24. The First Report of the Committee on Subordinate Legislation for the year 1967–68.

25. The First Report of the Committee on Government Assurances for the year 1967–68.

* Laid on the table of the House on 28th November 1967.
a Despatched to Members on 27th November 1967.

இணைப்பு—I.

[11-ம் பக்கத்திலுள்ள 499-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.]

விடை.—தமிழ்நாடு அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறைக்குத் தேவையான கடுவேக டீசல் எண்ணெய் மொத்த விற்பனை அடிப்படையில் இந்திய எண்ணெய்க் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் எண்ணெய் விசை ஏற்றக் குழாய்கள் நிறுவ வசதியற்ற அல்லது மிகக் குறைந்த அளவு எண்ணெய் பயன்படுத்தப்படும் சில இடங்களில் மட்டும் சில்லறை அடிப்படையில் வாங்கப்படுகிறது. இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இந்திய எண்ணெய்க் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து கடுவேக டீசல் எண்ணெய் வாங்கப்படும் மொத்த விற்பனை விலை வீதங்களும் சில்லறை விற்பனை வீதங்களும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

தொடரிலக்கமும், இடமும்.	1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து		1966-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து		1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 26-ந் தேதியிலிருந்து		1967-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 15-ம் தேதியிலிருந்து		குறிப்புரை.
	ஒரு கிலோ லிட்டர் விலை வீதம்.	ஒரு லிட்டர் விலை.	ஒரு கிலோ லிட்டர் விலை வீதம்.	ஒரு லிட்டர் விலை.	ஒரு கிலோ லிட்டர் விலை வீதம்.	ஒரு லிட்டர் விலை.	ஒரு கிலோ லிட்டர் விலை வீதம்.	ஒரு லிட்டர் விலை.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	
1. சென்னை மாநகரம் ..	776 89	0 78	779 19	0 78	798 95	0 80	798 95	0 80	விலைப்பட்டி பெற்ற தேதியிலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் தொகை செலுத்தினால் கிலோ லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2 கழிவு செய்யப்படும்.
2. நாகர்கோயில் ..	735 48	0 74	735 48	0 74	705 64	0 76	756 11	0 76	
3. கோயம்புத்தூர் ..	784 93	0 78	784 93	0 78	804 69	0 80	805 18	0 81	
4. திருச்சிராப்பள்ளி ..	798 15	0 80	798 15	0 80	817 91	0 82	818 79	0 82	
5. நாகப்பட்டினம் ..	803 54	0 80	805 84	0 81	825 60	0 83	827 32	0 83	
6. தஞ்சாவூர்	813 09	0 81	813 69	0 81	832 85	0 83	833 73	0 83	
7. சேலம்	793 32	0 79	793 32	0 79	813 08	0 81	813 82	0 81	
8. கிருஷ்ணகிரி	826 98	0 83	826 98	0 83	846 74	0 85	847 48	0 85	
9. இராமநாதபுரம் ..	832 83	0 83	832 83	0 83	852 59	0 85	853 48	0 85	
10. குமிளி	840 93	0 84	840 93	0 84	860 69	0 86	861 58	0 86	
11. குழித்துறை	..	..	713 15	0 71	733 31	0 73	733 56	0 73	
12. அம்பத்தூர்	..	..	780 45	0 78	800 21	0 80	800 21	0 80	
13. தூத்துக்குடி	..	..	..	..	..	..	831 56	0 83	

(குறிப்பு :—கிலோ லிட்டர் ஒன்றுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட வீதத்திலேயே இந்தியன் எண்ணெய்க் கார்ப்பொரேஷனுக்குத் தொகை செலுத்தப்படுகிறது).

தொடரிலக்கமும், இடமும்.	1966-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து		1966-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து		1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 26-ந் தேதியிலிருந்து		1967-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 15-ம் தேதியிலிருந்து		குறிப்புரை
	ஒரு கிலோ லிட்டர் விலை வீதம்.	ஒரு லிட்டர் விலை.	ஒரு கிலோ லிட்டர் விலை வீதம்.	ஒரு லிட்டர் விலை.	ஒரு கிலோ லிட்டர் விலை வீதம்.	ஒரு லிட்டர் விலை	ஒரு கிலோ லிட்டர் விலை வீதம்.	ஒரு லிட்டர் விலை.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	ரூ. கா.	
தனிப்பட்ட நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கப்படும் கடுவேக டீசல் எண்ணெயின் கி. லிட்டர் விலை வீதம்.									
14. மதுரை (இந்திய எண்ணெய்க் கார்ப்பொரேஷன் வியாபாரிகள்).	..	0 81½	..	0 81½	..	0 83½	..	0 83½	
15. கடலூர் (இந்திய எண்ணெய்க் கார்ப்பொரேஷன் வியாபாரிகள்).	..	0 83	..	0 85	..	0 85	..	0 85	
16. வேலூர் (இந்திய எண்ணெய்க் கார்ப்பொரேஷன் வியாபாரிகள்).	..	0 84	..	0 84	..	0 86	..	0 86	
17. திண்டிவனம் (பர்மா ஷெல் வியாபாரிகள்).	..	..	..	0 84	..	0 88	..	0 88	
18. திண்டுக்கல்	..	..	..	..	..	(1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து தான் வாங்கப்படுகிறது.)			

இணைப்பு 2.

(11-ம் பக்கத்திலுள்ள 500-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.)

பதில்—

(அ)—

உணவுப் பொருள்.	கீழ்க்கண்ட ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் உற்பத்தி அளவு (டன்களில்.)		
	1963–64.	1964–65.	1965–66.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. மிளகாய் (வற்றல்)	111,900	94,600	93,170
2. வெங்காயம்	174,990	191,700	188,780
3. (கறுப்பு) மிளகு	30	40	50
4. வெள்ளைப்பூண்டு	6,800	6,630	6,630
5. புளி	22,400	22,400	22,000

(இ)—

உணவுப் பொருள்.	தமிழகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டவை. (டன்களில்.) வெளி நாடுகளுக்கு.			இந்தியாவிலுள்ள பிற மாநிலங்களுக்கு.			
	1963–64.	1964–65.	1965–66.	1963–64.	1964–65.	1965–66	1966–67.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1. மிளகாய்	11,623	11,765	7,839	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	10,492	6,447	6,559
2. வெங்காயம்	50,517	55,012	33,970	,,	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.
3. வெள்ளைப்பூண்டு	26	91	510	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.
4. (கறுப்பு) மிளகு	6	4	7	,,	,,	133	119
5. புளி (புதுப்புளி உலர்ந்தபுளி)	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	,,	,,	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.
6. வால் மிளகு..	,,	இல்லை.	,,	,,	,,	,,	,,

(உ)—

உணவுப் பொருள்.	தமிழகத்திற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டவை (டன்களில்.) வெளி நாடுகளிலிருந்து.			இந்தியாவிலுள்ள பிற மாநிலங்களிலிருந்து.		
	1963–64.	1964–65.	1965–66	1963–64.	1964–65.	1965–66.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1. மிளகாய்	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	82	27
2. வெங்காயம்	,,	,,	,,	,,	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.	புள்ளி விவரம் கிடைக்கவில்லை.
3. வெள்ளைப்பூண்டு ..	,,	,,	,,	,,	,,	,,
4. (கறுப்பு) மிளகு ..	,,	,,	,,	,,	,,	,,
5. புளி (புதுப்புளி உலர்ந்த புளி)	,,	,,	,,	,,	,,	,,
6. வால் (மிளகு)	21	25	3	,,	,,	,,

APPENDIX

Answer—

(a)—

Commodity.	Production in the Madras State in the years (in tonnes).		
	1963-64.	1964-65.	1965-66.
(1)	(2)	(3)	(4)
(1) Chillies (dry)	111,900	94,600	93,170
(2) Onions	174,990	191,700	188,780
(3) Pepper (black)	30	40	50
(4) Garlic	6,800	6,630	6,630
(5) Tamarind	22,400	22,400	22,000

(b)—

Commodity.	Exports from Madras State (in tonnes).						
	To Foreign Countries.			To other States in India.			
	1963-64.	1964-65.	1965-66.	1963-64.	1964-65.	1965-66.	1966-67.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(1) Chillies	11,623	11,765	7,839	Not available.	10,492	6,447	6,559
(2) Onions	50,517	55,012	33,970	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.
(3) Garlic	26	91	510	Not available.	Not available.	Not available.	Not available
(4) Pepper (black)	6	4	7	Not available.	Not available.	133	119
(5) Tamarind (fresh and dried).	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.
(6) Pepper (long)	Not available.	Nil.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.

Commodity.	Imports in Madras (in tonnes).					
	From Foreign.			From other States in India.		
	1963-64.	1964-65.	1965-66.	1963-64.	1964-65.	1965-66.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(1) Chillies	Not available.	Nil.	Not available.	Not available.	82	27
(2) Onions	Not available.	Nil.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.
(3) Garlic	Not available.	Nil.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.
(4) Pepper (black)	Not available.	Nil.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.
(5) Tamarind (fresh and dried)	Not available.	Nil.	Not available.	Not available.	Not available.	Not available.
(6) Pepper (long)	21	25	3	Not available.	Not available.	Not available.

APPENDIX III.

3. 25th turn Open Competition..	M. Krishnaswamy* (23rd September 1936.)	M. Com.	Co-operative Sub-Registrar/Manager, Co-operative Training Centre, 12, College Road, Madras-6.
II Rotation—			
4. 1st turn Open Competition ..	L. Thiagarajan* (7th December 1936.)	B.A. (Economics) M.A. (Politics and Public Administration.)	356, North Main Street, Thanjavur-1, S. Ry.
5. 2nd turn Scheduled Castes and Scheduled Tribes.	P. Sundaresan, (1st June 1940.)	M.A. (Economics)	51, Peeran Street, Tirupattur, North Arcot district.

* Backward Class candidate selected against " Open Competion turn " on the basis of merit.

முதலாவது பட்டியல்.—

1966-ம் ஆண்டில், தமிழக சிவில் பணியில் (நிர்வாகப் பணி) துணைக் கலெக்டர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டிய முறையைக் காட்டும் பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும் சுழற்சி முறையும். (1)	தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் பெயர். (பிறந்த தேதி.) (2)	கல்வித்தகுதி. (3)	முகவரி. (4)
இரண்டாவது சுழற்சி.—			
1. 12-வது முறை பின்னிலை வகுப்பினர்.	கே. மலைசாமி, (1-ந் தேதி மாதம் ஜூன் 1937).	பி. ஏ. பி. எல்.	வழக்குரைஞர், "சேர்வெல்" கிரீன்வேஸ் சாலை, சென்னை–28.
2. 13-வது முறை அனைவரும் போட்டியிடுதல்.	* கரசிராஜன் (13-ந் தேதி ஆகஸ்ட் மாதம் 1930).	எம். ஏ. (பொருளாதாரம்), எம். ஏ. (அரசியல்), எம். ஏ. (வரலாறு).	15, பிள்ளையார் கோயில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை–5.
3. 14-வது முறை பின்னிலை வகுப்பினர்.	வரதராஜுலு.	பி. எஸ்ஸி., எம். எல்.	13, கோஷன் பிளாக், கவர்ன்மெண்டு ஹவுஸ் சென்னை-2.

*பின்னிலை வகுப்பைச் சார்ந்தவர். அனைவரும் போட்டியிடும் முறைப்படி திறமை அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்.

1966-ம் ஆண்டில், தமிழக வாணிபவரி பணியில் வாணிபவரி இணை அதிகாரிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டிய முறையைக் காட்டும் பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், சுழற்சி முறையும். (1)	தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் பெயர் (பிறந்த தேதி). (2)	கல்வித்தகுதி. (3)	முகவரி. (4)
முதற் சுழற்சி.—			
1. 7-வது முறை பின்னிலை வகுப்பினர்.	ராஜன். (6-ந் தேதி மே மாதம் 1937).	பி. ஏ. (ஹானர்ஸ்).	8, சாயிபாபா காலனி, கோயம்புத்தூர்-11.
2. 8-வது முறை அனைவரும் போட்டியிடுதல்.	தீனதயாளன், (23-ந் தேதி செப்டம்பர் மாதம் 1943).	எம். எஸ்ஸி.	5, ஏ. ஜி. சாலை, ராயபுரம், சென்னை-13
3. 9-வது முறை ஹரிஜனங்கள் பழங்குடி மக்கள்.	பொன்னுசாமி.	எம். ஏ.	மருதன் வாழ்வு அஞ்சல், நாரைக்கிணறு ரயிலடி (வழி), திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

மூன்றுவது பட்டியல்.—

1966-ம் ஆண்டில், தமிழக பதிவுத்துறை பணியில், மாவட்டப் பதிவாளராக நியமிப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் பெயரும் மற்ற விவரங்களும்.

தொடர் எண்ணும், சுழற்சி முறையும். (1)	தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் பெயர், (பிறந்த தேதி). (2)	கல்வித்தகுதி. (3)	முகவரி. (4)
முதற் சுழற்சி.—			
1. 4-வது முறை பின்னிலை வகுப்பினர்.	ஜயராமன் (17-ந் தேதி மே மாதம் 1939).	எம். ஏ. பி. எல்.	மருத்தேர்மட்டி கோஹூர் (B.O) மேட்டூர் அணை ரயிலடி (வழி), சேலம் மாவட்டம்.

நான்காவது பட்டியல்:—

1966-ம் ஆண்டில், தமிழகக் கூட்டுறவுப் பணியில் துணைப் பதிவாளர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டிய முறையைக் காட்டும் பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், சுழற்சி முறையும். (1)	தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரின் பெயர், (பிறந்த தேதி). (2)	கல்வித்தகுதி. (3)	முகவரி. (4)
முதற் சுழற்சி.—			
1. 23-வது முறை அனைவரும் போட்டியிடுதல்.	தனராஜ் (20-ந் தேதி எப்ரல் மாதம் 1942).	எம். ஏ. (பொருளாதாரம்).	திரு இருதயம், ஆசிரியர், கங்கை சமுத்திரம், பூதலூர் அஞ்சல், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
2. 24-வது முறை பின்னிலை வகுப்பினர்.	கணேசன் (1-ந் தேதி ஜூலை மாதம் 1937).	பி. காம். (ஹானர்ஸ்).	திரு மாணிக்க முதலியார், தெள்ளாறு பாளையம் கிராமம், ஊசூர் அஞ்சல், வேலூர் தாலூகா, வடஆர்க்காடு மாவட்டம்.
3. 25-வது முறை அனைவரும் போட்டியிடுதல்.	*கிருஷ்ணசாமி,	எம். காம்.	கூட்டுறவுத் துணைப் பதிவாளர்/நிர்வாகி கூட்டுறவுப்பயிற்சி நிலையம், 12, காலேஜ் ரோடு, சென்னை-6.
இரண்டாவது சுழற்சி.—			
4. 1-வது முறை அனைவரும் போட்டியிடுதல்.	*தியாகராஜன்	பி. ஏ. (பொருளாதாரம்) எம். ஏ. (அரசியல் பொது நிர்வாகம்).	356, வடக்கு மெயின்சாலை, தஞ்சாவூர்-1 தெற்கு ரயில்வே.
5. 2-வது முறை ஹரிஜனங்கள் அண்டு, பழங் குடிமக்கள்.	சுந்தரேசன் (1-ந் தேதி ஜூன் மாதம் 1940).	எம். ஏ. (பொருளாதாரம்).	51, பிராமண தெரு, திருப்பத்தூர், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

* பின்னிலை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், அனைவரும் போட்டியிடும் முறைப்படி திறமை அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்.

இணைப்பு 4.

(37-ம் பக்கத்திலுள்ள 492-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.)

பொருள் :—முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பி. கக்கன் அவர்களால் வாங்கப்பட்ட சம்பளம், படிகள், பயணப்படி பற்றிய திங்கள் வாரியான விவரங்களும், அவர் பயன்படுத்திய கட்டிடத்தைப் பேணுதல், பழுதுபார்த்தல், மேம்பாடு செய்தல், மற்ற வசதிகள் செய்தல், ஆகியவற்றிற்காக அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவின் விவரங்களும்.

விவர அறிக்கை 1.

முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பி. கக்கன் அவர்கள் வாங்கிய சம்பளம், படிகள் ஆகியவை குறித்த விவரம்:—

காலம்.	திங்கள் ஒன்றுக்கு வீதம். சம்பளம்.	வீட்டு வாடகைப் படி.	வண்டிப் படி.	மொத்தம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1957-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 13-ந் தேதி முதல் 1957-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 13-ந் தேதி வரை.	1,000	250	250	1,500
1957-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 14-ந் தேதி முதல் 1967-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 5-ந் தேதி வரை.	1,000	..	250	1,250

விவர அறிக்கை 2.

முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பி. கக்கன் அவர்கள் வாங்கிய நாள்படி உட்பட பயணப்படி குறித்த விவரங்கள்:—

ஆண்டு. (1)	திங்கள். (2)	தொகை. (3) ரூ.	பை.
1957	எப்ரல்	179	87
1957	மே	534	18
1957	ஜூன்	360	19
1957	ஜூலை	78	00
1957	ஆகஸ்ட்	1,233	44
1957	செப்டம்பர்	832	12
1957	அக்டோபர்	420	50
1957	நவம்பர்	244	49
1957	டிசம்பர்	491	95
1958	ஜனவரி	504	12
1958	பிப்ரவரி	1,127	50
1958	மார்ச்சு	195	44
1958	எப்ரல்	618	98
1958	மே	1,039	67
1958	ஜூன்	983	15

[1967 நவம்பர் 29

ஆண்டு. (1)	திங்கள். (2)	தொகை. (3) ரூ.	பை.
1958	ஜூலை	392	18
1958	ஆகஸ்ட்	204	23
1958	செப்டம்பர்	205	62
1958	அக்டோபர்	665	52
1958	நவம்பர்	377	03
1958	டிசம்பர்	280	36
1959	ஜனவரி	402	50
1959	பிப்ரவரி	567	99
1959	எப்ரல்	300	94
1959	மே	1,229	81
1959	ஜூன்	627	86
1959	ஜூலை	546	86
1959	ஆகஸ்ட்	651	25
1959	செப்டம்பர்	734	81
1959	அக்டோபர்	497	49
1959	நவம்பர்	215	42
1959	டிசம்பர்	559	87
1960	ஜனவரி	802	87
1960	பிப்ரவரி	249	39
1960	மார்ச்சு	792	98
1960	எப்ரல்	179	81
1960	மே	1,071	36
1960	ஜூன்	563	25
1960	ஜூலை	107	75
1960	ஆகஸ்ட்	665	35
1960	செப்டம்பர்	385	00
1960	அக்டோபர்	476	12
1960	நவம்பர்	1,389	81
1960	டிசம்பர்	836	84
1961	ஜனவரி	234	24
1961	பிப்ரவரி	193	70
1961	மார்ச்சு	202	44
1961	எப்ரல்	369	77
1961	மே	630	54
1961	ஜூன்	567	51
1961	ஜூலை	399	34
1961	ஆகஸ்ட்	181	66
1961	செப்டம்பர்	919	32
1961	அக்டோபர்	857	86
1961	நவம்பர்	328	19
1961	டிசம்பர்	286	48

1967 நவம்பர் 29]

ஆண்டு. (1)	திங்கள் (2)	தொகை (3) ரூ.	பை.
1962	மார்ச்	520	74
1962	எப்ரல்	317	19
1962	மே	867	56
1962	ஜூன்	188	18
1962	ஜூலை	791	00
1962	ஆகஸ்ட்	915	00
1962	செப்டம்பர்	381	62
1962	அக்டோபர்	283	31
1962	நவம்பர்	417	39
1962	டிசம்பர்	733	76
1963	ஜனவரி	376	55
1963	பிப்ரவரி	991	06
1963	மார்ச்சு	220	41
1963	எப்ரல்	1,269	23
1963	மே	347	46
1963	ஜூன்	269	77
1963	ஜூலை	1,017	69
1963	ஆகஸ்ட்	1,633	35
1963	செப்டம்பர்	1,300	15
1963	அக்டோபர்	358	79
1963	நவம்பர்	401	89
1963	டிசம்பர்	798	69
1964	ஜனவரி	268	26
1964	பிப்ரவரி	527	56
1964	மார்ச்சு	487	67
1964	எப்ரல்	950	16
1964	மே	2,212	30
1964	ஜூன்	533	17
1964	ஜூலை	661	49
1964	ஆகஸ்ட்	1,170	34
1964	செப்டம்பர்	1,419	38
1964	அக்டோபர்	615	96
1964	நவம்பர்	535	30
1964	டிசம்பர்	978	38
1965	ஜனவரி	828	40
1965	மார்ச்சு	488	00
1965	எப்ரல்	838	15
1965	மே	711	05
1965	ஜூன்	1,546	69
1965	ஜூலை	944	30
1965	ஆகஸ்ட்	1,092	75
1965	செப்டம்பர்	1,059	45

ஆண்டு (1)	திங்கள் (2)	தொகை (3) ரூ.	பை.
1965	அக்டோபர்	1,004	89
1965	நவம்பர்	798	65
1965	டிசம்பர்	640	20
1966	ஜனவரி	1,040	00
1966	பிப்ரவரி	177	75
1966	மார்ச்சு	749	50
1966	ஏப்ரல்	2,342	90
1966	மே	921	00
1966	ஜூன்	642	60
1966	ஜூலை	479	60
1966	ஆகஸ்ட்	986	40
1966	செப்டம்பர்	1,128	75
1966	அக்டோபர்	521	50
1966	நவம்பர்	953	80
1966	டிசம்பர்	1,272	10
1967	ஜனவரி	866	30

விவர அறிக்கை 3.

1957-ம் ஆண்டு முதல் 1967 வரை முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பி. கக்கன் பயன்படுத்திய கட்டிடத்தை (கிரீன்வேஸ்) பேணுதல், பழுதுபார்த்தல், மேம்பாடு செய்தல், மற்ற வசதிகள் செய்தல் ஆகியவற்றிற்காக அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவைக் காட்டும் புள்ளி விவர அறிக்கை.—

இனங்கள்.	மொத்தம். ரூ.
1. சாதாரணச் செப்பனிடு பணிகள்	20,601
2. சிறப்புச் செப்பனிடு பணிகள்	13,948
3. வீட்டுச் சுற்றடைப்பு (Compound) தோட்டம் இவற்றைப் பேணுதல்.	18,475
4. மின்சாரச் செலவுகள்	1,880
5. மேம்பாடுகள்	10,777
6. மாநகராட்சித் தண்ணீர் வரி	505
7. மேசை, நாற்காலி வகைகள்	16,093
8. பேணுதல் செலவுகள்	3,742

STATEMENT I.

Particulars of salary and allowances drawn by Thiru P. Kakkan, former Minister.

Period	Rate per month. Salary.	House Rent Allowance.	Conveyance Allowance.	Total.
	RS.	RS.	RS.	RS.
13th April 1957 to 13th June 1957 ..	1,000	250	250	1,500
14th June 1957 to 5th March 1967	1,000	..	250	1,250

STATEMENT II.

Particulars of Travelling Allowance including Daily Allowance drawn by Thiru P. Kakkan, former Minister.

Month and Year.	Amount. RS.	P.
April 1957	179	87
May 1957	534	18
June 1957	360	19
July 1957	78	00
August 1957	1,233	44
September 1957	832	12
October 1957	420	50
November 1957	244	49
December 1957	491	95
January 1958	504	12
February 1958	1,127	50
March 1958	195	44
April 1958	618	98
May 1958	1,039	67
June 1958	983	15
July 1958	392	18
August 1958	204	23
September 1958	205	62
October 1958	665	52
November 1958	377	03
December 1958	280	36
January 1959	402	50
February 1959	567	99
March 1959	..	
April 1959	300	94
May 1959	1,229	81
June 1959	627	86
July 1959	546	86
August 1959	651	25
September 1959	734	81
October 1959	497	49
November 1959	215	42
December 1959	559	87
January 1960	802	87
February 1960	249	39
March 1960	792	98
April 1960	179	81
May 1960	1,071	36
June 1960	563	25
July 1960	107	75

Month and Year.	Amount Rs	P.
August 1960	665	35
September 1960	385	00
October 1960	476	12
November 1960	1,389	81
December 1960	836	84
January 1961	234	24
February 1961	193	70
March 1961	202	44
April 1961	369	77
May 1961	630	54
June 1961	567	51
July 1961	399	34
August 1961	181	66
September 1961	919	32
October 1961	357	86
November 1961	328	19
December 1961	296	48
January 1962	..	
February 1962	..	
March 1962	520	74
April 1962	317	19
May 1962	867	56
June 1962	188	18
July 1962	791	00
August 1962	915	00
September 1962	381	62
October 1962	283	31
November 1962	417	39
December 1962	733	76
January 1963	376	55
February 1963	991	06
March 1963	220	41
April 1963	1,269	23
May 1963	347	46
June 1963	269	77
July 1963	1,017	69
August 1963	1,633	35
September 1963	1,300	15
October 1963	358	79
November 1963	401	89
December 1963	798	69
January 1964	268	26
February 1964	527	66

Month and Year.	Amount. Rs.	P.
March 1964	487	67
April 1964	950	16
May 1964	2,212	30
June 1964	533	17
July 1964	661	49
August 1964	1,170	34
September 1964	1,419	38
October 1964	615	96
November 1964	535	30
December 1964	978	38
January 1965	828	40
February 1965	..	
March 1965	488	00
April 1965	838	15
May 1965	711	05
June 1965	1,546	69
July 1965	944	30
August 1965	1,092	75
September 1965	1,059	45
October 1965	1,004	89
November 1965	798	65
December 1965	640	20
January 1966	1,040	00
February 1966	177	75
March 1966	749	50
April 1966	2,342	90
May 1966	921	00
June 1966	642	60
July 1966	479	60
August 1966	986	40
September 1966	1,128	75
October 1966	521	50
November 1966	953	80
December 1966	1,272	10
January 1967	866	30

STATEMENT III.

Statement showing the expenditure incurred by Government on maintenance, repairs, improvements and other amenities to the building (Greenways) occupied by Thiru P. Kakkan, former Minister from 1957 to 1967.

Items.	Total.
	RS.
1. Ordinary repairs	20,601
2. Special repairs	13,948
3. Maintenance of compound and garden	18,475
4. Electrical consumption charges	1,880
5. Improvements	10,777
6. Corporation water charges	505
7. Furniture	16,093
8. Maintenance	3,742

ABSTRACT.

Totals for figures furnished in respect of various items.

	RS.	P.
(1) Salary	1,18,761	30
(2) Allowances, (viz., House Rent Allowance and Conveyance Allowance.	30,198	65
(3) Travelling Allowance including Daily Allowance.	76,290	41
(4) Expenditure incurred by Government on maintenance, repairs, improvements, etc., to the Government building occupied by Thiru P. Kakkan, former Minister.	86,021	00
Grand Total ..	3,11,271	36

64982

2

(1)	(2)	(1)	(2)